EBED-IESU SOBENSIS

CARMINA SELECTA

EX LIBRO

PARADISUS EDEN

EDIDIT AC LATINE REDDIDIT

H. GISMONDI S. J.

BERYTI

EX TYPOGRAPHIA PP. SOC. IESU

1888

ܡܐܡܪ̈ܐ ܓܒܝܐ ܫܩ̈ܝܠܐ

ܕܡܬܓܒܝܢ

ܡܢ ܟܬܒܐ

ܦܪ̈ܕܝܣܐ ܕܥܕܝܢ

CARMINA SELECTA

EX LIBRO

PARADISUS EDEN

ܦܪܘܡܝܘܢ

. . . . . ܐܢܫܝܢ ܗܘ ܕܒܠ ܡܢ ܐܘܪ̈ܚܐ ܕܒܫܡܫܘܬܐ
ܡܫܟܠܠܐ ܦܐܘܛܝܩܐ * ܘܒܨܢܘ ܐܘܡܢܘܬܐ ܣܘܦܠܐ ܓܪܡܛܝܩܐ *
ܟܕ ܠܫܢܐ ܣܘܪܝܝܐ ܐܝܟ ܕܡܣܟܢܐ ܘܠܐ ܡܢܟܦܐ
ܘܚܒܠܐ ܒܫܥܒܘܕܬܗܘܢ ܘܒܠܗܝܬܗܘܢ ܐܠܨܘ * ܘܫܘܦܪܐ
ܘܣܒܝܣܘܬܐ ܢܘܚܡܐ ܒܙܒܢܐ ܕܗܫܐ ܠܠܫܢܗܘܢ ܝܗܒܘ
ܘܡܚܘ * ܘܒܟܠ ܙܒܢ ܘܐܝܟ ܕܠܐ ܐܢܫ ܟܬܒܐ ܕ (المقامات)
ܟܘ ܩܪܝܢ ܠܬܚܘܡܐ ܡܝܬܝܢ * ܘܟܠܒܠ ܣܦܪ ܕܦܐܘܛܝܐ

AUCTOR SUI OPERIS RATIONEM DAT

(EX PROEMIO)

. . . .

Quandoquidem homines ex arabibus ornatu sermonis poetæ, arte sententiarum grammatici [1]), passim linguam syriacam quasi inopem, impolitam, ac rudem, arrogantia sua stultitiaque vituperant, et venustatem copiamque elegantiarum tempore nostro (præsente) linguæ suæ tribuunt ac vindicant, et quovis tempore atque obviis quibusque (apud omnes) librum, ALMAQAMAT quem vocant, in argumentum adducunt, et quemcumque librum poetarum

ܘܪ̈ܗܛܘܪܐ ܕܟܠ ܠܫܢ ܒܣܪܝܢ ܬܚܝܬ ܡܢܗܘܢ ܣܝܡܝܢ *
ܘܡܟܝܟܝܢ * ܘܠܬܘܩܢܗ ܕܟܬܝܒܬܐ ܚܡܫܝܢ *
ܕܡ̈ܬܠܐ ܥܒܝܕܐ ܕܟܠ ܐܕܫܝܢ * ܗܢܝܢ ܕܐܝܟ ܛܘܣܐ
ܨܒܝܥܐ * ܘܩܒܪ̈ܐ ܕܡܟܠܫܝܢ * ܡܫܬܟܚܝܢ ܟܕ ܒܚܝܪ
ܠܘܬ ܦܪ̈ܘܫܐ * ܡܫܒܚܝܢ * ܘܡܥܠܝܢ * ܘܡܪܘܪܒܝܢ *
ܘܒܗܘܢ ܡܫܬܒܗܪܝܢ ܘܡܫܬܥܠܝܢ * ܘܒܗܕܐ ܗܘܐ ܠܝ
ܠܝ ܐܚܪܝܐ ܕܣܘܪ̈ܝܝܐ * ܘܡܚܝܠܐ ܕܡܫܝܚ̈ܝܐ * ܠܡܬܚܡܬܘ
ܥܠ ܫܛܝܘܬܐ ܕܫܘܒܗܪܗܘܢ * ܘܠܡܟܒܫܘ ܪܡܘܬܐ ܕܥܘܠܝܗܘܢ *
ܘܙܟܘܬܐ ܠܡܠܬܢ ܩܕܡܝܬܐ * ܘܠܡܩܛܠܘ ܠܡܥܠܝܢܝܗ̇
ܒܡܩܛܘܠܝܬܐ ܕܟܐܢܘܬܐ * ܡܛܠ ܕܗܝ ܕܫܘܒܚܐ ܕܒܪ̈ܢܫܐ *

---

rhetorumque cujusvis linguæ despiciunt (sub se ponunt) ac deprimunt, atque concinnationem illius (*libri Harirei*) narrationum quinquaginta contextarum fabulis omnigenis, quæ (*una pollere externa pulcritudine*) non secus ac pavo (avis picta) sepulcraque dealbata reperientur post disquisitionem a prudentibus (discernentibus), laudant, extollunt, magnifaciunt, ipsisque gloriantur ac superbiunt. Hinc obtigit nempe mihi humillimo syrorum et imbecillimo christianorum, ut indignarer stultitiam eorum fastus, ac prosternerem superbiam eorum criminationum, atque victoriam sermoni nostro primordiali (*omnium linguarum primæ*)[2]) afferrem, ejusque accusatores machina (ballista)[3]) aequitatis contererem; eo vel magis quod gloria præstantissimorum *virorum*,

[illegible]

---

vir nobilissimus inter præclarissimos *quosque*, princeps gentis nostræ, (*) ac sol religionis (professionis *fidei*), sanctissimus hominum, felix, omniscius, beatissimus jussit me pro auctoritate *sua*, et significavit mihi studiose ut efferam ad castigationem insolentiæ eorum egregium *quoddam* specimen, et opponam ad retundendam eorum impudentiam documentum, per elucubrationem *aliquam* refertam poematibus ac sententiis, leges logicas et poetices exacte servantem, et regulis rhetorum rhetorices exquisite congruentem, conplectentem carmina (orationes metricas), facinora admiranda, narrationes variatas, ac eventa plena

---

(*) Iaballaha nestorianorum Patriarcha consecr. anno 1281, m. anno. 1317.

ܘܕܬܶܕ݂ܡܪ̈ܳܬ݂ܳܐ ܡܰܠܦܳܢ̈ܘܳܬ݂ܳܐ ܐܶܡܰܪ ܐ̱ܢܳܐ ܡܬ݂ܰܒ݂ܢܝܳܢ̈ܝܳܬ݂ܳܐ ܘܡܶܬ݂ܬܰܪܥܳܝܳܢ̈ܳܝܳܬ݂ܳܐ
ܡܥܰܗܕܳܢ̈ܝܳܬ݂ܳܐ * ܘܐܘܶܠܝ̈ܳܬ݂ܳܐ ܕܪܰܒ ܚܶܫܳܐ * ܘܒܳܥܘܳܬ݂ܳܐ
ܕܰܒ݂ܬܰܟ݂ܫܦ̈ܳܬ݂ܳܐ ܡܚܰܠܛܳܢ * ܘܐܘܚܕ̈ܳܬ݂ܳܐ ܕܦܫܝܩܳܢ ܐܪܙܳܢܳܐܝܬ݂ *
ܘܬܶܫܒ̈ܚܳܬ݂ܳܐ ܕܡܪܰܟ݂ܒܳܢ ܐܘܡܳܢܳܐܝܬ݂ * ܩܳܠܶܐ ܩܰܕܺܝ̈ܫܶܐ
ܡܙܰܘܥܳܢ̈ܝܳܬ݂ܳܐ ܕܪ̈ܶܓ݂ܫܶܐ * ܘܡܰܕܪ̈ܫܶܐ ܕܡܰܣܓܝܳܢ ܚܰܕܘܬ݂ܳܐ *
ܘܪ̈ܳܙܶܐ ܥܡܝܼܩ̈ܶܐ * ܘܦܘܣ̈ܩܶܐ ܕܚܶܟ݂ܡܬ݂ܳܐ * ܟܡܶܫܘܚܬ݂ܳܐ
ܡܫܰܚܠܦܳܬ݂ܳܐ ܕܙܥܘܪܘܬ݂ܝ * ܘܒܗܰܘܢܳܐ ܡܚܺܝܠܳܐ ܕܠܳܐ ܝܳܕܥܘܬ݂ܝ *
ܘܠܡܰܠܦܳܢ̈ܶܐ ܡܶܢ ܠܡܫܰܘܝܘܬ݂ܳܐ ܘܥܘܗܕܳܢܳܐ * ܠܡܶܬ݂ܠܰܡܕܺܝܢ ܕܶܝܢ
ܠܣܝܒܪܬܳܐ ܕܝܘܠܦܳܢܳܐ * ܘܠܢܰܦ̈ܫܳܬ݂ܳܐ ܡܠܘܐܳܐ ܕܒܘܝܳܐܳܐ *
ܘܥܶܠܬ݂ܳܐ ܕܝܘܬܪܳܢܳܐ * ܘܝܳܕܰܥ ܐ̱ܢܳܐ *

miraculorum, doctrinas, inquam, quæ moribus componendis conducant (*), monita utilia, elegias ingentis mœstitiæ, preces supplicationibus admixtas, enigmata exposita symbolice, hymnos compositos artificiose, cantica sacra affectus cientia, cantiones quæ laetitiam augeant, arcanaque profunda, sapientiæ compendia (concisæ), pro modulo tenuitatis meæ, menteque imbecilla imperitiæ meæ *ederem;* doctoribus quidem *doctrinae asperitatum* levigatio simulque monumentum, incipientibus autem in *pabulum* studii sint .ac in cupidinem doctrinæ, atque animis præterea plenitudo solatii sint et causa emolumenti. Scio equidem

(*) *Ex* ܒܢܐ. *Edificante, erbaulich.*

ܘܡܘܕܐ ܐܢܐ * ܐܦܢ ܒܟܠ ܚܝܠ ܡܬܚܦܛ ܐܢܐ * ܕܒܟܘܪܗܢܐ
ܕܡܚܝܠܘܬܐ ܕܬܪܝܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܡܬܟܪܝܬ ܐܢܐ * ܘܒܓܠܠܐ
ܕܚܘܫܒܐ ܒܝܡܐ ܕܛܘܥܝܝ̈ܬܐ ܡܬܛܪܦ ܐܢܐ * ܐܠܐ
ܒܣܒܪܐ ܘܒܬܘܟܠܢܐ ܕܗܘ ܕܝܗܒ ܡܡܠܠܐ ܠܐܬܢܐ *
ܘܡܝ̈ܐ ܠܟܐܦܐ ܘܛܠܐ ܠܐܬܘܢܐ * ܠܗܕܐ ܬܘܪܨܬܐ ܗܘ ܕ
ܡܬܩܪܒ ܐܢܐ * ܩܕܡ ܕܝܢ ܕܠܐܓܘܢܐ ܕܣܦܪܝܐ ܢܥܘܠ *
ܘܚܨܕܐ ܕܦܣܘܩܝ̈ܬܐ ܡܢ ܚܩܠܐ ܕܡ̈ܠܐ ܢܟܢܫ *
ܠܩܪ̈ܝܐ ܡܫܟܚܢܐ ܡܘܕܥܝܢ * ܘܠܫܡܘ̈ܥܐ ܡܦܪ̈ܫܢܐ
ܡܓܠܝܢܢ * ܕܠܡܢܝܢܐ ܗܢܐ ܕܚܡܫܝܢ ܟܕ ܐܬܚܝܒܢ
ܠܡܫܠܡܘ * ܟܘܬ ܛܘܟܣܐ ܕܐܬܘ̈ܬܐ ܐ ܒ ܓ ܕ ܓܒܝܢ

ac fateor me, tametsi omni conatu adnitor, ægritudine debilitatis utriusque hominis (*mentis ac corporis*) laborare, ac per undas cogitationum in mare aberrationum jactari, sedenim spe *fretus* ac fiducia in Eum, qui præstitit loquelam asinæ, aquam rupi, ac rorem fornaci, ad hoc negotium accedo: prius autem quam certamen literarium ineamus, ac messes sententiarum ex campis sermonum[4]) colligamus, lectoribus solertibus notum facimus, et auditoribus perspicacibus manifestamus, numerum hunc quinquaginta cum nosmetipsos obligaverimus ad explendum, *secundum* literarum *ordinem* elegimus

ܠܡܫܠܡܘ * ܘܠܡܫܡܠܝܘ * ܕܒܝܕ ܗܢܐ ܐܝܟ ܕܒܬܚܘܡܘܗܝ
ܘܡܛܟܣܐ ܕܠܐ ܡܫܓܫܢܐ * ܢܫܬܟܚܘܢ ܡܐܡ̈ܪܘܗܝ
ܕܟܕ ܡܬܓܠܓܠ * ܘܦܣܘ̈ܩܘܗܝ ܒܢܝܫܐ ܘܡܫܘܚܬܐ
ܠܐ ܡܬܚܒܠ * ܥܡ ܨܒܬܐ ܕܡܪܬܝܢܘܬܐ * ܘܥܡ ܫܘܦܪܐ
ܐܪ̈ܙܐ ܢܛܪ ܟܕܗܝܢ ܘܦܫܝܩܢܘܬܐ * ܐܝܟܢܐ ܕܡܢ ܡܝܬܪܘܬܐ
ܫܘܦܪܐ ܕܐܨܛܒܝܘܗܝ * ܦܪܕܝܣܐ ܕܥܕܝܢ ܟܢܝܢܝܗܝ * ܫܡܐ
ܗܢܝܐ ܕܡܢ ܣܘܟܠܐ ܕܪ̈ܓܬܐ ܩܒܠܢܝܗܝ * ܘܦܠܓܢܝܗܝ
ܠܬܪ̈ܝܢ ܟܬܒ̈ܝܢ * ܒܫܡ̈ܗܝܢ ܕܬܪ̈ܝܢ ܓܒܪ̈ܝܢ * ܚܢܘܟ ܘܐܠܝܐ *
ܕܒܫܪܪ ܫܡܗ ܥܡܝܪܝܢ . . . .

---

perficere ac complere, quo per hoc perinde ac intra limites, atque ordine non perturbando perstricti *inveniantur* sermones *hujus* libri dum devolvitur, ejusque capita serie metroque quod non violetur; et cum ornatu monita, et in venustate secreta contineat *quae* simul *sint* dilucida. Itaque propter eximiam (abundantiam) pulcritudinem qua eum donavimus, Paradisum Eden nominavimus eum: nuncupatio jucunda quam ex intentione desiderii (*quo paradisum omnes prosequimur*) excepimus, ac divisimus in duos libros *seu* partes (*sub nomine*) duorum virorum Enoch et Elias, *quippe* qui in veritate [5]) nuncupationis habitant (*scilicet in paradiso Eden*). . . . .

EBED-IESU SOBENSIS

CARMINA SELECTA

EX LIBRO

PARADISUS EDEN

EDIDIT AC LATINE REDDIDIT

H. GISMONDI S. J.

BERYTI

EX TYPOGRAPHIA PP. SOC. IESU

1888

ܟܬܒܐ ܟܬ̈ܒܐ ܒܒܘܐ ܫܠ̈ܐ

ܕܡܬܚܒܪܢ

ܡܢ ܥܠܡ

ܦܪ̈ܘܛܣܛܐ ܕܐܡܪܝܩ

ܕܡܕܝܢܬܐ ܢܝܘ ܝܘܪܩ

ܕܐܡܪܝܩܐ

LECTORI BENEVOLO SYRIACI IDIOMATIS STUDIOSO

Quanta dictionum elegentiæ sermonisque copiæ laude Ebed-Iesu Sobensis (*) præstet eruditos syriacæ litteraturæ cultores minime latet. Hæc de eo syriacæ linguæ studio tirones ab Assemanio accipiant : « Eam eruditionis famam tum apud sectarios » suos, tum apud reliquos syros obtinuit ut nemo alius sermone » syriaco tam soluta quam vincta numeris oratione elegantius » scripsisse existimetur. Et quidem Doctoribus syris Ephræmo, » Isaaco, et Iacobo comparandus esset, nisi dicendi copiam, » styli nitorem, sacram denique eruditionem nestorianorum » erroribus contaminasset. » (B. O. III. C. 198.). Rem gratam syriaci idiomatis studiosis me facturum censui specimen edendo poetici Ebed-Iesu libri nondum typis vulgati cui nomen ipse fecit «Paradisus Eden.» Quænam fuerit auctori illum scribendi causa, quinam scopus, quænam ipsius libri compositionis ratio ab ipso auctore te accipere malui, de his loquente in procemio. Et ibi utique celeberrimum Haririi opus «Almaqamat» deprimendi plus aequo occasio ei fuit defectus quem exprobrat moralium documentorum, at equidem Haririi poesim, styli vigorem, lepores, venustatemque ne attigisse quidem, nedum superasse, minime negabo. Verum Ebed-Iesu carminibus sua non deest pulcritudo, et numerosa suavitas, ac fluiditas, mira lectissimi sermonis copia ac varietas, imo et poesis (legesis ex. gr. carmen IX, XIII, XVIII...). Quæ illi eximiæ laudi habenda esse probant tum fatiscens jam ejus aetate syriaca lingua, tum prolixitas implexi admodum artificii quod per quinquaginta producendum poemata suscepit, ac improbæ leges quas in condendis versibus sibi servandas imposuit. Neque id

(*) Ebed-Jesu nestorianus *Sobensis* appellatus ab urbe Soba (Nisibis) cujus fuit episcopus, librum «Paradisus Eden» scripsit anno 1290 (cf. App.), mortuus est anno 1318.

si nostro sensui minus probatur, propterea in vitium vertendum ei esse putem: quam enim hæc in studio sint apud orientales quas vocamus gentes haud fugere nos debet. Quin per hæc luculentissimum exhibuit specimen, næ ille hoc præstandum sibi præstituerat, syriaci sermonis tum copiæ tum virtutis tum harmoniæ, aptitudinis denique ad varios versuum numeros carminumque rationes, et ad arduissimas quasque cujuslibet compositionis leges. Singula quippe libri poemata initiales mox versuum, mox stropharum litteras alphabetico ordine succedentes habent, mox finales inverso priorum ordine ascendentes, mox utrinque : ubi violari hæc lex videtur, deficiens littera a toto carmine exulat, mox plures simul. In secunda libri parte ex quatuor et viginti poematibus unumquodque in singulis vocabulis unam eamdemque litteram refert, eam nempe quæ unicuique poemati ordine servato alphabetico obtingit, aliaque sexcenta operosissima artificia miram tum linguæ syriacæ opulentiam, tum auctoris in ea peritiam ostendunt. Pleraque carmina metro heptasyllabo condita sunt, plura dodecasyllabo, non nulla octasyllabo seu tetrasyllabo geminato. Sexti poematis versus metro heptasyllabo vel hexasyllabo legi possunt, et binis hexasyllabis *approximatis* per duas cæsuras in tetrasyllabos triplicatos (*gradatos*) converti possunt.

Singulis poematibus scholia auctor adjecit : et horum specimen in appendice exhibere volui, ea seligens quæ ad intelligentiam carminum quæ edidi conferunt. Omnia latine quamfidelissime reddidi in commodum studiosorum. Quæ verba in versione addenda mihi visa sunt *italica*, ut ajunt, scriptione exarata volui. Pressiorem sæpe verbi significationem signo parenthesis () inclusam subjeci. In versione quoadusque licuit latini sermonis servasse mihi videor proprietatem, at hanc interdum posthabendam mihi esse duxi ut potius nativum syriacæ dictionis gustum servarem. Syriacum textum secundum plura hujus regionis manuscripta exemplaria cum romano Borgiani Musaei collata exactum præbeo, vocalibus signis ornatum, ac punctis litterarum *bgdkft* attenuationem indicantibus : a bino

ܡܐܡܪܐ ܕܐܪܒܥܐ

ܥܠ ܚܟܡܬܐ

ܘܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡܘܗܝ ܚܬܝܡܝܢ ܒܐܠܦ * ܘܗܝ ܕܩܕܡ
ܐܠܦ ܫܘܠܡܗ ܕܒܝܬ ܦܬܓܡܐ ܐܝܬܝܗ ܕܪܫ ܥܘܢܝܬܐ

ܒܡܪܓܐ ܪܓܝܓܐ ܕܚܟܡܬܐ
ܗܘܐ ܗܘܐ ܒܘܨܝܐ ܘܒܨܝܐ
ܠܓܢܒܪܐ ܕܦܪܝܫܘܬܐ
ܐܝܠܝܢ ܕܛܥܡܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ

CARMEN QUARTUM

DE SAPIENTIA

Omnia ejus verba terminantur in Aleph et *litera* quæ est ante Aleph finis *cujusque* versus est litera initii strophæ.

Circa argumentum jucundissimum (optabile) sapientiæ fuit investigatio ac perscrutatio viris perspicacissimi ingenii (gigantibus perspicacitatis), præstantissimis (viris) *peracri* judicio (gustu) ac laude virtutis.

ܐ ܐܝܟܢܐ ܠܠܒܐ ܡܪܝܡܐ
ܘܡܓܗܐ ܠܡܕܥܐ ܒܚܕܘܬܐ
ܘܡܥܬܪܐ ܠܬܪܥܝܬܐ ܒܣܘܓܐ
ܕܥܘܬܪܐ ܪܒܐ ܘܣܓܝܐܐ

ܒ ܒܣܘܟܠܐ ܬܡܝܗܐ ܕܝܗܒܐ
ܡܦܨܚܐ ܘܡܕܟܝܐ ܠܠܒܐ
ܘܡܡܠܝܐ ܠܒܪܢܫܐ ܚܘܒܐ
ܘܡܣܓܐ ܕܪܓܐ ܪܒܐ

ܓ ܓܡܪܐ ܠܪܥܝܢܐ ܦܠܝܓܐ
ܘܥܩܪܐ ܥܘܩܣܐ ܕܦܘܠܓܐ
ܘܒܝܡܐ ܕܠܐ ܛܒܘܥܐ
ܡܕܒܪܐ ܠܒܨܘܝܐ ܡܥܘܡܓܐ

Quomodo cor erigit afficitque animum lætitia! locupletat mentem copia divitiarum ingentium (ac multarum)! Per sensa mirifica quæ præstat, exhilarat mundatque cor. Implet hominem amore, augetque eum dignitate (gradu) excelsa.

Firmat (perficit) animum incertum, atque evellit aculeum dubii, perque mare (*scientiæ*) absque naufragio ducit speculatorem profunda pervadendi studiosum (se immergentem).

ܕ ܕܝܢܐ ܕܟܐܢܘܬܐ ܥܒܕܐ
ܒܫܘܝܘܬܐ ܠܡܪܐ ܘܠܥܒܕܐ
ܘܠܐ ܢܣܒܐ ܟܣܦܐ ܘܫܘܚܕܐ
ܐܠܐ ܦܘܪܥܢܐ ܦܪܥܐ

ܗ ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܡܫܬܡܗܐ
ܟܕ ܚܪܐ ܒܬܗܪܐ ܘܬܡܗܐ
ܘܚܙܐ ܕܐܝܟܢܐ ܬܡܝܗܐ
ܘܥܝܪܐ ܘܐܢܫܐ ܡܬܡܗܐ

ܘ ܘܟܕ ܒܒܪܢܫܐ ܐܝܬܝܗ
ܘܬܠܡܝܕܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ
ܚܝܠܐ ܘܐܬܘܬܐ ܡܚܘܐ
ܘܒܐܠܗܐ ܕܟܠ ܡܩܘܐ

Iudicium æquitatis facessit pariter domino ac servo: nec admittit argentum, nec (*a subornante*) donum; at *ipsa* prœmia decernit.

Ea fit homo illustris cum contemplatur mira ac stupenda, videtque quam sit miranda, et *quomodo* angelos [1]) hominesque in admirationem *sui* rapiat.

Ac dum in homine sit, *isque* dicipulus ejus fiat, virtutes [2]) portentaque ostendit (*homo*) inque Deo universi manet.

ܐ ܙܝܢܐ ܟܣܝܐ ܘܠܐ ܝܕܝܥܐ
ܡܠܒܫܐ ܒܚܘܦܛܐ ܠܓܢܒܪܐ
ܕܚܪܝܦ ܒܪܥܝܢܐ ܒܩܪܒܐ
ܠܡܙܟܐ ܚܒܠܐ ܕܒܥܠܕܒܒܐ

ܒ ܚܙܝܐ ܚܙܘܐ ܕܫܘܒܚܐ
ܘܒܫܘܦܪܐ ܡܟܠܠܐ ܘܫܘܒܚܐ
ܘܒܠܒܐ ܕܟܝܐ ܙܠܝܩܐ
ܘܢܘܗܪܐ ܕܫܪܪܐ ܡܕܪܟܐ

ܓ ܛܥܡܐ ܝܗܒ ܠܗܕܝܘܛܐ
ܘܚܟܡܐ ܠܦܫܝܛܐ ܒܚܟܡܬܐ
ܘܡܚܘܝܐ ܗܕܝܘܛܐ ܚܟܝܡܐ
ܘܡܥܬܪ ܐܝܩܪܐ ܠܡܣܟܢܐ

Armis occultis ac ignotis cingit (vestit) diligenter acris ingenii virum ut eludat (vincat) in bello læsiones hostis antiqui raptoris.

Fruitur (videt) visione gloriosa ac circumfusa decore et gloria, in corde puro splendet ac lumen veritatis assequitur.

Sapere facit (dat saporem) idiotas, ac donat sapientia (sapientes facit) simplices, imperitos reddit (ostendit) catos, et cumulat honore tenues.

ܗ ܝܕܥܬܐ ܕܩܘܫܬܐ ܓܒܝܬܐ
ܢܨܒܐ ܒܡܕܥܐ ܕܚܪܝܦܐ
ܘܒܥܒܕܐ ܘܒܬܐܘܪܝܐ
ܡܪܝܡܐ ܘܡܩܪܒܐ ܠܫܡܝܐ
ܘ ܟܒܫܐ ܒܢܝܪܐ ܡܟܝܟܐ
ܘܡܫܘܐ ܠܛܘܒܐ ܡܠܟܐ
ܘܒܙܢܐ ܣܢܝܐ ܡܕܟܝܐ
ܠܪܗܛܐ ܠܐܬܪܐ ܒܪܝܟܐ
ܙ ܠܡܚܝܠܐ ܡܚܝܠܐ ܡܚܝܠܐ
ܘܡܠܦܐ ܡܪܦܝܐ ܥܡܠܐ
ܘܒܟܠܝܠܐ ܕܫܘܒܚܐ ܡܟܠܠܐ

Scientiam veritatis exquisitam inserit menti *viri* perspicacis, ac opere et speculatione elevat adducitque ad cœlum.

Subigens jugo (humili) idoneos facit bono promisso (*in evangelio*), ac disciplina (modis) *improbis* invisa (*) castos reddit qui contendunt ad locum benedictum (*patriae coelestis*).

Imbecilles firmat roboratque, ignavos docet laborem, et corona gloriæ redimit,

---

(*) Vel : quae *morigeris* in deliciis est.

ܘܡܥܠܝܐ ܠܦܪܕܝܣܐ ܡܪܝܡܐ
ܡ ܡܘܪܒܐ ܕܪܓܐ ܕܚܟܝܡܐ
ܘܡܦܠܓܐ ܕܫܢܐ ܝܩܝܪܐ
ܘܡܩܪܒܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܥܠܡܐ
ܠܐܢܫܐ ܟܐܢܐ ܘܡܟܝܟܐ
ܢ ܢܫܐ ܒܠܒܐ ܕܒܣܪܢܐ
ܘܗܘܐ ܒܐܪܙܐ ܪܘܚܢܐ
ܘܡܐ ܕܡܬܓܠܐ ܠܐܪܥܢܐ
ܗܘܐ ܒܫܪܪܐ ܫܡܝܢܐ
ܣ ܣܘܟܠܐ ܕܠܦܪܕܝܣܐ
ܡܣܟܠܐ ܡܫܡܠܝܐ ܠܐܬܠܝܛܐ
ܘܒܟܐܢܘܬܐ ܢܦܫܐ ܡܥܛܪܐ

---

ac ad paradisum excelsum evehit.

Attollit gradum sapientium, partiturque munera prætiosa. Admovet ad Lumen sæculorum homines probos ac mitis ingenii.

Adolescit in corde carnalis *hominis* et fit arcano modo spiritalis, et simul ac revelatur terrestri fit reapse cœlestis.

Doctrinis (notionibus) quæ ad paradisum perducunt instituit (intelligere facit) athletam. Probitate (rectitudine) animum donat

ܕܢܥܦܦ ܐܓܪܐ ܘܫܘܒܚܐ

ܥ ܥܒܕܗ ܠܡܕܥܐ ܡܒܘܥܐ

ܕܢܪܕܐ ܚܝܐ ܠܟܠ ܫܡܘܥܐ

ܘܠܡܐܢܐ ܕܫܝܢܐ ܡܥܒܪܐ

ܟܝܢܐ ܛܒܐ ܘܦܬܝܚܐ

ܦ ܦܐܝܬܐ ܠܠܐ ܝܕܘܥܐ

ܡܠܦܐ ܘܐܘܡܢܐ ܢܟܦܐ

ܘܠܚܨܝܦܐ ܘܡܣܪܗܒܐ

ܡܝܬܪܬܐ ܘܗܢܝܐܐ ܣܓܝܐܐ

ܨ ܨܒܐ ܕܢܬܠ ܬܪܝܨܘܬܐ

ܠܡܥܩܡܐ ܘܕܠܐ ܬܪܝܨܐ

ܘܪܓܝܓܬܐ ܡܠܐ ܠܡܚܙܐ

---

ut duplicet prœmium laudemque.

Constituit mentem *scientiae* fontem ut suppeditet (fluere faciat) vitam *cuique* audienti. Ad portum pacis deducit ingenuum *animum* (naturâ) ac scientiæ apertum (præditum).

Optima *quaeque* (pulcra) ineruditos docet artesque honestas, nec non impudentibus ac protervis indulget emolumenta complura.

Optat indere sinceritatem *ingeniis* tortuosis ac minime rectis, et jucunda argumenta ad contemplandum,

ܘܠܚܡܐ ܪܘܚܢܐ ܠܡܩܨܐ

ܩ ܩܢܐܬܐ ܘܪܘܓܙܐ ܡܫܪܐ

ܘܫܒܩܘܬܐ ܠܐܢܫܐ ܚܘܒܐ

ܘܓܠܐ ܟܣܝܬܐ ܕܥܘܡܩܐ

ܘܒܪܘܚܐ ܠܪܘܡܐ ܣܠܩܐ

ܪ ܪܕܐ ܒܢܡܘܣܐ ܠܛܠܝܐ

ܘܒܣܒܪܬܐ ܚܝܐ ܠܓܒܪܐ

ܘܣܐܡ ܐܬܐ ܠܓܡܝܪܐ

ܠܡܪܗܛ ܠܐܒܐ ܕܢܘܗܪܐ

ܫ ܫܒܝܠܐ ܠܡܫܬܚܦܛܐ ܦܪܣܐ

ܠܡܪܗܛ ܠܐܬܪܐ ܕܠܐ ܛܘܠܫܐ

ܘܫܘܦܥܐ ܕܥܘܬܪܐ ܡܟܢܫܐ

ܠܚܝܠܐ ܩܕܝܫܐ ܡܗܝܪܐ

---

panemque spiritualem ad frangendum (incidendum).

Invidiam iramque dissipat, culpasque homini ignoscit. Revelat arcana profunda, et spiritu in excelsum ascendit.

Instituit lege pueros, et evangelio vivificante homines. Ponit signum perfectis ad ocurrendum Patri luminum.

Viam contendenti (*ad sapientiam*) sternit ad accurrendum ad locum intemeratum. Copiamque divitiarum congerit pollenti ingenio sancto.

ܬܡܝܗܐ ܡܠܬܐ ܕܚܟܡܬܐ ܠ
ܕܚܝܐ ܗܘܐ ܥܠܬܐ
ܘܫܘܒܚܐ ܘܬܪܒܝܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܘܚܕܘܬܐ
ܬܣܓܐ ܠܐܒܐ ܬܘܕܝܬܐ ÷
ܘܪܘܪܒܐ ܠܒܪܐ ܡܠܬܐ
ܘܪܘܚܐ ܫܘܐ ܐܘܣܝܐ
ܡܪܐ ܕܗܕܐ ܡܘܗܒܬܐ

Mirum verbum sapientiæ quæ vitæ extat causa, et gloriæ, et institutionis quæ secundum Deum est, et gaudii.

Multiplicetur Patri laus, atque elatio Filio Verbo, ac Spiritui compari in essentia auctori (domino) hujus doni.

ܡܐܡܪܐ ܕܫܬܐ

ܥܠ ܕܝܢܐ ܐܠܗܝܐ

ܒܬܠܬ ܡܫܘܚܬܐ ܡܬܩܪܝܐ * ܥܡ ܣܘܡܩܐ ܕܝܢ
ܒܡܫܘܚܬܐ ܐܦܪܝܡ (ܗ̄ ܕܡܥܦܦܢܝܬܐ) ܘܠܐ ܣܘܡܩܐ
ܒܡܫܘܚܬ ܢܪܣܝ ܘܡܫܘܚܬ ܒܠܝ (ܗ̄ ܕܡܣܩܢܝܬܐ
ܘܡܩܪܒܢܝܬܐ)

❖ ܕܝܢܐ ܓܝܪ ܐܠܗܝܐ
ܟܣܝܐ ܘܡܢ ܩܕܡܝܢ
ܡܙܝܥܝܢ ܟܝ ܠܙܒܢܝܐ
ܒܝܕ ܙܘܥܐ ܣܘܩܒܠܝܐ

CARMEN SEXTUM

DE DECRETIS DIVINIS

Tribus metris legitur : cum *verbis in* minio *scriptis* quidem *metro* S. Ephrem (idest geminato) : sine miñio, *metro* S. Narsetis et S. Balæ (idest gradato, et approximato).

Decreta (*) quidem divina occulta, quæ ab æterno sunt, movent (scilicet) temporales res per motus adversos.

(*) Ad assequendum sensum ab Auctore intentum opus erit ad unumquemque fere

ܐ ܐܫܝܢ ܓܝܪ ܢܘܗܪܐ ܘܚܝܐ
ܒܥܠܡܐ ܬܪܝܢ ܕܣܘܩܒܠܐ
ܘܒܓܢܣܐ ܐܘܣܝܐ
ܘܐܦ ܐܕܫܐ ܠܘܬ ܟܝܢܝܐ

ܒ ܒܫܘܪܝܐ ܡܢ ܠܘܬ ܥܠܝܐ
ܡܫܘܬܦܝܢ ܗܘܘ ܣܟܐ ܦܪܝܫܐ
ܘܗܫܐ ܕܝܢ ܠܘܬ ܬܚܬܝܐ
ܐܝܟ ܕܢܗܘܘܢ ܐܠܗܝܐ

ܓ ܣܝܡܐ ܓܝܪ ܪܘܚܢܝܐ
ܡܦܠܓܝܢ ܗܘܘ ܠܐܪܥܢܝܐ
ܘܐܦ ܛܘܒܐ ܐܪܙܢܝܐ
ܡܘܗܒܝܢ ܗܘܘ ܠܦܓܪܢܝܐ

Profundunt nempe lucem vitamque in mundo utroque opposito, et omnigenis substantiis (generibus substantialibus), itemque *variis* speciebus *rerum* naturalium.

Initio quidem apud supernos sociabant disparatissima (species finium divergentium), tum apud infernos ut divinitatem induant (fiant divini).

Thesauros quidem spiritales distribuunt terrigenis, atque bona mystica largiuntur corporeis.

---

versum consulere scholia in hoc carmen, quæ suo loco integre relata sunt.

ܕ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ܗ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ܘ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Dignitate (gradu) intellectuali donant materiales, ac diademata splendentia imponunt probis.

Ipsa quidem elementaria *corpora* fecerunt purissima (multa *idest valde* pura), variatissima *simul* et similia (multa formis et similitudine), diversissima speciebus et nominibus.

Constituebant *viros* angelicos sanctissimos (purissimos) ac *fere* cœlestes, ut essent nobis quasi mediatores et magistri studentibus.

ܙ ܙܗܝܪ̈ܐ ܒܟܠܗܘܢ ܬܘܪܨܐ
ܓܡܝܪ̈ܐ ܒܟܠܗܘܢ ܪ̈ܘܡܐ
ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ
ܒܝܕ ܪܡܙܐ ܩܘܕܫ̈ܢܐ

ܚ ܚܦܝܛܝܢ ܠܘܬ ܟܠ ܫܘܡܠܝܐ
ܕܟܠ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܡܪܢܝ̈ܐ
ܐܦ ܫܠܡܝܢ ܐܝܟ ܒܢܝ̈ ܒܝܬܐ
ܒܐܪܙܐ ܕܪ̈ܚܡܐ ܐܒܗܝܐ

ܛ ܛܒ̈ܬܐ ܗܝ ܠܥܠܡܝܢܝܬܐ
ܕܛܝܒ ܗܘܐ ܠܚܪܬܐ ܐܚܪܝܐ
ܫܪܪ ܕܝܢ ܒܝܕ ܫܘܘܕܝܐ
ܛܒܐ ܕܛܥܢ ܠܚܛܝ̈ܐ

Splendentes in omni recta via (directione *idest* disciplina), perfecti in omni sublimi *scientia* (sublimitatibus), ministrantes filiis Adam *suggerendo* (per) cogitationes sanctas.

Sollicitantes ad perfectam adimpletionem mandatorum Domini : nec non concordes, quippe qui familiares, arcano miserationum paternarum.

Bona æterna quæ paraverat in tempora postrema præstitit utique per ea quæ promiserat Bonus (Deus), qui clemens est (qui portat) erga peccatores.

ܝ ܝܕܥ ܗܘ ܕܢܬܥܢܐ
ܘܒܢܘܟܠܐ ܟܠܗ ܒܪܝܐ
ܘܪܚܡܝܢ ܐܦ ܒܝܫܘܬܐ ܕܢܟܝܠܘܬܐ
ܕܡܠܝܢ ܦܚ̈ܐ ܣܛܢܝ̈ܐ
ܟ ܟܒܫ ܕܝܢ ܠܓܘܝܐ
ܒܟܠ ܫܦܝܪܐ ܡܪܕܘܬܐ
ܕܢܗܘܘܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܢܘܟܪܝܐ
ܠܟܠ ܪ̈ܓܬܐ ܣܢܝ̈ܬܐ
ܠ ܪܓܝܙܝܢ ܥܠ ܚܟܝܡܐ
ܟܠ ܐܢܫܐ ܫܒܥܢܝܐ
ܘܡܕܠܚܝܢ ܒܥܝܪ̈ܐ
ܫܠܡܐ ܕܐܢܫܐ ܡܠܝܠܐ

Scit calumniis et nequitiis dare operam infideles (exteriores *religioni christianae*), ac vacare omnigenis machinationibus (amare malitiam machinationum) quæ *plenae sunt* insidiis satanicis.

Subigit autem fideles (internos) omni disciplina (jugis) optima, quo fiant quasi abhorrentes a cunctis cupidinibus flagitiosis.

Irascuntur qui libidinibus flagrant contra viros sapientes, et perturbant homines ferini pacem hominum rationabilium.

ܡ ܡܕܘܕܝܢ ܓܝܪ ܠܟܐܢܐ
ܒܕܘܠܐ ܣܩܘܒܠܢܐ
ܘܚܕܝܢ ܛܒ ܫܐܕܢܝܐ
ܘܡܒܟܝܢ ܠܝܫܘܥܝܐ
ܢ ܢܝܚܐ ܐܦ ܐܝܬ ܦܘܪܣܐ
ܗܘ ܣܓܝܐܝܢ ܠܥܠܡܢܝܐ
ܘܐܦ ܣܓܠ ܒܢܦܫ ܠܚܙܢܐ
ܒܢܦܫ ܒܝܫܬܐ ܡܙܘܥܐ
ܣ ܣܒܥܝܢ ܟܕ ܚܛܝܐ
ܟܦܢܝܢ ܕܝܢ ܒܢܝ ܟܐܢܐ
ܣܠܩܝܢ ܐܦ ܓܒܪܝ ܪܓܝܓܐ

Vexant nempe pios (*) tumultibus adversarii, et gaudent vehementer diaboli asseclæ, et lugere faciunt discipulos Jesu.

Quies etiam et securitas sunt maxima (multæ) mundanis, at concupiscentiæ pessimæ tendentiâ (excitationis) multiplicantur viris *virtute* eminentibus.

Affatim pascuntur peccatores, esuriunt autem filii justorum. Extolluntur (ascendunt) viri cupidi;

(*) [illegible] (dexter) adjectivum loco [illegible] ; *probus*, non secus ac *malus* dicitur [illegible] ; unde (lævus). Utriusque significatio processit a loco quem electi et reprobi in judicio extremo occupaturi ab Evangelio dicuntur.

ܢܬܡܟܟܘܢ ܕܝܢ ܡܠܦܢܘܬܐ
ܗ ܥܘܬܪܐ ܓܝܪ ܗܘܠܢܝܐ
ܡܫܬܟܚܝܢ ܗܘܘ ܠܣܘܦܩܢܝܬܐ
ܘܡܘܗܒܐ ܕܝܢ ܕܒܘܪܟܝܬܐ
ܡܥܬܪܝܢ ܗܘܘ ܠܕܘܝܕܝܐ
ܘ ܡܬܦܠܓܝܢ ܗܘ ܐܪܟܘܢܝܐ
ܡܣܬܡܟܝܢ ܕܝܢ ܦܛܪܘܣܝܐ
ܡܬܒܣܪܝܢ ܕܝܢ ܒܥܠܙܒܘܒܝܐ
ܡܫܬܒܚܝܢ ܕܝܢ ܦܘܠܘܣܝܐ
ܙ ܨ̈ܠܨܠܐ ܬܘܒ ܡܫܢܝܢ

---

deprimuntur (descendunt) docti.

Opes quidem materiales sunt (inveniuntur) sectantibus vanitates, bona vero quæ a divino favore procedunt (benedictionis) ditant qui davidicam pietatem colunt (ornant davidicos).

Disperdentur agmina Luciferi (*), sospitabuntur (fulcientur) subditi Petri, contemnentur asseclæ Beelzebub, glorificabuntur sectatores Pauli.

Cimbali clamorosi dementant (*magis atque magis*)

(*) ܐܪܟܘܢܝܐ adjectivum ab ܐܪܟܘܢ, ܐܪܟܘܢܐ, quod eamdem servat significationem *principis* quam in græco. Specialiter etiam adhibetur pro hierarchis angelorum: at absolute positum denotat principem dæmoniorum: hinc ܐܪ̈ܟܘܢܝܐ ejus asseclæ.

ܡܚܕܝܢ ܠܗܘܢ ܠܡܫܝܚܝܐ
ܘܐܝܟ ܙܡܝܢܐ ܦܣܝܩܝܬܐ
ܡܕܒܪܝܢ ܛܒ ܠܐܢܫܝܘܬܐ
ܗ ܡܬܛܦܣ ܓܒܪ ܡܢ ܦܪܝܫܐ
ܠܐܝܟ ܠܗܘܢ ܠܐܢܢܩܝܬܐ
ܘܒܠܐ ܡܢ ܡܢ ܦܝ ܫܠܝܛܐ
ܡܬܬܩܝܡܝܢ ܠܡܕܒܪܢܐ
ܘ ܘܡܬܡܫܚܝܢ ܒܢܝܫ ܘܟܘܡܪܐ
ܒܢܝܫ ܘܡܫܚܐ ܦܘܠܚܢܝܐ
ܘܡܫܡܫܝܢ ܫܡܝܫܘܬܐ
ܟܠ ܡܫܚܐ ܦܘܠܚܢܐ
ܙ ܡܫܠܡܝܢ ܠܟ ܠܚܝܠܘܬܐ

---

histriones, at splendores Solis *justitiae* (solares) lætificant vehementer christicolas.

Decreta quidem moderantia tenent humanos, et prudens quisque (unusquisque ex perspicacibus) se conformat *his* impositis *necessitatibus*.

Constituuntur gubernatores ad typum decretorum a summa potestate manantium, et consecrantur (inunguntur) Simonis asseclæ per unctionem sacerdotalem.

Concordant terrestria omni motui cœlestium *virtutum* (igneorum *idest* astrorum),

ܠܥܠ ܐܬܪܐ ܕܪܘܡܝ̈ܐ
ܘܦܘܠܚܢ ܕܝܢ ܐܐܪ̈ܢܝܐ
ܠܟܐ ܡܪܝܐ ܘܐܢ̈ܫܐ
ܐ ܬܡܝܗܝܢ ܕܝܢ ܠܟܘܪ̈ܢܝܐ
ܕܢܣܟ ܡܠܝܐ ܡܢ ܡܠܘܫ̈ܐ
ܘܡܠܟܝ ܐܘܦ ܠܟܢܝ̈ܫܐ
ܐܡܘܬ ܕܐܢ̈ܫܐ ܢܒܝ̈ܐ
❖ ܐܥܒܕܢ ܡܪܝ ܫܦܝ̈ܐ
ܠܡܠܬܟ ܘܚܦܝ̈ܛܐ
ܘܢܙܟܐ ܟܠܢ ܐܝܟ ܡܩܒ̈ܝܐ
ܠܪ̈ܓܝܐ ܕܒܢ ܕܝܠܢ

---

et contendunt mundana (res *hujus* loci) ad regiones cœlestium (æthereorum).

Mirabilia sunt æquæ mentis viris decreta tua, Domine, sempiterna et plena *oculis* sapientium miraculis quæ *in stuporem conjicerent* viros propheticos.

Reddat nos, Domine, intemeratos Verbum tuum ac strenuos *ita ut* (et) vincamus, sicuti Machabæi, concupiscentias (quæ in nobis) nostras.

ܡܐܡܪܐ ܕܫܒܥܐ

ܐܘܠܝܬܐ ܕܐܠܐ ܒܪܐ ܩܫܝܫܐ ܥܠ ܒܪܐ ܐܣܘܛܐ ܕܒܐܘܢܓܠܝܘܢ

ܗܘܢܐ ܢܓܕܢܝ ܠܘܬ ܐܣܘܛܐ ܕܒܥܒܕܐ ܐܫܥܐ܀
ܘܐܝܟܢ ܒܕܡܥܘ̈ ܐܚܐ ܕܩܫܝܫ ܟܕ ܒܟܐܘܗܝ ܐܝܡܬܝ܀
ܐܚܐ ܕܚܒܝܒܐ ܐܦ ܡܚܒܒܐ ܠܚܟܐ ܐܡܪ܀
ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܦܪܫ ܡܢ ܥܡܢ ܒܓܠܠܐ ܕܟܪܝܐ ܫܕܢ܀
ܝܠܠܢ ܡܢ ܚܘܡܐ ܕܝܘܡ ܦܘܪܫܢܗ ܕܠܒܢ ܐܟܪܝ܀

CARMEN SEPTIMUM

LAMENTATIO QUAM LAMENTATUS EST FILIUS NATU MAJOR

DE FILIO PRODIGO QUI IN EVANGELIO *memoratur*.

Animus me impulit erga *filium* prodigum ut factum enarrem, nempe quibus eum ploraverit *lacrimis* frater natu major quum eo doluit.

Frater dilectus atque amatissimus nos (palatum) amaritie perfudit die quâ se *a nobis* abstraxit, nosque inter fluctus moeroris conjecit. Ululavimus præ vehementia (æstu) *doloris* die discidii ejus, quod cor nostrum tristitia opplevit.

ܘܝ ܚܒܝܒܢ ܟܕ ܠܐ ܚܙܝܢܝܟ. ܡܢܐ ܢܐܡܪ܀
ܗܘܝܢ ܝܬܡܐ ܐܪܡܠܐ ܘܡܟܝܠܐ ܡܢ ܚܙܘܟ ܡܪܝ.
ܘܒܓܘ ܠܒܢ ܟܐܒܐ ܘܡܪܝܪ ܩܫܝܐ ܥܡܪ܀
ܐܠܝܡ ܐܪܢܐ ܟܕ ܡܚܒܘܢܢ ܘܫܩܠܐ ܕܚܡܬܗ܀
ܐܢ ܠܐ ܡܪܚܢܘ ܕܢܡܠܠܘܬܐ ܗܟܢ. ܡܢ ܚܠܝܘܬܐ ܘܡܛܥܝܢ܀
ܠܐ ܗܘܝܢ ܛܥܝܝܢ ܡܢ ܚܒܝܒܘܬܐ ܘܫܠܐ ܡܛܥܝܢ܀
ܛܒ ܡܘܬܐ ܡܢ ܚܝܐ ܢܟܝܠܐ ܘܟܒܐ ܕܟܪܐ܀
ܟܬܒܐ ܟܕ ܢܒܥܐ ܘܝܗܒ ܢܩܒܠ ܟܬܒܐ ܕܗܘܬ ܘܡܪܐ܀
ܒܝܫܐ ܕܟܢܫܘܬܐ ܦܬܐ ܘܓܢܒܐ ܒܐܪܥܐ ܠܢ ܛܫܝ܀

Heu, *enim*, dilecte nobis, non amplius te videntibus quidnam dicere *suppetit*? *En nos* (fuimus) viduatos (orphanos) jam (tempore *hujus* horæ) aspectu tuo, domine mi. Medium cordis nostri dolor acerbus ac immitis incolit. *Infestaque* nos perculit sors machina (ariete) [1]) furoris *sui*, si ita loqui fas est. Nec immemores nos esse dulcedinis amoris tui unquam et usquam (prorsus) poterimus. Melior mors est vita quam tristitia consumit, proclamavit liber (*), deditque argumentum quod satis omnibus fecit. Quomodo *sat* (ܣܦܩ) lugebimus, lamentabimur, stupebimus crebritatem pedicarum, quas malus (Satan) in terra nobis occuluit?

(*) Cf. Eccli : XXX. 17.

ܡܢܐ ܚܛܝܢ ܘܡܢܐ ܐܣܟܠܢ ܩܕܡܝܟ ܐܡܪ܀
ܢܘܗܪܐ ܕܥܝܢܝܢ ܕܒܓܘܡܪ̈ܐ ܠܢܦܫܢ ܐܫܪܝ܀
ܗܦܘܟ ܦܢܝ ܠܘܬܢ ܐܝܟܢܐ ܕܕܘܝܕ ܟܕ ܙܡܪ ܡܙܡܪ܀
ܥܡ ܦܪܚܬܐ ܝܘܢܐ ܫܦܝܪܬܐ ܘܒܒܝܬܢ ܫܪܝ܀
ܦܪܨܘܦܟ ܡܨܒܬܐ ܪܓܬܗ ܠܪܘܚܢ ܐܥܩܬ܀
ܪܫܝܡ ܕܘܟܪܢܟ ܒܠܘܚܝ ܡܕܥܐ ܘܡܫܒܚ ܐܡܪ܀
ܐܒܠ ܠܒܢ ܥܠ ܫܘܢܝܟ ܘܟܕ ܐܬܟܪܝ܀
ܘܣܡ ܩܠܐ ܚܢܝܢܐ ܕܟܐܒܐ ܘܗܟܢ ܐܡܪ܀

Quidnam peccavimus, quidve deliquimus in te, (coram te)? dicito. *Eja*, lumen oculorum nostrorum, qui super prunas animum nostrum constituisti, (*) diverte ad nos, sicut David canens psallit, cum volitante columba formosa, et in domo nostra habita. Desiderium tui (personæ tuæ ornatissimæ) spiritum nostrum anxit. *Hæret* impressa tui imago (recordatio) animo (tabulis mentium) (**), tui laudes concinens. Lamentatum est cor nostrum demigrationem tuam, et cum indoluit composuit voces tristes dolorum, atque ita effatum est:

(*) Ad litteram : qui in incendio substantiam nostram habitare fecit. Syriace enim actiones quæ tribuuntur ei quem quis alloquitur, sæpe verbis efferuntur in tertia persona adhibitis.

(**) Dictio semiticis linguis vulgaris : frequens in Bibliis, præsertim in libro Proverbiorum. Arabice : الواح القلب , passim.

ܚܪܶܒ ܗܽܘ ܥܳܠܡܳܐ ܘܟܽܠ ܕܒܶܗ ܒܳܬܪܳܟ܂ ܥܰܕ ܐܳܡܪܰܬ ܕܬܳܐ ܕܐܳܬܶܐ (*)
ܗܳܐ ܐ̱ܢܳܐ ܗܽܘ ܕܟܰܕ ܛܥܳܐ ܬܳܒ ܘܬܽܘܒ ܚܝܳܐ ܟܰܕ ܐܶܬܩܒܰܪ܀

mihi desolatus est mundus, et quidquid in ipso, post te (*profectum*), dum dicas : veni, en ego sum qui cum aberraverit resipuit, et denuo vixit cum sepultus fuerit.

(*) Pleraque, eaque optima MS. habent ܘܐܬܐ. Eam quam prætulimus lectionem habent duo MS. collegii Aramunensis, et aliud monasterii Mar-Abdæ. (scribunt tamen ܕܐܬܐ). Videtur melius convenire insequentibus verbis, sic enim exhibent adventantis fratris vocem, et in ipso fere limine exclamantis : *Veni, en* . . . . Quæ si a majore fratre de se dicta censenda sunt, vix intelligitur quinam eis subsit sensus.

ܡܐܡܪܐ ܕܬܫܥܐ

ܥܠ ܙܒܢܐ ܛܒܐ ܕܫܘܡܠܝܐ ܡܢ ܐܬܘܬܐ ܕܢܝܣܢ

ܘܐܬܘܬܐ ܕܪܝܫ ܥܢܝܬܐ ܦܢܝܐ ܠܘܬ ܐܠܦ ܕܣܘܦܐ ܕܟܠ ܒܝܬ ܒܝܬ *
ܘܣܘܦܐ ܕܟܠܗܘܢ ܥܢܝܬܐ ܐܬܘܬܐ ܚܝܬ

ܙܒܢܐ ܕܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܢܨܝܚ
ܪܡܙ ܠܝ ܒܫܬܩܐ ܕܐܫܒܚܝܘܗܝ
ܠܗ ܕܒܟܠ ܫܘܦܪܝܢ ܨܒܬ
ܠܢܝܚܘܬܗ ܕܒܗ ܠܢ ܦܨܚ

CARMEN NONUM

DE TEMPORE OPTIMO PERFECTIONIS (*vitæ æternæ*)

EX ADUMBRATIONE *mensis* APRILIS.

Littera initio strophæ *redit in ea* ante aleph finis uniuscujusque versus : et finis omnium stropharum littera hhet.

Tempus *illud* quod præ ceteris temporibus splendet innuit mihi silentio ut celebrem ipsum quod omnigena pulcritudine decoravit lenitatem (*) suam qua nos hilarat.

(*) ܚܪܫܘܬܐ privatio loquelæ qua mutus laborat. Scilicet : silent proc[illegible]læ tempore verno.

ܐ ܐܘ ܟܡܐ ܪܓܝܓ ܘܡܫܦܪ ܘܦܐܐ
ܘܥܡ ܟܠܗܘܢ ܫܘܒܚܐ ܗܕܪܐ
ܢܝܣܢ ܝܪܚܐ ܓܐܝܐ ܕܨܠܐ
ܘܓܐܐ ܒܙܝܘܗ ܡܬܢܨܚ

ܒ ܒܗ ܡܘܥܝܢ ܟܠ ܗܒܒܐ
ܘܐܝܠܢܐ ܘܙܪܥܐ ܘܥܣܒܐ
ܘܗܘܐ ܒܟܠ ܨܒܬܐ ܕܓܒܝܐ
ܐܝܟ ܐܪܙܐ ܕܠܒܢܢ ܡܥܘܫ

ܓ ܚܙܘܗ ܦܐܝܐ ܘܪܓܝܓܐ
ܘܗܕܪܗ ܘܫܘܦܪܗ ܡܠܗܒܐ
ܡܦܝܐ ܠܢܦܫܬܐ ܦܘܝܓܐ
ܘܠܒܝܫܝ ܐܒܠܐ ܡܚܕܐ

O quam optabilis *est*, o quam pulcher ac venustus aprilis mensis qui omni gloria omnique magnificentia splendescit.

Ipso adolescunt flores omnes, atque arbores, seminaque ac gramina, ipseque (omni) ornatu exquisito tanquam cedri Libani luxuriatur.

Species ejus venusta jucundaque, ejusque majestas ac decor fulgens animos recreat (donat animos refrigerio), et degentes in luctu lætificat.

ܕ ܕܒܘܪܬܐ ܪܗܝܒ ܒܥܒܕܐ
ܛܐܣܐ ܥܠ ܦܩܚܐ ܘܘܪ̈ܕܐ
ܘܡܟܢܫܐ ܣܒܥܐ ܘܥܒܕܐ
ܕܒܫܐ ܕܛܒ ܘܝܬܝܪ ܚܫܚ

ܗ ܗܘܕܪܗ ܒܫܘܦܪܐ ܡܥܬܪܐ
ܘܚܩܠܐ ܒܝܘܪܩܗܘܢ ܡܨܒܬܐ
ܘܥܝܢܐ ܒܥܘܡܩܗܘܢ ܡܬܡܗܬܐ
ܘܠܒܐ ܡܢ ܪܓܝܗܘܢ ܚܛܘܦ

ܘ ܘܪ̈ܕܐ ܘܗܒܒܐ ܟܢܫ ܗܘܐ
ܘܪ̈ܝܚܐ ܕܟܠ ܓܢܣ ܫܩܠ ܗܘܐ
ܘܒܗܝܢ ܣ̈ܠܐ ܡܢܗܘܢ ܡܠܐ ܗܘܐ
ܕܒܪܢܫܐ ܒܗܘܢ ܢܬܒܣܡ

Apis studiosa operæ, volitans super flores rosasque, colligit uber pabulum (plenitudinem), conditque mel præstantissimum ac plurimi usus (valde expediens).

Magnificentia ejus campos virenti ornatu ditat, et oculos penitus (intus eorum) attonat, animumque eorum miraculis rapit quo perpetuo eorum aspectum appetat (illis inhiet).

Rosas floresque congessit, ac odorata quæque (*vel* odores omnigenos) gestavit queis canistra (*vel* capsas) cumulavit, ut homo iis oblectetur.

ܐ ܐܝܬܝ ܘܕܩܠܐ ܥܡ ܠܘܙܐ
ܘܐܣܐ ܘܐܬܪܘܓܐ ܘܓܘܙܐ
ܠܐܢܫܐ ܡܛܠ ܕܒܗܘܢ ܢܗܘܐ
ܘܒܗܘܢ ܠܐܠܗܐ ܢܫܒܚܘܢ
ܒ ܚܙܘܐ ܦܐܝܐ ܘܡܒܣܡܐ
ܘܨܒܬܐ ܬܡܝܗܐ ܘܢܨܝܚܐ
ܡܗܒܐ ܠܐܪܥܐ ܕܠܐ ܦܠܚܐ
ܕܒܗ ܠܡܠܝܠܘܬܐ ܬܒܣܡ
ܓ ܛܪܦܐ ܒܪܝܫ ܣܘܟܐ ܘܢܒܛܐ
ܘܙܪܥܐ ܦܐܝܐ ܒܬܠܡܐ
ܣܕܪ ܘܡܗܒܐ ܚܝܠܬܐ
ܘܟܠ ܥܣܒܐ ܕܚܩܠܐ ܡܦܩ

Oleam præterea atque palmam, amygdalum, myrtum, citrum (*), ac nucem, hominibus afferens per eas lætitiam quo per eas Deum laudent.

Aspectu amœno ac decoro, specieque mira ac præclara donans terram, *etsi* incultam, ut ea rationalem creaturam delectet.

Frondes in summis ramis virgultisque, ac semina pulcra in sulcis disponit, donatque vigore, ac omnes herbas campi procreat.

(*) Malus assyria, medica, persica.

ܓܠܝܘܬܐ ܕܓܘܢ ܟܠ ܦܐܝܐ
ܘܨܒܥܐ ܬܡܝܗܐ ܘܪܫܝܡܐ
ܒܗ ܥܝܢܐ ܚܠܝܡܬܐ ܚܙܝܐ
ܟܕ ܙܗܪܢܘܗ ܒܥܝܢܗ ܢܚܣ
ܟܠ ܡܕܡ ܕܝܩܝܪ ܘܕܟܐ
ܘܟܠܝܠܐ ܕܫܦܝܪ ܠܡܠܟܐ
ܡܩܪܒ ܠܪܡܐ ܘܠܡܟܝܟܐ
ܟܕ ܒܛܝܒܘܬܐ ܡܚܝܣ
ܠܫܘܫܢܐ ܕܠܐ ܠܐܝܢ
ܘܠܐ ܦܠܚܢܐ ܘܥܙܠܐ
ܡܠܒܫ ܠܗܘܢ ܫܘܦܪܐ ܐܣܛܠܐ
ܘܒܣܝܡܘܬܐ ܕܠܟܪܝܐ ܡܪܘܚ

Nitore multiplicis venustatis colorisque miri ac elegantissimi oculus sanus pascitur (videns), dum ejus splendor ipsi affulget.

Quæque pretiosissima (*micantia*) ac mundissima [2]), sertaque, quæ decerent reges, præbens sublimibus (*loco viris*) ac humilibus, usque liberalitate juvans.

Lilia quæ quin laborent (sine labore etc . . .), quin fodiant ac nent, vestit pulcritudine *ceu* amictu, ac venustate qua contristatos animos levat.

ܡ ܡܪܓܓܘܬܐ ܕܒܟܠ ܪܚܝܡܐ
ܘܫܦܝܪܘܬܐ ܕܡܚܕܬܢܝܬܐ
ܡܥܠܝܐ ܠܗ ܐܝܟ ܡܩܘܡܐ
ܠܚܘܪܒܐ ܕܢܘܗܪܗ ܥܠܘܗܝ ܕܢܚ

ܢ ܢܘܗܪܐ ܪܒܐ ܘܡܥܫܢܐ
ܡܘܣܦ ܠܫܡܫܐ ܕܬܒܝܠ
ܘܒܗ ܝܬܝܪ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢܐ
ܒܙܠܝܩܐ ܕܕܗܒܐ ܢܨܚ

ܣ ܣܗܪܐ ܕܫܘܚܠܦܗ ܫܟܝܚܐ
ܒܗܘ ܗܘܐ ܡܨܒܬܬܐ
ܘܚܘܕܪܗ ܪܘܝܚܐ ܘܡܫܡܠܝܐ

Ornatum qui jucundissima quæque perhibet (undequaque amabilem), decoremque qui juventam reddit, præstans sicut Deus (ens *a se* stans, *idest* necessario existens), deserto cujus lux super ipsum splendet.

Fulgorem [3]) magnum ac validum addit soli *hujus* universi (naturæ), et ipso magis ac ceteris temporibus radiis aureis splendescit.

Luna cujus vicissitudo crebra, ipso prostat speciosior (ornata) (*), orbesque ejus amplior ac plenior

---

(*) Comp. κοσμος

ܠܥܝܢ ܚܙܝܐ ܕܠܗ ܡܫܘܚ
ܥ ܥܝܢܐ ܘܡܘܪܚܐ ܥܡ ܡܫܡܥܐ
ܘܛܥܡܐ ܘܓܘܫܫܐ ܥܡ ܡܕܥܐ
ܡܬܪܣܐ ܒܥܘܬܪܗ ܒܐܪܙܐ ܫܦܝܥܐ
ܒܒܣܝܡܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܬܢܝܐ
ܦ ܦܩܥܬܐ ܒܢܘܗܪܗ ܡܚܦܝܐ
ܘܛܘܪܐ ܪܡܐ ܘܫܘܥܐ
ܘܢܚܠܐ ܒܟܠܗܘܢ ܫܘܚܠܦܐ
ܕܫܘܦܪܐ ܡܨܒܬ ܘܡܗܕܪ
ܨ ܨܦܪܐ ܘܫܘܦܢܝܢܐ ܘܢܨܐ
ܘܝܘܢܐ ܥܡ ܢܫܪܐ ܚܛܘܦܐ
ܩܢܐ ܩܢܝܢ ܒܚܕܘܐ

---

oculo (coram) spectatoris quem sui desiderio afficit.

Visum (oculos) et olfactum, auditum, gustum, tactum atque mentem pascit opulentitate profusissma, ac suavitate describi nescia.

Planities luce sua collustrat (obducit), montesque excelsos rupesque atque valles omni varietate pulcritudinis ornat decoratque.

Passer atque turtur, nisus (ciris, accipiter), columba et aquila prædatrix nidos condunt (stabiliunt) cum lætitia,

ܘܟܠ ܚܕ ܥܡ ܓܢܣܗ ܦܪܚ

ܡ ܡܠܝܢ ܓܘܢܐ ܡܢܗܪܐ

ܡܒܘܥܐ ܕܒܟܠ ܥܘܡܩܐ

ܘܓܣܐ ܕܟܘܟܒܐ ܡܒܪܩܐ

ܘܥܠ ܟܠ ܒܗ ܢܘܗܪܗܘܢ ܙܠܩ

ܪ ܪܝܚܐ ܕܒܣܡܐ ܘܥܛܪܐ

ܕܐܣܛܩܛܐ ܘܩܣܝܐ ܘܡܘܪܐ

ܘܝܣܡܝܢܐ ܘܢܪܩܝܣ ܫܦܝܪܐ

ܒܟܠ ܒܪܝܬܐ ܒܗ ܢܦܘܚ

ܫ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܟܠ ܡܠܝܠܐ

ܠܒܪܘܝܢ ܪܚܡ ܐܢܫܐ

---

unusquisque inter congeneres (cum suo genere) volitans.

Præditæ colore limpido (nitido) scatebræ quæ undique ima petunt (in omni profundo loco). Agmen siderum micat (coruscat) et super universa (ipso) lux eorum splendet.

Fragrantia aromatum, et odor stactæ ac casiæ myrræque, atque jasmini et narcissi formosi in universa natura (creaturis) ipso olescit.

Laus ab omni homine (ratione prædito) Conditori nostro amantissimo (hominum),

ܕܥܒܕܗ ܡܛܠ ܒܪ̈ܢܫܐ
ܠܗܢ ܙܒܢܐ ܕܒܗ ܢܫܬܒܚ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܥܡ ܬܘܕܝܬܐ ܠ
ܢܣܩ ܒܩܠܐ ܘܒܩܥܬܐ
ܠܗܘ ܕܟܠܗ ܗܢ ܫܘܦܪܐ
ܚܢܗ ܠܓܢܣܢ ܘܐܫܦܥ
ܬܗܘܐ ܗܝ ܫܘܦܪܐ ⁘
ܪܗܒܘܢܐ ܕܟܠ ܛܒܬܐ
ܕܫܠܡ ܠܢ ܠܥܠܡܐ ܚܕܬܐ
ܐܝܟܐ ܕܟܠ ܩܪܒܐ ܢܝܚ

---

qui id fecit pro hominibus huic tempori ut in eo glorificetur.

Hymnum cum gratiarum actione efferamus voce atque clamore Ei qui tantam (omnem) hanc pulcritudinem gratificatus est generi (naturæ) nostro ac profudit.

Sit ista pulcritudo in pignus bonorum quæ pollicitus est nobis in ævum novum ubi omne bellum quiescit.

ܡܐܡܪܐ ܕܬܠܬܥܣܪ:

ܬܫܥܝܬܐ ܘܡܪܬܝܢܘܬܐ ܐܝܟ ܦܪܨܘܦ ܡܝܬܐ

ܝܘܠܦܢܝܐ ܘܡܩܪܒܢܐ ܠܬܘܪܨ ܥܝܕܐ ܘܡܟܠܝܢܐ ܠܓܘܫܡܐ

ܟܠ ܟܠ ܐܬܘܬܐ ܬܠܬ ܬܠܬ

ܟܕ ܥܒܪ ܗܘܝܬ ܒܝܬ ܩܒܘܪܐ
ܫܡܥܬ ܠܡܝܬܐ ܕܟܝܢܐ
ܘܡܡܠܠ ܘܠܐ ܠܫܢܐ
ܐܠܐ ܒܪܡܙܐ ܘܡܥܒܕܢܘܬܐ

CARMEN DECIMUM TERTIUM.

HYSTORIA ET MONITIO EX PERSONA DEFUNCTI

DIDACTICA EST ET AD MORES COMPONENDOS ADDUCENS
AC IMPETUM CUPIDITATUM COMPESCENS.

Ex unaquaque littera *alphabeti* tres strophæ incipiunt.

Dum in loco sepulcrorum transirem audivi mortuum (*nostræ*) naturæ loquentem absque lingua, at gestu atque actione

ܐܰܪܬܺܝܢܝ ܘܶܐܡܰܪ ܠܝ ܒܟܶܣܝܳܐ
ܕܡܳܢ ܚܳܐܰܪ ܐܢ̱ܬ ܚܳܐܽܘܪܳܐ
ܘܡܶܣܬܰܟܰܠ ܐܢ̱ܬ ܒܝ ܕܩܶܛܡܳܐ
ܡܡܰܠܠܳܐ ܗ̱ܘܺܝܬ ܟܘܳܬܳܟ݂ ܒܟܽܠ ܐܝܠܐ

ܐܰܣܶܩ ܬܰܘܕܝܼܬܳܐ ܠܗܰܘ ܕܫܰܬܩܰܢܝ
ܒܩܰܒܪܳܐ ܘܰܡܢ ܥܳܠܡܳܐ ܐܰܦܩܰܢܝ
ܘܐܰܢܺܝܚ ܠܟܽܠܗ ܪܗܳܛܝ ܒܡܰܦܩܳܢܝ
ܘܰܕܚܳܢܝ ܠܐܰܬܪܳܐ ܕܚܶܫܽܘܟ݂ܳܐ

ܐܰܝܟ ܗ̱ܘܺܝܬ ܐܢ̱ܬ ܘܐܰܝܟܰܢܝ
ܘܐܰܝܟ ܗ̱ܘܝܬ ܒܫܽܘܠܳܡܳܐ ܕܝܰܘܡܰܝܟ݂
ܐܰܝܟܰܢܳܐ ܟܰܕ ܕܬܰܫܠܶܡ ܚܰܝܰܝܟ݂
ܘܠܳܐ ܦܳܪܩܺܝܢ ܠܳܟ݂ ܥܽܘܬܪܳܐ

---

monuit me dixitque mihi occulte : quid intueris spectator, et contemplaris me in cineres redactum, homo (ratione pollens) fui non minus ac tu ommimode.

Eleva gratiarum actionem ad Eum qui me silentio subegit in sepulcro atque e mundo eduxit, deditque requiem (omni) cursui meo in egressu meo, trusitque in locum tenebrarum.

Fui qualis es tu, ipseque eris, in fine dierum tuorum, sicuti ego quum absolveris vitam tuam, nec servabunt te divitiæ.

ܒ ܚܙܝ ܐܬܒܩܐ ܒܚܘܪܬܐ
ܕܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܐܬܓܠܙܬ
ܘܒܚܫܘܟܐ ܕܩܒܪܐ ܐܬܪܡܝܬ
ܠܐܬܪܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܡܒܝܐܢܐ

ܒ ܒܬܪܥܝܬܟ ܨܘܪ ܚܫܘܟܐ
ܕܦܪܝܣ ܥܠܝ ܒܗܢ ܬܚܘܡܐ
ܘܐܬܕܟܪ ܕܐܦ ܐܢܬ ܐܬܐ ܠܟܐ
ܘܥܡܪ ܐܢܬ ܒܗܢܐ ܓܢܬܐ

ܒ ܒܚܠܕܐ ܓܝܪ ܡܫܬܘܝܢܢ
ܐܢܐ ܘܐܢܬ ܡܬܚܠܕܝܢܢ
ܥܕܡܐ ܕܡܢ ܬܡܢ ܕܪܡܝܢܢ
ܢܩܪܝܢ ܩܠܐ ܡܚܝܢܐ

Me considera attente quod omni re fuerim privatus, et in obscuritatem sepulcri coniectus, in locum in quo non est qui consoletur.

Mente (tua) imaginare tenebras obductas super me *degente* in hoc termino. Memorare quod etiam tu venies huc, et habitabis in hoc horto.

Putrore enim adæquabimur, ipse atque tu putrescemus donec inde ubi jacti reperiemur nos vocet Vox vivificans.

ܓܥܐ ܗܘܝܬ ܘܡܢ ܒܝܬ ܐܣܝܐ
ܐܬܐ ܗܘܝܬ ܐܘ ܚܙܝܐ
ܟܕ ܦܓܥ ܠܗ ܒܝ ܡܢ ܫܠܝܐ
ܡܠܐܟ ܡܘܬܐ ܡܚܒܠܢܐ

ܫܠܡܘ ܗܘܘ ܒܚܙܘܗ ܝܘܡܬܗ
ܚ̈ܫܝ ܘܟܐܒܝ ܦܓܪܝ ܘܥܡܠܘܗܝ
ܐܬܢܝܚܘ ܘܫܘܒܚܐ ܠܪܒܘܬܗ
ܗܘ ܕܐܢܝܚܢܝ ܒܚܢܢܐ

ܟܗܝ ܥܝܢܝ ܡܢ ܦܨܝܚܘܬܐ
ܘܐܕܢܝ ܡܢ ܩܠܐ ܒܣܝܡܐ
ܘܡܚܘܬܝ ܡܢ ܪ̈ܝܚܐ ܓܒܝܐ
ܘܦܘܡܝ ܡܢ ܡ̈ܠܐ ܡܘܬܪܢܐ

Vociferabam et ex medico redibam, o spectator, quando irruit in me repente angelus mortis destructor.

Expleti sunt in (cum) ipso ejus visu dies (vita) ac dolores corporis mei, laboresque ejus requiem acceperunt. Gloria sit majestati Ejus qui quiete me donavit clementia *sua*.

Hebetati sunt oculi mei præ gaudio, auresque vocibus suavibus, olfatus odoribus electis, et os meum sermonibus jucundis (utilibus).

ܘܡܢ ܪ̈ܚܡܝ ܘܡܥܕܪ̈ܢܝ ܘܡܢ ܚ̈ܒܪܐ
ܡܢ ܚ̈ܒܝܒܝ ܫܪܝܪ̈ܐ
ܐܬܚܒܫܬ ܒܗܢܐ ܩܒܪܐ
ܕܠܝܬ ܒܗ ܙܠܝܩܐ ܢܘܗܪܢܝܐ

ܫܕܘܢܝ ܘܥܨܘܢܝ ܒܬܢܚ̈ܬܐ
ܡܢ ܥܪܣܝ ܪܓܝܓܐ
ܠܥܦܪܐ ܗܢܐ ܕܡܫܝܛܐ
ܘܦܪܫܘ ܡܢܝ ܒܦܓܪ ܘܢܦܫܐ

ܘܡܒܝܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܝ
ܚܕ ܣܒܪܐ ܒܠܚܘܕ ܐܫܬܟܚ ܠܝ
ܕܡܢ ܗܢ ܓܘܡܨܐ ܢܩܝܡ ܠܝ
ܕܐܚܕܐ ܒܝܘܡܗ ܡܚܕܝܢܐ

A caris, et auxiliatoribus et ab amicis sinceris inclusus fui in hoc sepulcro, in quo nullus est fulgor illuminans.

Projecerunt me truseruntque cum gemitibus e lecto meo molli (desiderabili) in pulverem hunc vilissimum (contemptum), discesseruntque a me corpore *aeque* ac animo.

Unde solator non adest (invenitur) mihi : una spes (*Deus*, tantum) est mihi quæ ex hac fovea elevabit me, ut gaudeam in die suo lætificante.

ܗ ܗܘܝ ܠܐ ܬܬܟܠ ܚܙܝܐ
ܥܠ ܥܠܡܐ ܘܫܘܒܚܗ ܦܐܝܐ
ܕܐܬܬܟܠܬ ܒܗ ܒܫܘܪܝܐ
ܘܠܐ ܐܘܬܪܢܝ ܒܝܘܡ ܡܘܬܢܐ

ܗ ܗܘ ܚܘܒܐ ܕܚܘܝܬ ܠܘܬܗ
ܐܬܛܥܝܗ ܒܚܣܡܘܬܗ
ܘܡܢ ܡܥܡܪܐ ܕܬܘܬܒܘܬܗ
ܐܦܩܢܝ ܟܕ ܥܪܛܠ ܘܡܣܟܝܢܐ

ܗ ܗܐ ܠܘܬܟ ܐܪܝܡܬ ܥܝܢܝ
ܡܫܝܚܐ ܣܒܪܝ ܠܐ ܬܟܠܝܢܝ
ܒܒܝܬܝ. ܘܠܐ ܬܛܥܝܢܝ ܘܡܚܒܘܫܝܢܝ

Ne fidas (sis non fidens), spectator, mundo gloriæque ejus speciosæ : nam fidi ego ei initio et nihil mihi profuit in die obitus.

Quidquid amoris ostenderam erga ipsum oblitus est inhumanitate sua et e loco incolatus mei apud ipsum (*) ejecit me nudum inopemque.

En ad te elevavi oculos meos, Christe, spes mea, ne me detineas in carcere *hujus* meæ domus (*scilicet* sepulcri), nec mei obliviscaris,

---

(1) ܬܘܬܒܘܬܐ (a ܬܒ) habitatio in patria aliena. Hic a suffixo pronomine refertur ad ipsum mundum consideratum ut locum incolatus ejus qui loquitur.

ܘܗܘܝ ܠܡܝܘܬܘܬܝ ܡܢܚܡܢܐ
ܗܝ ܠܟܡܐ ܐܘ ܚܙܝܐ
ܕܐܪܓܫܬ ܡܢ ܒܗ ܟܐܒܐ
ܕܠܐ ܚܘܝܘ ܠܝ ܚܠܡܝ ܠܠܝܐ
ܘܡܢ ܥܬܝܕ ܠܝ ܒܡܦܩܢܐ
ܘܠܐ ܐܙܝܥܘܢܝ ܚܘܫܝ ܦܪܝܫܝܢ
ܕܡܘܬܐ ܡܥܒܪ ܚܘܫܒܝ
ܘܚܒܠܐ ܡܒܕܪ ܓܪܡܝ
ܠܐ ܐܬܐ ܠܝ ܒܬܪܥܝܬܐ
ܘܚܫܘܟܐ ܗܐ ܡܬܡܬܚ ܦܪܝܣ ܥܠܝ
ܘܩܠܝܠܐܝܬ ܗܕܡܝ

---

sed mei memor *aliquando* factus me a morte revoca (sis mortalitati meæ suscitator).

Heu! quam acerbus fuit dolor ille, o spectator, qui me invasit, haud enim ostenderunt mihi somnia noctis quid eventurum mihi foret in interitu (egressu).

Nec me quatierunt sensus mei prorsus pro eo quod mors extinctura esset (præterire faceret) cogitationes meas: nec corruptionem dissipaturam ossa mea venit mihi in mentem.

Caligo en extenditur obducta super me, ac minutatim membra mea

ܡܦܫܦܫܝܢ ܘܪܘܟܒܐ ܕܡܟܠܠܢ
ܫܓܠܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܣܪܝܘܬܐ
ܐܬܕܚܠܘ ܟܠ ܥܒܪܝ ܐܘܪܚܐ
ܡܢ ܥܠܬܝ ܩܫܝܐ ܘܟܪܝܘܬܐ
ܘܗܦܟܘ ܒܚܙܬܝ ܟܠ ܫܘܒܚܐ
ܘܟܠ ܕܗܪܟܐ ܗܘ ܡܬܝܩܪܢܐ
ܙܡܪܬܝ ܐܬܗܦܟ ܠܐܘܠܝܬܐ
ܡܘܬܐ ܡܚܒܠ ܦܓܪ̈ܐ
ܘܐܘܦܝ ܚܕܘܬܝ ܠܟܡܝܪܐ
ܘܡܐܟܘܠܬܐ ܠܪ̈ܚܫܐ ܗܘܝܬ ܐܢܐ
ܙܥܘܪ ܚܝ̈ܐ ܚܘܪ ܒܪܥܝܢܟ

---

discinduntur, et fabricam mei corporis stupendam (excelsam) putredo dissolvit.

Timete omnes transeuntes viam propter ærumnam meam sævam ac lugubrem, aversamini, me viso (in intuitu mei), omnem fastum (gloriam) et quidquid heic in honore habetur.

Cansiones meæ conversæ fuerunt in lamentationes, et mors corrumpit *corpora* affabre constructa, et commutavit gaudium meum in mœrorem, et pabulum vermibus factus sum.

Exiguitatem vitæ meditare (in) mente tua,

ܘܚܙܝ ܒܡܫܟܢܘܬܗ ܕܒܪ ܟܝܢܟ
ܕܥܬܝܕ ܕܢܗܘܐ ܡܚܒܠܢܟ
ܡܘܬܐ ܐܝܟ ܕܝܠܝ ܝܘܡܢܐ

ܚ ܚܙܝ ܐܝܟܢܐ ܡܦܩܐ ܡ̈ܠܐ ܠܫܢܐ
ܟܢܫܐ ܩܢܝܗ ܕܣܦܪܐ ܡܗܝܪܐ
ܘܚܙܘܐ ܕܥܝܢ̈ܝ ܚܪܝܦܐ
ܘܡܫܡܥܬܐ ܕܐܕܢ̈ܝ ܡܦܢܩܬܐ

ܚ ܚܘܬ ܫܐܠ ܠܩܒܪܐ ܒܩܠܟ
ܘܗܘ ܢܓܠܐ ܘܢܚܘܐ ܠܟ
ܐܡܪ ܠܡܘܬܐ ܘܢܣܟܠܟ
ܘܡܣܬܪܕܐ ܠܟ ܗܘܐ ܐܢܐ

---

et specta vilem conditionem fratris tui (*), nam futurum est ut (*cras*) sit tui peremptrix mors non secus ac mei hodie.

Vide quomodo prodit sermones lingua mea, (*nae illa*) calamus scriptoris periti, ac visus oculorum meorum *quam sit* perspicax, ac auditus aurium mearum *quam* delicatus.

Descende, interroga sepulcrum voce tua, ipsum revelabit et ostendet tibi : dic morti et docebit te (faciet te intelligere). Terrori tibi sum.

(*) Ad litteram : filii *seu* participis (*ejusdem*) tuæ naturæ.

ܚ ܚܘܪ ܒܝ ܐܦ ܐܢܬ ܫܦܝܪܐ
ܘܙܝܘܐ ܠܟܥܝܪܘܬܐ ܘܫܘܦܪܐ
ܕܗܘܐ ܠܝ ܒܥܠܡܐ ܕܒܣܪܐ
ܘܗܦܟܘ ܠܟܥܝܪܘܬ ܕܐܣܟܡܐ

ܛ ܛܠܝܐ ܢܚܘܪܘܢ ܒܝ ܘܓܒܪܐ
ܘܓܒܝܠܐ ܥܡ ܫܦܝܪܐ
ܕܠܫܘܦܪܝ ܫܝܛܘܬܐ ܕܩܒܪܐ
ܐܩܒܠܬ ܘܛܒܥܬܢܝ ܒܚܒܠܐ

ܝ ܛܘܟܣܗ ܕܦܓܪܝ ܠܥܦܪܐ ܐܙܠ
ܣܪܝ ܘܫܘܦܪܝ ܘܗܕܡܐ ܬܡܝܗܐ ܐܬܦܪܩܘ
ܚܘܣ ܥܠܝ ܚܙܝܐ ܘܚܘܪ ܒܝ

Inspice in me etiam tu, pulcher, et splendorem et pulcritudinem quam habui in mundo (carnis : *scilicet quando in carne eram*) conversam fuisse in fœditatem formæ.

Iuvenes intendant in me ac viri, ac elegantes et venusti, nam pulcritudinem meam vilitas sepulcri excepit, meque mersit in tabe.

Ordinata corporis mei structura abivit in pulverem, putruit pulcritudo mea, et compago mei corporis miranda discissa est. Compatere *mihi*, spectator, et mihi intende

ܘܡܢ ܟܠ ܨܒܘ̈ܢ ܘܩܢܝ̈ܢ ܕܥܠܡܐ
ܬܩܘܡ ܡܢܗܘܢ ܦܪܘܫ ܘܥܪܘܩ ܠ
ܘܝܠܦ ܐܢܬ ܠܡܣܠܝܘܬܗܘܢ
ܘܐܬܕܒܪ ܐܝܟ ܕܡܚܘܝܐ
ܢܦܫܟ ܘܠܐ ܦܓܪܐ ܒܕܘܒܪܐ
ܘܠܟ ܒܝ ܘܠܐ ܬܬܠܡܠܠ ܗ
ܘܚܙܝ ܒܡܟܝܟܘܬܝ ܘܠܐ ܬܬܦܐܐ
ܘܠܐ ܬܫܬܒܗܪ ܘܠܐ ܬܬܚܬܪ
ܘܫܦܝܪ ܠܚܝܐ ܕܥܠ ܫܥܬܐ

---

et a cunctis rebus (*istis caducis scilicet, quae in me vides ita evanescre, appetendis*) abstine (fuge), ac *eas* disce aversari.

Moderare secundum *documenta quae tibi praebet haec* mei visio corpus tuum ac animum (tuum), ac in me edocearis in bonum tuum. Fac ut sapias (ex me) animo volenti (voluntate tua), nec enim sapere te faciet mors nolentem.

Disce a vili statu meo et ne elegantiam affectes, considera humilitatem meam et ne pulcritudinem ostentes nec superbias, dedecet enim fastus viventem ad breve tempus (*).

(*) ܡܠܐ ܡܘܡܠܐ ܠܟܠܗ ܡܕܐ ܕܝܘܡܐ ܘܠܠܝܐ ܕܫܥܬܐ ܕܪܦܦ ܥܝܢܐ
Proprie id quod implet *spatium* diei, noctis, horæ, *ictus* oculi, temporis, momenti.

ܣܓܝ ܐܢܐ ܐܬܪܘܪܒܬ

ܘܒܙܩܘܦܐ ܨܘܪܐ ܗܠܟܬ

ܘܗܫܐ ܒܥܦܪܐ ܐܬܡܟܟܬ

ܘܒܗܬܢܝ ܗܘ ܬܘܟܠܢܐ

ܝܗܝܒ ܐܢܐ ܠܟ ܬܚܘܝܬܐ

ܥܪܘܩ ܒܨܒܝܢܟ ܒܝܕܥܬܐ

ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܐܢܐ ܡܝܬܐ

ܠܐ ܒܨܒܝܢܝ ܠܡܘܬܐ ܕܒܪܬ ܐܢܐ

ܟܡܐ ܕܡܠܐ ܦܘܡܝ ܥܦܪܐ ܘܩܛܡܐ

ܡܙܗܪ ܫܬܩܗ ܠܚܟܝܡܐ

ܘܠܐ ܢܫܬܒܗܪ ܒܥܠܡܝܐ

ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܠܪܚܡܘܗܝ ܡܘܒܕܢܐ

Multum equidem superbivi ac elatos animos gessi (collo elato incessi) et nunc in pulvere depressus sum, et me confudit secura illa *in mea sorte* fiducia.

Datus sum tibi in argumentum, abstine (fuge) volenter et scienter ab iis rebus quibus ego mortuus sum, non enim voluntate mea morti traditus sum ego.

Quamdiu tenebitur (plenum erit) os meum pulvere et cinere monebit silentio *suo* sapientem ne pompam agat rebus mundanis, etenim mundus suorum amatorum peremptor est.

ܟܠ ܡܕܡ ܟܦܪ ܒܝ ܘܕܓܠ
ܟܠ ܡܕܡ ܓܝܪ ܥܪܩ ܡܢܝ ܒܪ ܫܥܬܗ
ܘܡܘܬܐ ܠܒܢܝܢ ܦܓܪܝ ܚܒܠ
ܘܐܚܬܢܝ ܠܓܘܡܨܐ ܕܐܒܕܢܐ
ܥܪܩܘ ܡܢܝ ܐܚܐ ܘܐܚܝܢܐ
ܘܥܘܬܪܐ ܐܟܚܕܐ ܘܩܢܝܢܐ
ܘܣܛܪ ܡܢ ܩܒܪܐ ܕܣܢܝܐ
ܠܐ ܩܢܝܬ ܡܢ ܒܢܝܢܐ
ܠܐ ܬܪܓܝ ܚܝܐ ܕܢܘܓܪܐ
ܕܝܘܡܝ ܛܒܐ ܡܘܬܐ ܫܪܐ
ܘܠܐ ܬܪܓ ܡܐܢܐ ܕܫܘܦܪܐ
ܕܒܠܐ ܙܘܪܓܗ ܦܓܪܢܝܐ

Omnis res me reliquit (abnegavit) fefellitque, nam omnia aufugerunt a me extemplo et mors constructionem corporis mei corrupit et me demisit in foveam perditionis.

Defecerunt a me fratres et cognati et divitiæ pariter ac substantiæ, ac præter sepulcrum odiosum non *aliud* obtinui ædificium (nil ædificii).

Ne cupias vitam longam (longitudinis), dies enim meos felices (bonos) mors truncavit (solvit), nec aveas indumenta pulcra (pulcritudinis), consumitur enim *ipsa* machina corporea.

ܠܐ ܬܫܬܒܗܪ ܬܘܒ ܒܛܘܗܡܘܬܐ
ܕܥܠ ܚܕ ܥܦܪܐ ܘܚܕ ܩܛܡܐ
ܢܚܬܝܢ ܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ ܕܥܠܡܐ
ܥܒܕܐ ܘܡܪܝ ܫܘܠܛܢܐ
ܠܐ ܬܘܒ ܡܬܐܠܨ ܐܢܐ ܒܚܫ̈ܐ
ܘܠܐ ܒܟܐܒܐ ܘܠܐ ܒܐܘܠܨܢܐ ܕܒ̈ܝܫܐ
ܐܬܛܥܝ ܒܦܓܥܟ ܘܐܬܛܥܝܬ ܐܘ̈ܠܨܢܐ
ܟܠܗܝܢ ܕܒܥܠܡܐ ܗܢܐ
ܡ ܡܠܐ ܥܝܢܟ ܡܢܝ ܚܙܝܐ
ܕܒܪ ܒܣܪܟ ܐܢܐ ܘܫܘܬܦܐ
ܕܟܝܢܐ ܘܕܡܘܬܐ ܫܦܝܪܐ
ܠܐ ܬܥܒܪ ܐܝܟ ܡܒܙܚܢܐ

Ne glorieris item *nobilitate* generis quia ad unum pulverem ac ad unum cinerem descendunt cuncti homines mundi, servi, et qui præstant (domini) dominatu.

Non amplius angor ego doloribus nec morbis nec molestiis improborum. Immemor fio occursu tuo, ac obliviscor calamitates (meas) quas *sustinui* in mundo isto.

Inspice in me diligenter (imple oculum tuum ex me), spectator, ejusdem enim tecum carnis sum (filius *seu* particeps carnis tuæ) ac *tui* compar in natura ac specie pulcra, ne me prætereas quasi irridens.

ܡ ܚܘܫ ܚܘܒܠܐ ܦܓܪܝ ܡܢܝ ܚܫܐ
ܘܥܠ ܫܪܝܐ ܕܪܘܟܒ ܗܕܡܝ̈ܐ
ܘܒܟܝ ܒܦܓܪܐ ܘܒܢܦܫܐ
ܘܦܘܪܫܢܝ ܢܗܘܐ ܠܟ ܡܒܟܝܢܘܬܐ

ܡ ܦܓܪܐ ܕܐܬܦܛܡ ܠܗ ܢܟܪܝܟ
ܘܣܢܝܐ ܘܡܣܠܝܐ ܢܥܝܩܟ
ܘܣܘܟܝܐ ܕܚܝܐ ܢܚܕܝܟ
ܝܘܬܪܢܐ ܢܥܒܕܟ ܠܚܙܝܐ ܕܚܙܘܬܝ

ܢ ܢܘܗܪܐ ܓܘܢܝ ܐܬܟܡܫ
ܘܦܐܝܘܬܐ ܕܓܒܠܬܝ ܐܬܢܣܒ
ܘܬܘܠܥܐ ܠܗܕܡܝ ܐܟܠ

Putroris corporis mei afficiaris miseratione (habeas dolorem), et pro dissolutione fabricæ *membrorum meorum olim apte* constructæ illacrima oculis (corpore) ac animo, et discidium meum (*a viventibus*) sit tibi causa lugendi.

Corpus quidem istud quondam studiose excultum, invisum *nunc* (in quod odium, *seu horror*, habetur) te contristabit, at expectatio resurrectionis te gaudio afficiet, emolumentum ingens tibi præstabit visus mei et *eo* adducet ubi expedit *tibi*.

Nitor (meus) coloris mei marcuit, et venustas mei plasmatis sublata est. Vermis membra mea comedit,

ܘܥܝܢܝ ܕܚܠܐ ܡܠܐ ܛܘܪܢܐ

ܢ ܢܚܬܐ ܛܝܒܬ ܠܡܫܬܘܬܐ
ܘܥܒܕܬ ܒܣܡܐ ܘܡܫܪܘܬܐ
ܘܡܘܬܐ ܩܡ ܠܝ ܟܕ ܪܘܬܒܬܐ
ܘܗܦܟ ܚܕܘܬܝ ܠܐܘܠܨܢܐ

ܢ ܢܗܡ ܐܝܟ ܐܪܝܐ ܘܐܬܪܓܢܝ
ܘܡܢ ܡܨܥܬ ܚܒܪܝ ܚܛܦܢܝ
ܘܒܩܒܪܐ ܕܚܫܘܟ ܫܬܩܢܝ
ܘܡܪܝܪܘܬܐ ܗܘܝ ܠܝ ܡܣܒܥܢܝܬܐ

ܚ ܚܙܝ ܚܙܝܐ ܠܛܠܝܘܬܐ
ܕܛܠܝܐ ܗܘܝܬ ܘܠܫܦܝܪܘܬܐ
ܕܛܠܝܘܬܐ ܚܒܠܗ ܡܘܬܐ

---

atque oculum (meum) pulvere opplevit inexorabilis mors (tyrannus).

Vestes paravi ad nuptias, et feci balsama et convivium, et mors adstitit mihi plena (cum) terroris et convertit lætitiam meam in angorem.

Rugiit sicuti leo et invasit me, et e medio sodalium meorum corripuit, et in sepulcro tenebricoso fecit me silere et amaritudines saturaverunt me.

Despice, spectator, juventam, etenim juvenis fui, et venustatem, nam juventam perdit mors,

ܘܐܬܒܣܝ ܒܫܘܦܪܗ ܡܫܬܚܪܐ
ܣ ܣܘܟܠܐ ܩܢܘ ܒܝ ܥܠܝܡܐ
ܘܚܘܪܘ ܒܝ ܘܐܬܡܟܟܘ ܪܡܐ
ܕܒܪܡܘܬܝ ܐܚܕ ܢܘܡܐ
ܚܠܐ ܒܫܘܠܡ ܦܣܝܩܘܬܐ
ܣ ܣܦܪܐ ܗܘܝܬ ܐܦ ܡܫܠܛܢܐ
ܒܦܘܩܕܢܐ ܘܐܚܝܕ ܫܒܛܐ
ܘܠܥܦܪܐ ܐܘܒܕܢܝ ܫܝܛܐ
ܡܘܬܐ ܚܘܝܐ ܠܝܛܐ
ܥ ܥܠܝܡܐ ܚܙܬܝ ܡܣܪܗܒܢܝܬܐ

et abhorre ab illius pulcritudine fastosa.

Sapite ex me (intelligentiam habeatis) juvenes, intuemini me et cessate a superbia (deprimite vos) o elati *animo*, nam in superbia mea adeptus est pabulum (*) putror absolutissima consumptione (perfectione concisionis).

Scriptor fui et pollens dominatione ac imperio et tenens sceptrum, at in pulverem me redegit vilem mors, aspis execranda.

O juvenes aspectus meus terrificus

(*) ܢܘܡܐ significatione venit atrii, plateæ, limitis; in phrasi ܐܚܕ ܢܘܡܐ inservit ad significandum progressum gangrenæ. Cf. illud II Tim. II. 16 ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει sic versum ܐܝܟ ܣܪܛܢܐ ܢܘܡܐ ܬܐܟܘܠ Porro ܢܘܡܐ pro ipso cancro ܐܟܠܐ sæpe ponitur.

ܐܪܚܩܟܘܢ ܡܢ ܪ̈ܓܝܓܬܐ
ܘܣܒ̈ܐ ܩܢܘ ܡܢܝ ܚܟܡܬܐ
ܘܛܠܝ̈ܐ ܙܢ̈ܝ ܡܪܕܘܬܐ

ܥ ܥܬܝܪ̈ܐ ܡܪ̈ܝ ܒܥܘܬܪܐ
ܘܪ̈ܚܡܝ ܦܘܢܩܐ ܘܫܘܒܗܪܐ
ܢܩܢܘܢ ܒܝ ܡܠܟܐ ܡܗܝܡܢܐ
ܕܠܐܚܪ̈ܢܐ ܗܘܐ ܠܡܘܬܪܢܐ

ܥ ܥܗܕܝܢܝ ܟܠ ܫܥ ܘܠܐ ܬܛܥܝܢܝ
ܚܙܝܐ ܘܠܐ ܡܢ ܬܢܫܝܢܝ
ܘܡܢ ܠܘܚ ܠܒܟ ܠܐ ܬܥܛܝܢܝ
ܘܗܘܝ ܒܝ ܡܬܪܢܝܢܐ

ܦ ܦܢܝ ܠܘܬܝ ܘܐܢ ܪܚܡܬ ܥܘܬܪܐ

---

arcet vos a concupiscentiis : et vos senes mutuate (possidete in) a me sapientiam, et vos adolescentes præcepta (*varias* rationes) doctrinæ.

Divites, quique potiuntur (domini) fortunis, et amatores luxuriæ ac ostentationis præsto habent (possident) in me consilium fidele quod aliis *jam* fuit in bonum.

Reminiscere mei perpetuo nec mei te capiat oblivio, spectator, nec prorsus unquam mei obliviscaris, nec ex animo (ex tabula cordis tui) *memoriam* deleas mei, et fac ut me recordere (sis recogitans).

Convertere ad me, et si te cupido tenet divitiarum

ܚܙܝ ܠܡܣܟܢܘܬܝ ܕܒܓܘܡܨܐ
ܘܟܕ ܐܪܓܬܟ ܦܓܪ ܒܣܪܐ
ܚܙܝ ܠܣܪܝܘܬܝ ܕܝܠܝܕܐ ܒܚܠܕܐ
ܘ ܦܓܘܕܐ ܬܘܠܥܐ ܢܗܘܘܢ ܠܟ
ܟܕ ܫܘܒܗܪܐ ܗܘܐ ܠܟ
ܘܟܕ ܒܢܝܢܐ ܪܒܬܐ ܠܟ
ܐܠܝܨܘܬܐ ܕܩܒܪܝ ܬܗܘܐ ܠܟ ܛܘܦܣܐ
ܘ ܦܩܣ ܫܝܛܘܬܝ ܠܪܥܝܢܟ
ܘܐܬܢܝܚ ܟܕ ܚܙܐ ܡܢ ܪܛܢܟ
ܘܟܕ ܬܬܥܝܩ ܒܝܐ ܠܢܦܫܟ
ܒܚܒܠܝ ܕܐܬܩܒܠܝܗܝ ܡܥܗܕܢܐ

---

cogita inopiam meam (quæ) in *hac* fovea. Cum te stimulat illecebra carnis cogita foetorem meum qui *generatur* (intus) in tabe (cæno *sepulcri*).

Frenum vermes erunt tibi, cum superbia te inflat (tibi erit) cumque magnificas aedes (palatia) extruet tibi (*scilicet : cum mens tua superbia elata haec molietur*) angustia mei sepulcri tibi praebeat (sit) exemplar.

Repraesenta (explica) vilitatem meam menti tuæ et tempera, me viso (in me), a querimonia tua : et quando angeris solare animum tuum *intendens* in destructionem meam quam accipias in monimentum.

ܪܘܫܘܡܝܢܝ ܩܕܡ ܥܝܢܝܟ ܟܠ ܝܘܡ ܪ
ܘܐܬܒܝܐܠ ܒܝ ܟܕ ܡܬܟܪܗ
ܘܐܬܕܟܪ ܠܫܪܝܘܬܝ ܘܠܐ ܬܣܟܠ
ܘܠܐ ܬܪܓܙ ܥܠ ܡܣܟܠܢܐ

ܪܘܫ ܒܪܥܝܢܟ ܠܫܬܝܩܘܬܝ ܪ
ܐܢ ܡܠܦܢܐ ܐܢܬ ܐܟܘܬܝ
ܘܒܫܘܒܚܟ ܥܗܕ ܠܡܟܝܟܘܬܝ
ܘܢܗܘܘܢ ܠܟ ܒܝ ܣܘܟܠܐ

ܪܫܡܐ ܘܛܘܦܣܐ ܐܗܘܐ ܠܟ ܪ
ܘܬܕܥ ܕܫܘܠܡܟ ܐܝܟ ܕܝܠܝ
ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܢܐ ܐܢܬ ܕܬܗܘܐ ܠܟ
ܒܗܘ ܕܐܝܬܝܟ ܗܘܝܬ ܐܢܐ

Imaginare me ob oculos tuos assidue, et levare in me quando calamitate percelleris. Memento dissolutionis meæ et non delinquas, nec irascaris adversus peccantem in te.

Cogita (finge) mente tua silentium *ad quod adactus sum* (meum), si magister es instar mei, et in gloria tua reminiscere abjectam conditionem meam, et habeas in me monimentum (modos intelligentiæ).

Figura ac specimen sim ego tibi, et scias finem habitura sicuti mea etiam tua, et qualis sum ego futurus es tu, quandoquidem qualis es tu fui ego.

ܗ ܩܒܠ ܡܠܟܢܐ ܕܡܠܟܬܟ
ܗܐ ܙܗܪܬܟ ܘܦܩܕܬܟ
ܫܡܥܢܝ ܘܐܬܪܨ ܡܫܘܟܠܬܟ
ܘܐܪܚܩ ܡܢ ܟܠ ܣܢܝܬܐ

ܗ ܩܠܐ ܕܚܝܠܐ ܟܕ ܚܝ ܗܘܝܬ
ܠܐ ܡܫܪ ܗܘܝܬ ܕܫܡܥܬ ܗܘܝܬ
ܘܕܐܬܡܟܠ ܟܝ ܠܐ ܡܦܝܣ ܗܘܝܬ
ܘܕܐܡܘܬ ܗܘܝܬ ܟܝ ܠܐ ܡܗܝܡܢܐ

ܙ ܒܣܝܡ ܩܒܪܐ ܕܙܕܝܩܐ
ܘܕܥܘܠܐ ܠܬܫܢܩܐ
ܡܠܐ ܥܡ ܣܘܓܐ ܕܫܘܢܩܐ
ܘܠܐ ܫܘܝܢ ܐܚܕ ܕܐܦܠܐ ܚܕܐ

Accipe consilium quod dedi (consiliatus sum) tibi. En monui te, et tui gessi sollicitudinem. Audi me, corrige lapsus tuos, et abstine diligenter (recede procul) ab omni malefacto.

Vocem terrificam dum viverem dissimulabam (non credebam) me audisse, ac quod pereundum mihi esset minime persuasus eram, quod mihi moriendum non credebam.

Deliciosum sepulcrum justorum, *at illud* improborum tormentis plenum et infinitis (cum multitudine) cruciatibus, nec *inter se* conveniunt ulla prorsus (ita ut ne una quidem) ratione.

ܗ ܢܳܒܰܥ ܓܶܝܪ ܒܶܝܬ ܡܰܩܒܪܳܐ ܕܩܰܕܺܝܫܶ̈ܐ
ܒܶܣܡ̈ܶܐ ܡܝܰܬܪ̈ܶܐ ܘܝܰܩܺܝܪ̈ܶܐ
ܘܡܰܫܦܰܥ ܡܦܰܠܶܓ ܛܰܝܒܘ̈ܳܬܳܐ
ܠܡܗܰܝܡ̈ܢܶܐ ܒܟܽܠ ܥܶܕܳܢ

ܗ ܫܽܘܒܚܳܐ ܠܗܰܘ ܕܣܳܡܶܗ ܠܡܰܘܬܳܐ
ܓܶܫܪܳܐ ܐܰܝܟ ܘܡܰܥܒܪܳܢܳܐ
ܕܡܰܥܒܰܪ ܠܡܰܠܟܽܘܬܳܐ ܡܫܰܒܰܚܬܳܐ
ܠܢܳܨܘ̈ܚܶܐ ܪ̈ܚܺܝܡܰܘܗܝ ܕܚܰܬܢܳܐ

ܗ ܫܳܘܶܐ ܠܟܽܠ ܐܺܝܩܳܪ ܘܣܓܺܝܕܬܳܐ
ܦܳܪܽܘܩܳܐ ܕܦܪܰܩ ܒܪܺܝܬܳܐ
ܘܐܰܘܪܬ ܣܰܒܪܳܐ ܕܚܰܝܽܘܬܳܐ
ܠܡܺܝ̈ܬܶܐ ܕܚܰܘܒܳܐ ܘܕܟܝܳܢܳܐ

ܠ ܬܡܺܝܗܳܐ ܬܽܘܩܳܢܳܐ ܕܒܪܺܝܬܶܗ

Effluit enim sepulcrum sanctorum olores praestantissimos (multos pretio) et praestat ac impertit beneficia (auxilia) fidelibus omni tempore.

Gloria Illi qui statuit mortem ad instar pontis ac transitus deducentis ad regnum gloriosum victores dilectos Sponsi (*coelestis*).

Dignus est omnis honoris ac adorationis Salvator qui servavit creaturam et dedit (possidere fecit) spem resurrectionis mortuis culpæ et naturæ.

Mirabilis structura creaturæ ejus

ܘܫܘܦܪܐ ܛܒ ܡܗܪܡܘܢܘܬܗ
ܘܡܪܝܪ ܗܘ ܫܪܝ ܡܫܟܠܘܬܗ
ܘܬܡܝܗ ܚܝܠܗ ܡܚܕܬܢܐ
ܠ ܬܩܢܢ ܒܩܕܡܝܐ ܒܛܝܒܘܬܗ
ܘܕܒܪܢ ܒܥܠܡܐ ܒܚܟܡܬܗ
ܘܐܫܠܡܢ ܠܡܘܬ ܒܟܐܢܘܬܗ
ܘܡܚܝܐ ܠܢ ܒܚܘܣܝܐ
ܠ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܗܘ ܕܒܡܫܝܚܗ
ܓܠܝ ܠܢ ܟܠܠ ܪܒܘܬܐ ܕܫܘܒܚܗ
ܘܐܚܝܐ ܠܐܕܡ ܘܥܦܪܗ
ܘܢܣܟܗ ܒܕܘܡܝܐ ܪܘܚܢܝܐ
ܠ ܢܬܡܠܐ ܚܣܝܪܘܬܐ ܕܢܦܫܢ

---

et pulcherrima harmonia illius, amara quidem solutio compaginis ejus, at stupenda vis ejus restauratrix.

Composuit nos primo bonitate sua, gubernavitque in mundo sapientiâ sua, et morti addixit nos justitiâ sua, atque *a morte* suscitabit nos misericordiâ sua.

Laus Illi qui in Christo suo revelavit nobis majestatem gloriæ suæ, et ad vitam revocavit Adam et pulverem ejus ac denuo fudit illum in forma spiritali.

Resarciatur defectus animæ nostræ

ܒܐܝܢܐ ܕܗܘܬ ܠܢ ܠܪܘܫܡ
ܘܟܕ ܢܚܙܐ ܠܡܝܬܪܘܬ ܚܪܬܢ
ܢܫܘܐ ܠܛܘܒܬܐ ܐܡܝܢܬܐ

illo mediante quod fuit in documentum nobis (nostrum), et cum viderimus praestantiam finis nostri apti fiamus bono indeficienti. Amen.

ܡܐܡܪܐ ܕܬܡܢܥܣܪ

ܥܠ ܗܘ ܕܒܪܢܫܐ ܥܠܡܐ ܙܥܘܪܐ ܕܐܡܪܝܢ ܚܟܝܡܐ
ܗܘ ܕܥܠܡܐ ܒܪܢܫܐ ܗܘ ܙܥܪܐ

ܥܠܡܐ ܦܠܝܓ ܡܢܘܬܐ ܀
ܦܫܝܫ ܟܝܢܐ ܘܪܓܝܬܐ
ܩܪܢܝ ܕܐܚܘܐ ܣܟܡܗ ܒܡܠܬܐ
ܕܚܒܝܫ ܒܓܘ ܐܢܫܘܬܐ

CARMEN DECIMUM OCTAVUM

DE EO QUOD HOMO MUNDUS PARVUS EST, QUOD DICUNT SAPIENTES, ET MUNDUS HOMO PARVUS.

Mundus multis constans partibus, infinita pollens *rerum varietate* (naturis et tendentiis) vocavit me ostendere compendium ejus (*) sermone quod continetur in homine (specie humanitatis).

(*) ܣܟܡܐ terminus. definitio, et *philosophice*: quidquid rem in sua specie constituit ac proinde determinat limitatque, cum nil aliud ea sit quam id quod est Secundum hanc verbi potestatem dicitur ad perstringendum sermonem ܣܟܡܐ ܕܡܐܡܪܐ perinde ac latine « uno verbo.... »

ܐ ܐܬܩܪܝ ܨܠܡܐ ܕܟܣܝܘܬܐ
ܐܣܪܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܒܟܠܗܘܢ ܐܝܬ ܐܚܝܢܘܬܐ
ܒܪܘܚܐ ܘܒܓܘܫܡܝܘܬܐ
ܒ ܒܦܓܪܗ ܡܬܚܒܫܢ ܐܣܛܘܟܣܝܬܐ
ܕܗܘܠܐ ܘܡܬܚܙܝܢܝܬܐ
ܘܒܢܦܫܗ ܪܘܚܢܝܬܐ
ܘܠܐ ܡܫܟܚܢ ܠܚܙܝܐ
ܓ ܓܒܝܠ ܦܓܪܗ ܡܢ ܓܠܝܬܐ
ܘܚܝܠܐ ܕܣܘܩܒܠܝܬܐ
ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܪܛܝܒܘܬܐ
ܘܐܐܪ ܘܢܘܪܐ ܐܣܛܘܟܣܝܬܐ

Vocatur imago Altissimi (occulti), vinculum omnium creaturarum, omnes enim habent cognationem in spiritu et materie.

In corpore *quippe* ejus comprehenduntur substantiæ (materialia) elementares *eaeque* visibiles, et in ejus anima spirituales haud aptæ ad videndum (non submissæ visioni).

Plasmatum est corpus ejus rebus apparentibus et viribus oppositis (contrariorum) ex terra et humiditate, ex aere et igne elementaribus.

ܕܡܢܗܘܢ ܗܘܝ ܒܗ ܡܙܓܐ ܙ
ܐܪܒܥܐ ܕܠܘܩܒܠܝܐ
ܦܠܓܡܐ ܘܡܪܬܐ ܣܘܡܩܬܐ
ܕܡܐ ܘܡܪܬܐ ܐܘܟܡܬܐ

ܗܘܢܐ ܕܙܟܐ ܠܥܠ ܡܢ ܦܓܪܐ ܗ
ܟܠܗ ܒܘܚܢܗ ܪܘܚܢܝܐ
ܕܒܗ ܥܒܕܐ ܟܠ ܬܕܡܘܪܬܐ
ܒܕܘܡܝܐ ܕܚܝܠܐ ܕܐܝܬܘܬܐ

ܘܬܠܐ ܟܝܢܐ ܪܓܫܢܝܐ ܘ
ܢܦܫܐ ܫܦܝܪܐ ܘܡܘܠܕܐ
ܘܡܠܟܠ ܣܘܟܠܐ ܘܡܠܬܐ
ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ

Ex ipsis enim extant in eo humores quatuor oppositi : phlegma et bilis *flava* (rubra), sanguis et bilis atra.

Animum qui evincit (desuper) *omne* examen obtinet ejus pars spiritalis, quæ in ipso operatur mirabilia ad instar naturæ divinæ (« Entitatis »).

Operimentum corporeum (velum sensibile) antestat *animam* pulcherrimam, eaque edit cogitationes (cognitiones) sermonesque perinde ac decreta regiæ potestatis.

ܐ ܙܘܥܐ ܕܒܗ ܠܒܪ ܐܢܕܫܝܬܐ
ܡܙܝܥ ܟܘܠ ܨܒܘ ܕܝܢ ܡܢܝܢܘܬܐ
ܘܡܬܩܢܢܘܬܐ ܕܚܝܠܐ
ܢܩܝܦܐ ܒܓܘܗ ܕܚܝܠܐ

ܒ ܝܘܩܪܐ ܕܨܒܘܬܐ ܕܫܬܝܩܬܐ
ܡܢܗ ܐܚܝܕܐ ܦܠܓܘܬܐ
ܘܡܬܚܙܝܢܘܬܐ ܕܐܣܟܡܐ
ܒܗ ܚܙܘܐ ܒܣܝܡܐ ܫܦܝܪܐ

ܓ ܓܘܢܐ ܘܒܚܙܘܗܝ ܫܦܝܪܐ
ܟܝ ܣܪܝܘܬܗܘܢ ܕܕܚܝܠܬܗܘܢ ܘܡܕܡܝܐ
ܘܡܬܝܬܪ ܒܗ ܐܡܝܢܐ
ܦܢܝܬܐ ܟܠܗ ܕܝܢ ܒܥܕܢܐ

Motus quo *extrinsecus impresso* res *universi* moventur, producitur (fixus) *intrinsecus* in eo vi (ex) unionis (*scilicet* : *animae cum corpore*), et gravitas mutarum rerum obtinet partem ejus (figuram) quæ videtur.

Spectaculum gratissimum pulcrarum rerum figuratur in ejus aspectu formoso, *quin* turpitudo horrendarum rerum in ipso *dixerim* praevalet perpetuo.

Montibus cunctisque collibus in ossibus ejus reperitur similitudo, prata arvaque similia inveniuntur ipsi quoad cutem.

ܝܪ̈ܚܐ ܘܫܘܚܠܦ̈ܝ ܫܢܬܐ ܗ
ܩܝܛܐ ܘܬܫܪܝܢܐ
ܘܣܬܘܐ ܘܐܕܪܐ ܕܒܣܝܡܘܬܐ
ܒܗ ܪ̈ܫܝܡܝܢ ܒܝܕ ܫܘܚܠܦܐ
ܪܫܝܡ ܒܗ ܩܐܡ ܢܝܣܢ ܒܛܠܝܘܬܐ ܘ
ܘܩܝܛܐ ܓܒܪ ܒܥܠܝܡܘܬܐ
ܘܬܫܪܝ ܒܦܠܓܘ ܝܘܡܬܐ
ܘܣܬܘܐ ܒܙܒܢܐ ܕܣܝܒܘܬܐ
ܠܐܝܡܡܐ ܘܠܠܝܘܬܐ ܙ
ܡܦܚܡ ܒܫܢܬܐ ܘܒܥܝܪܘܬܐ
ܘܠܒܥܝܪܘܬܐ ܕܠܐ ܡܠܬܐ
ܕܡܐ ܒܟܠܗܝܢ ܪ̈ܓܝܓܬܐ

Menses et tempestates (mutationes) anni, aestas, autumnus, hyems et ver amoenitatis in ipso (*homine*) signantur per vicissitudines (*aetatis ejus*).

Expressus (scriptus) in ipso *prostat* aprilis in infantia ac aestas in juventute, autumnus in medio dierum *ejus* et hyems in (tempore) senectute.

Dies atque noctes imitatur somno et vigilia, et belluis destitutis (sine) ratione assimilatur per universas cupiditates.

ܡ ܡܪܕܐ ܕܘܥܬܐ ܘܙܥܪܘܬܐ
ܐܝܟ ܪ̈ܕܝܐ ܘܡܥܝܢܬܐ
ܘܡܦܩܐ ܣܥܪܐ ܒܕܘܟܬܐ
ܕܡܘܬܐ ܕܥܣܒܐ ܘܨܡܚܐ

ܢ ܢܦܫܗ ܡܦܩܐ ܦ̈ܘܩܕܢܐ
ܐܝܟ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܘܬܐ
ܘܪ̈ܓܫܘܗܝ ܡܫܡܫܝܢ ܬܫܡܫܬܐ
ܐܝܟ ܐܣܛܘܟܣܐ ܘܫܡܝܐ

ܣ ܣܓܝܐܐ ܒܗ ܫܘܚܠܦ ܕܡܘ̈ܬܐ
ܕܐܘܣܝܐ ܘܐܣܛܘܟܣܝܐ
ܘܒܢܦܫܗ ܚܝ̈ܠܐ ܐܟܚܕܐ
ܐܪܒܥܐ ܘܫܒܥܐ ܒܡܢܝܢܘܬܐ

Effluit sudorem ac faeces sicuti scatebræ et fontes, producitque crinem suo loco ad instar graminis et germinum terræ.

Animus edit decreta sicut Ens divinum, ac ejus sensus *sua* praestant officia non secus ac *Deo parent* elementa et coeli [1]).

Et frequens in ipso mutatio formarum *tum* substantiarum *tum* elementarium rerum, inque ejus anima simul sunt (*) facultates *tum quae* tres [2]), *tum quae* quatuor, *tum quæ* septem *numerantur*.

(*) ܒܡܫܘܚܬܐ

ܗ ܥܠܡܐ ܗܘ ܙܥܘܪ ܒܟܡܝܘܬܐ
ܘܪܒܐ ܒܡܘܠܟ ܗܘܢܐ
ܘܡܐܢܐ ܗܘ ܬܡܝܗܐ ܕܝܐܐ ܠܣܘܥܪܢܐ
ܕܡܝܬܪܝ ܠܐܝܩܪܐ ܕܪܡܐ

ܘ ܘܐܡܝܢ ܒܗ ܫܘܚܠܦܐ ܡܬܚܙܝܐ
ܣܘܠܩܐ ܘܢܚܘܬܐ
ܚܫܘܟܐ ܘܢܘܗܪܐ
ܚܘܠܡܢܐ ܘܟܘܪܗܢܐ ܚܝܐ ܘܡܘܬܐ

ܙ ܨܠܡܐ ܗܘ ܕܒܝܕ ܡܪܟܒܐ
ܡܟܪܙ ܠܗ ܠܡܪܐ ܘܥܠܬܐ
ܕܐܝܟ ܕܒܫܘܝܘܬܐ
ܢܩܦ ܚܕܐ ܠܐܘܡܬܐ

Mundus quidem is est exiguus quantitate, et magnus consilio mentis, ac vas est mirabile aptum rebus eximiis (honori sublimium).

Perpetua apparet in ipso *vicissitudo, nunc* ascensio *mox* descensio, tum tenebræ et lux, sanitas et infirmitas, vita et mors.

Imago est quæ per *tam varias* res compositas *quibus constat* prodit (annuntiat) Dominum causamque quatenus res oppositas *is* uniat harmonice (in unum consensum).

ܡܟܠ ܒܗ ܝܡܐ ܕܝܕܥܬܐ ܡ
ܘܣܗܕܝܢ ܠܗ ܐܘܡܢܘܬܐ
ܘܡܒܘܥܐ ܗܘ ܕܫܛܝܘܬܐ
ܘܡܟܪܙܢ ܦܘܕܝܬܐ

ܓܙ ܥܘܬܪܐ ܕܡܢ ܛܝܒܘܬܐ ܓ
ܣܝܡ ܒܪܘܟܒܗ ܫܦܝܪܐ
ܕܢܥܬܪ ܡܦܪܢܣ ܣܢܝܩܘܬܐ
ܕܟܝܢܐ ܒܟܠܠ ܡܢ ܡܡܠܠܐ

ܛܥܝܢ ܚܝܠܐ ܕܒܪܘܬܐ ܛ
ܚܡܝܡܘ ܘܩܪܝܪܘܬܐ
ܘܪܛܝܒܘ ܘܝܒܝܫܘܬܐ
ܕܡܢܗܘܢ ܗܘܝܐ ܘܚܒܠܘܬܐ

Collectus in ipso pelagus cognitionum, idque testantur artes, fonsque est insipientiæ et hoc praedicant *ejus* errores.

Ingens thesaurus qui est a bonitate *Creatoris* positus fuit in ejus constructione egregia ut ditet *et* expleat inopiam naturæ modo ineffabili.

Portat vires quæ sibi adversantur (oppositionis), calorem et frigorem, humidum ac siccum unde *cuntis rebus* vita et interitus (esse et non esse) (*).

(*) Idest : secundum quod debito modo et mensura, vel cum excessu aut defectu illa elementa in unaquaque re sociantur.

ܠܗܘ ܕܨܝܪ ܒܟܝܢܐ ܡܝܘܬܐ ܠ
ܘܐܬܕܪܝܫ ܒܗ ܒܩܘܡܬܐ
ܐܒܐ ܒܝܬܐ ܒܪܐ ܒܡܠܬܐ
ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܒܚܝܘܬܐ
⁘ ܠܐܠܐ ܢܦܫܢ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܓܠܝ ܪܒܘܬܗ ܕܠܐ ܣܟܐ
ܕܟܝܢܗ ܟܣܝܐ ܘܡܝܩܪܬܐ
ܩܒܘܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܘܣܝܡܬܐ

Laus Trinitati quæ adumbrata fuit in mortali *natura*, Pater in ipsa essentia, Filius in sermone, Spiritus in vita.

Det animus noster gloriam Ei qui ostendit *infinitam* excellentiam arcanæ *suae naturae* (vim abditarum rerum) in ejus imagine [3]) mirabili atque ornatissima, arcâ mysteriorum ac thesauro.

ܡܐܡܪܐ ܕܒܗܪܝܢ ܘܐܬܒܟܐ

ܟܠ ܡܒܣܢܘܬܐ ܕܟܝܢܐ ܦܓܪܢܐ
ܘܟܠ ܒܢܝܢܫܐ ܐܟܝܠ

ܘܒܝܫ ܗܘ ܥܡܠ ܕܒܝܫ ܗܘ ܒܝܫ

❖ ܒܒܟܝܐ ܘܒܕܡܥܐ ܘܐܒܠܐ
ܢܒܟܐ ܚܘܒܝܢ ܘܚܒܠܐ
ܕܓܒܝܠܬܢ ܡܫܥܒܕ ܒܥܘܠܐ
ܘܒܫܘܥܒܕܐ ܕܒܛܠܐ

CARMEN VIGESIMUM NONUM

REPREHENSIO MORUM PRAVORUM, ET DE MALITIA TEMPORIS.

Non est in hoc *carmine* verbum in quo non inveniatur Bet.

Fletu ac lacrimis ac lamentatione ploremus culpas nostras, et corruptionem nostræ naturæ (plasmatis) obnoxiæ peccato ac servituti vanitatis (vanæ).

ܐ ܐܘܒܕܢ ܒܪܓܬܢ ܪܒܘܬܐ
ܕܒܗ ܐܘܪܒܢ ܒܪܐ ܒܢܝܢܐ
ܘܒܫܘܚܪܐ ܘܒܣܟܠܘܬܐ
ܒܣܢ ܒܫܘܦܪܐ ܕܒܢ ܘܒܟܠܐ

ܒ ܒܥܘܡܩܐ ܛܒܥܢ ܕܟܐܒܐ
ܘܒܓܘܡܨܐ ܕܐܒܕܢܐ
ܕܒܝܫܐ ܚܝܒܢ ܒܪܫܝܬܐ
ܘܫܥܒܕܢ ܒܒܝܫܘܬܗ ܠܗܒܠܐ

ܓ ܓܒܘܠܢ ܝܗܒ ܡܘܗܒܬܐ
ܘܒܣܪܢܝܗ ܒܫܛܝܘܬܐ
ܘܐܚܒܢ ܠܐܒܕܢ ܒܪܡܘܬܐ
ܘܒܠܝܢ ܒܣܢܝܬܐ ܡܒܠܐ

Perdidimus cupiditate nostra dignitatem [1]) qua nos exaltavit auctor universi, et insolentia ac stultitia contempsimus pulcritudinem quæ in nobis ac in rebus universis.

In profundum nos demersimus luctus ac in baratrum perditionis, cujus hostis (malus, *seu* Satan) nos reos fecit in initio, ac mancipavit malitia sua vanitati.

Conditor nostri gratificatus fuerat *nobis* donum, et sprevimus illud insipientia nostra, *ipsi nobis* intulimus (amavimus) perniciem (nostram) superbia nostra et consumpti sumus(*) rebus abominandis.

(*) ܒܠܝܢ ܡܒܠܐ

ܕ ܕܘܒܪ̈ܐ ܕܒܪܒܪܘܬܐ
ܐܬܚܠܠ ܠܢ ܒܦܠܚܘܬܐ
ܘܫܘܚܬܐ ܘܫܒܗܪܘܬܐ
ܘܒܠܘܙܘܬܐ ܘܒܠܘܥܠܥܠܐ

ܗ ܗܒܒܐ ܕܥܒܘܪܘܬܐ
ܠܒܢ ܚܛܦܘ ܘܫܥܒܕܘܢ
ܘܥܒܕܘܢ ܥܒܕܐ ܕܒܝܫܬܐ
ܘܟܒܫܘܢ ܒܪܥܝܐ ܘܒܥܡܠܐ

ܘ ܘܒܪܥܝܢܐ ܥܒܝܐ
ܘܡܠܟܐ ܐܦ ܡܫܓܫܐ
ܫܒܩܢ ܛܒܬܐ ܓܒܝܢ ܒܝܫܬܐ
ܟܡܘܡܝܢ ܒܪܝܬܗ ܕܓܒܘܠܐ

Mores perditissimi (barbarici) [2]) obtinuerunt apud nos una cum lascivia superbia ac fastu, cum rapacitate ac turbulentia.

Bona fluxa (flores caducitatis) (*) *cor nostrum* rapuerunt ac nos redegerunt in servitutem pessimarum rerum, ac prostraverunt (nos) quoad mentem et quoad operationem.

Mente crassa (inculta) [3]) ac consilio pariter aberrante (turbato) reliquimus bona et elegimus mala deformantes (in corruptione) creaturam Conditoris.

(*) ܕܥܒܘܪ̈ܝܬܐ proprie : rerum prætereuntium.

ܩܢܢ ܒܥܠܕܒܒܢ ܒܣܘܪܚܢܐ ܐ
ܕܐܒܘܢ ܣܒ ܣܘܟܠ ܪܒܐ
ܘܪܒܝܢܗ ܒܢ ܪܒܝܐ
ܠܚܝܒܘܬܢ ܒܝܘܒܠܐ

ܢܩܦܢ ܒܬܪܗ ܪܒܘܬܐ ܒ
ܘܐܬܡܣܟܢ ܒܛܢܦܘܬܐ
ܘܐܬܛܒܥܢ ܒܣܝܢܐ
ܕܚܛܗܐ ܘܥܘܠܐ

ܛܒܐ ܒܛܠ ܒܢ ܒܐܬܐ ܓ
ܕܒܝܫܘܬܢ ܕܙܟܬ ܠܒܝܫܬܐ

Potitus est (emit) nostri inimicus per culpam quam parens noster commisit (*) magnam, eamque adolescere fecimus *in nobis* foventes ipsam (*fere* curis educationis) ad damnationem nostram, *hanc super nos* adducendo. (**)

Ambivimus ejus ad exemplum (post eum) elationem (magnitudinem) et marcuimus in flagitiis, demersimus nos in cœno culparum ac vitiorum (⁎⁎)

Bona (*illa status integritatis originalis*) cessaverunt in nobis per notam nequitiæ nostræ (*scilicet macula culpae originalis*) quæ superavit *omnia* mala,

---

(*) ܣܒ ܣܘܟܠܐ

(**) mss. Mar Abda habet ܒܚܘܒܠܐ « corruptione. »

(⁎⁎) Ad litteram : mersi sumus in peccatis et in gurgite tabis.

ܘܐܬܚܡܡܢ ܒܪܓܝܓܬܐ
ܕܦܓܪܐ ܕܡܬܚܒܠܐ
ܣܓܝ ܪܒܬ ܒܝܫܘܬܐ
ܕܒܐܪܥܢ ܢܒܥܬ ܕܝܢܐ
ܒܪܘܫܥܐ ܘܒܛܠܘܡܝܐ
ܢܣܒܢ ܠܫܒܝܐ ܫܒܝܠܐ
ܟܘܒܐ ܘܕܪܕܪܐ ܕܚܘܒܐ
ܒܐܪܥܬܐ ܕܠܒܘܬܐ
ܐܒܕ ܚܘܪ ܬܪܥܝܬܐ
ܒܙܘܥܐ ܡܣܟܠܐ ܘܒܗܝܠܐ
ܛܒܥ ܠܒܢ ܒܛܢܦܘܬܐ
ܘܒܪܓܬܐ ܦܓܪܢܝܬܐ
ܘܥܡܪܐ ܒܗ ܚܛܘܦܘܬܐ

---

et arsimus concupiscentiis libidinis (carnis corruptibilis).

Crevit in immensum (valde) malitia quæ in hac nostra terra scatuit (denique). Impietate ac scelere inivimus (cepimus) ad captivitatem viam.

Spinæ ac tribuli culparum (*abundant nunc*) in terris cordium. Periit acies mentis (prudentia consiliorum) molimine nefario ac vesano (turbato).

Cor nostrum demersum est in corruptelis (rebus abominandis) ac libidine (carnali). Incolit illud violentia

ܘܡܟܐܒܐ ܠܒܝ̈ܫܐ ܘܡܒܟܝܐ

ܡ ܡܘܬܒܐ ܕܣܘܪ̈ܚܢܐ ܘܒܝܬ ܟܘܬܐ

ܠܒܢ ܠܟܢ ܘܡܥܪܥܪܘܬܐ

ܘܣܓܝܐܢ ܒܗ ܫܘܚܢܘ̈ܬܐ

ܐܝܟܘܬ ܕܥܡܪܝܢ ܒܓܠܝܠܐ

ܢ ܢܨܒܬܐ ܒܪܝܟܬܐ ܕܛܝܒܘܬܐ

ܝܒܫܬ ܒܢ ܒܚܘܒܘ̈ܬܐ

ܘܒܠܒܢ ܗܒܒܐ ܕܒܗܬܬܐ

ܕܢܣܒ ܕܕܠܘܩܒܠܐ ܡܩܒܠܐ

ܣ ܣܒܪܐ ܕܪܒܘܬܐ ܛܝܒܘܬܐ

ܘܚܘܒܐ ܚܒܝܟ ܕܗܝܡܢܘܬܐ

ܐܕܥܟܢ ܘܒܣܟܠܘܬܐ

---

nocens miseris ac plorans (*perfidis lacrimis*) [4]).

Sedes criminum ac receptaculum factum est cor nostrum ac lustrum, et crebra in ipso ulcera ad instar morantium in Galilea [5])

Virgultum benedictum gratiæ aruit in nobis delictis *nostris*: et germinavit flos pudoris in animo nostro qui quod oppositum est accipit (*).

Spem magnæ (magnitudinis) gratiæ ac amorem coniunctum (implexum) fidei extinximus, et per insipientiam

(*) Scilicet: fertur in ea quorum eum pudet, si amplexus illa fuerit.

ܒܗܘ̈ܡܐ ܕܛܒܥܢ ܘܠܐܒܕܢ ܡܘܒܠܐ

ܛ ܥܒܕ̈ܐ ܥܩܝܡܝ ܒܬܪܒܝܬܐ
ܘܪܚܡܝ ܚܒܝܢܘܬܐ
ܓܢܣܢ ܕܒܪܢ ܒܡܪܚܘܬܐ
ܘܚܠܛܢ ܕܗܒܢ ܒܛܝܢܐ

ܝ ܦܘܒܐ ܓܒܝܬܐ ܘܛܒܝܬܐ
ܘܛܒܬܒܬܐ ܕܢܫ̈ܐ
ܢܓܚܟ ܒܐܡܢ ܕܪܓܝܓܬܐ
ܫܓܬ ܘܚܝܒܬܢ ܒܢܟܠܐ

ܟ ܨܒܝܢܢ ܥܓܠ ܒܢܟܠܐ
ܘܓܒܐ ܘܡܬܚܫܒ ܒܝܫܬܐ
ܘܡܬܚܒܫ ܒܪܓܬܗ ܕܝܠܢܝܬܐ

---

in gurgitem demersimus nos qui ad (nostram) perniciem *nos* adducit.

Servi perversi educatione [6] ac dediti (amantes) segnitiei, genus nostrum tractavimus licentia, immiscuimus aurum nostrum luto.

Phoebe Electa et Tabita ac optimæ mulierum irrident matrem nostram quæ concupiscentia exarsit, ac nos perdidit (damnavit) perfidia.

Voluntas nostra inhiat fraudem, præfert moliturque malum et detinetur propria cupiditate in (medio)

ܡܘܒܕܢܝܬܐ ܕܚܒܠܐ

ܗ ܩܪܒܐ ܥܒܕ ܒܣܟܠܘܬܐ
ܘܣܪܩ ܬܕܝܪ ܥܠܡܝܢܘܬܐ
ܘܨܒܬܐ ܕܗܘܬܒܗ ܡܨܒܬܐ
ܡܚܒܠ ܡܘܒܕ ܒܡܕܡ ܠܐ

ܙ ܙܘܥܐ ܪܒܐ ܒܦܢܝܬܐ
ܥܒܕ ܣܛܢܐ ܒܫܢܝܘܬܐ
ܘܨܒܝܢ ܒܡܪܘܕܘܬܐ
ܡܬܕܒܪ ܒܗܕܐ ܫܒܝܠܐ

ܚ ܫܒܝܬܐ ܕܓܢܣܢ ܩܕܡܝܬܐ
ܐܫܬܪܝܬ ܒܨܠܝܒܘܬܐ
ܘܫܥܒܕܢܝܗ ܒܡܪܚܘܬܐ

---

exitiali corruptione.

Bellum gerit stulte, et frustratur (nempe) perpetuo. Ornamentum naturam ejus decorans corrumpit perditque re inani 7) .

Tumultum (clamorem 8) magnum per (*quatuor mundi*) regiones agit Satan cum vesania, et voluntas nostra cum rebellione inducitur in hanc viam.

Captivitas nostri generis antiqua (pristina) soluta (salvata) fuerat per crucem (in crucifixione) et mancipavimus eam (*scilicet : denuo nos dedimus servos*) cum impudentia

ܠܒܥܠܕܒܒܝܢ ܒܢܟܠܘܬܐ

ܬ ܬܒܪܢ ܣܥܘܪ ܒܒܣܝܡܘܬܐ

ܕܒܗ ܐܣܝܐ ܠܬܝܒܘܬܐ

ܘܒܥܝ ܐܦ ܠܐܒܝܕܘܬܐ

ܕܡܢ ܥܢܟ ܕܐܒܕܘ ܒܫܓܘܫܝܐ

❖ ܬܬܒܘܒ ܒܐܪܥܢ ܚܪܒܬܐ

ܫܒܠܐ (*) ܕܚܘܒܟ ܒܚܕܘܬܐ

ܘܕܘܒܪܐ ܕܛܘܒܢܘܬܐ

ܐܣܝܡ ܒܢ ܒܙܒܢܐ ܡܩܒܠܐ

---

inimicis nostris per seductionem.

Ruinam nostram repara (medere) benignitate *tua* qua sanas contritos pœnitentia. Quære etiam peremptas (perditionem) de ovibus tuis quæ perierunt in tumultu [9]).

Adolescat in terra nostra deserta spica amoris tui cum gaudio, et ordinem (œconomiam) felicitatis statue inter nos tempore accepto.

(*) ܫܒܠܐ spica ܒ duplicato gaudet, ut in hebraico שִׁבֹּל, propter ܢ assimilatum nam arabice سنبل

ܡܐܡܪܐ ܕܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥܐ

ܥܠ ܡܫܪܝܢܘܬܗ ܕܗܢܐ ܟܠ ܘܥܠ ܒܛܝܠܘܬܗ ܕܥܠܡܐ ܙܒܢܝܐ

ܝܘܕ ܒܟܠܗܝܢ ܡܫܬܟܚܐ

❖ ܝܘܡܐ ܕܚܝܠܐ ܘܐܚܪܝܐ
ܒܬܗܪܐ ܐܪܡܝ ܠܡܕܥܝ
ܕܐܝܟ ܡܫܬܪܝܐ ܘܥܒܪܐ
ܨܒܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢܝܬܐ

CARMEN TRIGESIMUM SEPTIMUM

DE DISSOLUTIONE HUJUS UNIVERSI ET DE CORRUPTIONE AEVI TEMPORALIS

Littera jud *invenitur* in omnibus verbis.

Dies metuenda ac postrema mentem meam coniecit in stuporem, scilicet quomodo dissolvetur ac peribit ornatus universi (creaturæ) visibilis.

ܐ ܐܝܬܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܥܠܡܘܡܝܐ
ܐܝܬܝ ܦܓܪܐ ܠܗܘܝܐ
ܘܒܣܘܩܒܠܝܬܐ ܕܣܢܝܐ
ܐܥܒܕ ܠܥܒܕܗ ܫܦܝܪܐ

ܒ ܒܝܕ ܝܕܥܬܗ ܕܡܥܠܝܐ
ܝܕܥ ܕܐܝܟ ܐܝܟ ܕܘܠܐ
ܘܐܡܬܝ ܢܟܠܐ ܠܕܓܠܝܐ
ܘܡܦܩ ܠܢܘܗܪܐ ܠܕܟܣܝܐ

ܓ ܓܡܝܪ ܘܬܡܝܗ ܒܝܬܐ ܓܠܝܐ
ܕܒܢܝܗܝ ܒܫܦܝܪܘ ܒܢܝܐ
ܘܝܬܝܪ ܓܡܝܪ ܒܝܬܐ ܟܣܝܐ
ܡܫܒܚܐ ܘܫܦܝܪܐ ܘܝܐܝܐ

Ens *illud* quod est sempiternum adduxit corpora ad existentiam. Oppositione contrariorum [1]) reddidit opus suum pulcrum.

Per scientiam suam quæ supereminet, noscit quatenus *quodque* conveniat, et quando cohibeat quod apparet, et prodat in lucem (in compertum) quod abditum est.

Perfecta ac miranda est domus visibilis quam aedificavit formosissimam (bene) Conditor : at magis perfecta domus invisibilis (occulta) gloriosa, et pulcra,

ܘܐܝܟ ܕܒܥܘܡܪܐ ܙܒܢܝܐ ܕ

ܥܡܠܘܬܐ ܘܚܝܐ ܕܘܝܐ

ܐܝܟ ܕܒܝܬܐ ܕܥܠܡܝܢܐ

ܢܝܚܬܐ ܒܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ

ܗܝܟܠܐ ܓܝܪ ܦܓܪܢܝܐ ܗ

ܘܓܫܡܢܝܐ ܘܗܘܠܢܝܐ

ܢܦܠܝܢ ܨܒܬܘܗܝ ܘܓܡܘܪܐ

ܡܫܡܠܝܐ ܢܩܒܠܢ ܘܫܬܩܐ

ܘܢܡܘܣܘܗܝ ܡܩܒܠܝܢ ܫܘܚܠܦܐ ܘ

ܘܛܘܟܣܘܗܝ ܢܩܒܠ ܫܪܝܐ

ܘܝܩܪܘܬܐ ܢܛܠܐ ܘܢܥܒܪ

ܘܢܥܒܪ ܐܝܟ ܚܠܡܐ ܕܠܠܝܐ

Cum sit in habitatione temporali labor et vita infelix, est in aedibus aeternis quies in die tertio.

Templi siquidem humani nec non [2]) *hujus universi* corporei et materialis labuntur ornamenta (ejus), interitumque extremum obibunt, ac silentium (*mortis*).

Universi leges (ejus ordines) suscipient mutationem, ac ordinata compago *mundi machinae* (ejus) subibit dissolutionem, gloriaque (substantiæ) ejus deficiet ac praeteribit perinde ac somnia noctis.

ܐ ܐܘܗܡܬܐ ܕܚܝܝ̈ ܕܐܗܡܝܠܐ
ܘܗܕܪܘܬܐ ܕܒܣܝܡܐ
ܦܢܝܐ ܠܕܘܫܐ ܘܡܟܬܒܐ
ܡܠܝܘܬܐ ܕܪܘܚܐ
ܚ ܣܟܝܢܐ ܚܝܐ ܡܫܬܟܚܐ
ܕܪܝ ܥܡܝܪܘܬܐ ܘܡܫܬܟܚܐ
ܘܐܢܫܐ ܕܟܐܢܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܡܢܟ ܒܚܝܘܗܝ ܡܘܬܐ ܒܡܘܬܐ
ܛ ܛܥܢ ܡܫܡܠܝܐ ܡܫܡܠܝܢܘܬܐ
ܕܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܝܡܐ

Venustas eleganter viventium, et magnificentia deliciosam vitam degentium convertetur (manebit) in pulverem, et plena foeditatis in confabulatione (*superstitum praedicabitur*) (*).

Iucunditas suavium rerum vilipendetur præ perfectione quæ expectatur, et qui non praestat virtute (est justus) morte tenetur (mortuus est) in *ipsa* sua vita quæ par est morti (miseriæ).

Adimplet pius (portat humilis adimpletionem) mandata Altissimi,

---

(*) Nihil in scholiis quod hunc locum explanet. Forte refertur ad sortem opulentorum hominum qui suæ magnificentiæ et cultus elegantiæ laudes a clientibus accipiunt infinitas, illis omnia eorum vituperantibus, ipsis absentibus vel mortuis. Scilicet mundanæ gloriæ caducitas significatur.

ܘܠܪܢܝܢ ܠܚܣܝܢܘܬܐ ܘܡܪܝܡܘܬܐ
ܣܢܐ ܘܒܣܝܪ ܢܝܪܐ ܒܣܝܡܐ
ܨܘܪܬܐ ܕܪܐ ܒܦܢܛܣܝܐ
ܘܒܡܚܙܝܬܐ ܐܝܟ ܘܕܡܘܬܐ
ܦܨܝܚܘܬܗ ܠܒܝܫܐ ܚܕܝܐ
ܡܣܓܝܐ ܡܚܕܐ ܘܡܫܟܪܐ
ܪ ܚܟܝܡܐ ܡܣܬܟܠ ܒܪܥܝܢܐ
ܝܕܥܬܐ ܒܚܝܪܬܐ ܕܫܘܦܪܐ
ܕܢܨܝܚ ܒܨܒܘܬܐ ܕܡܬܗܦܟܐ
ܠܡܫܟܚܘܬܐ ܕܥܠܡܝܐ
ܠܝܬ ܡܩܝܡܘܬܐ ܒܐܝܬܝܐ

---

et iis qui student praepotentiæ et celsitudini odiosum ac despectum est jugum suave (*evangelii*).

Imaginis quæ repraesentatur in phantasia, quasi in speculo, (*) jucunditas vitiosos laetificat valde ac dementat.

Sapiens *vero* probe intelligit mente cognitionem exquisitam venustatis, quæ *splendet* in his rebus quas versat, deprehendere mundanarum rerum universitatem (humanitatem) caducam esse.

Deest stabilitas in entibus

(*) Ad litteram : et in speculo relata similitudo.

ܓܫܡܢܐ ܡܩܒܠܝܢ ܟܝܢܘܬܐ
ܘܐܝܟ ܓܘܕܐ ܡܫܬܪܝܢ ܘܒܛܠܐ
ܗܘܝܬܗܘܢ ܘܓܢܣܐ
ܡ ܡܠܝܠܐ ܡܩܘܝܢ ܩܘܝܡܐ
ܩܕܝܫܐ ܘܪܘܚܢܝܐ
ܘܥܒܝܘܬܐ ܕܟܝܢܗܘܢ ܗܫܝܢܝܬܐ
ܫܪܝܐ ܘܗܘܝܢ ܨܦܝܐ ܘܕܟܝܐ
ܢ ܢܗܝܪܐ ܕܝܢ ܕܩܒܝܥܐ
ܒܫܡܝܐ ܒܐܐܪ ܪܩܝܥܝܐ
ܢܫܪܘܢ ܒܫܓܘܫܝܐ

---

corporeis accipientibus existentiam et sicut *tela* araneæ dissolventur, et peribit substantia (*) eorum ac genus. *At* rationalia perstabunt modo (persistentia) sancto ac spiritali, et crassities *hodiernae* eorum naturae (**) solvetur eruntque perspicacia et pura. Luminaria autem quæ in coelo infixa sunt aetheri firmamenti (***) labentur in perturbatione [3])

(*) ܗܘܝܬܐ abstractum a ܗܘܐ contracto a ܗܘܐ ܗܘܐ

(**) Scilicet : praesens animæ humanæ conditio qua cum corpore unam componit naturam, unde non raro ab infirmitate corporis etiam ejus spirituales operationes retardantur ac impediuntur, et in hoc quadam quasi crassitudine laborare ac detineri deprehenditur.

(***) ܪܩܝܥܝܐ adjectivum a ܪܩܝܥܐ firmamentum.

ܕܥܬܝܕܐ ܕܬܗܘܐ ܒܐܚܪܝܬܐ

ܗ ܫܦܝܪܘܬܐ ܕܐܣܟܡܐ ܓܠܝܐ

ܘܒܣܝܡܘܬܐ ܪ̈ܝܚܐ ܓܒܝܐ

ܘܪܘܪܒܘܬܐ ܗܕܪܐ ܚܙܝܐ

ܒܠܝܬܘܬܐ ܡܬܒܠܝܢ

ܘ ܥܫܝܢܐ ܘܡܬܪܘܪܒܢܐ

ܘܕܬܚܝܬ ܐܝܕܐ ܘܡܪܘܬܐ

ܘܚܟܝܡܐ ܒܬܐܘܪ̈ܝܐ

ܛܥܡܝܢ ܒܡܪܝܪܘܬܐ ܕܦܘܪܫܢܐ

ܙ ܦܝܠܘܣܘܦܐ ܘܣܦܪܐ

ܘܒܥܝܪܐ ܐܠܐ ܘܫܛܝܐ

ܡܬܛܪܦܝܢ ܘܡܫܬܓܫܝܢ ܐܝܟ ܪ̈ܘܝܐ

ܘܡܝܬܝܢ ܘܥܒܪܝܢ ܕܘܝܐ

---

quæ in ultimis diebus eventura est.

Elegantia formarum apparentium et suavitas odorum lectissimorum ac pulcritudo magnificentiarum visibilium in nihilum (*usque*) delebuntur.

Fortes ac superbi, quique (*sunt*) sub potestate et domini, ac sapientes in speculationibus gustabunt amaritudinem discessionis [4]) (*a mundo in morte*).

Philosophi ac viri litterati [5]), efferati ac stulti agitabuntur et jactabuntur tanquam ebrii, morientur et praeteribunt miseri.

ܠ ܨܕܝܢ ܗܘܝܢ ܐܡܟܠܝܐ
ܘܡܒܩܪܝܢ ܡܟܡܪܝܢ ܠܚܙܝܐ
ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ ܒܝܘܡ ܫܘܢܝܐ
ܒܡܫܪܝܬܗ ܬܢܫܒܝܗ ܥܩܬܐ
ܡ ܡܦܨܚܐ ܡܚܝܢܐ ܘܡܩܝܡܢܐ
ܠܚܝܐ ܕܠܥܠܡܝܢ ܘܡܩܪܒܐ
ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܝܬܘ ܘܒܠܘ ܘܩܪܝܐ
ܠܫܒܝܐ ܩܒܝܪܐ ܫܪܝܐ
ܢ ܪܘܪܒܝܢ ܥܒܕܘܗܝ ܕܒܪܘܝܐ
ܘܕܡܝܢ ܠܝܡܐ ܥܡܝܩܐ
ܩܫܝܢ ܠܡܬܒܨܝܘ ܡܥܠܝܐ
ܘܡܠܝܢ ܚܟܡܬܐ ܓܒܝܬܐ

Desolatæ manebunt domus *nuper* plenæ contristantes et moestitia afficientes spectatorem, nam par *illi* istarum in die emigrationis (*ex hac vita*) habitationem suam calamitas invadet.

Resurrectio laetificat et reddit vitæ quæ in saecula (*protenditur*), adducitque qui mortui erant ac consumpti, vocatque captivos sepultos solvens.

Grandia *sunt* opera Creatoris ac similia mari profundo, ardua ad intelligendum (eorum scientiæ sublimes) ac plena sapientiæ excellentissimæ (scientiæ electæ).

ܗ ܡܫܰܡܠܺܝܢ ܘܚܰܝܠܺܝܢ ܒܫܽܘܡܠܳܠܳܐ
ܘܡܶܬܡܰܠܝܳܢ ܒܝܺܚܺܝܕܳܝܳܐ
ܘܡܚܰܟܡܺܝܢ ܡܢܰܗܪܺܝܢ ܠܢܰܟܦܳܐ
ܘܐܶܡܬܰܝ ܡܶܬܬܰܒܝܢ ܥܰܘܳܠܳܐ
ܘ ܬܡܺܝܗ ܘܡܟܰܣܶܐ ܘܥܰܡܺܝܩܳܐ
ܕܦܶܠܓܺܝܢ ܐܽܘܡܢܳܐ
ܕܐܢܳܫ ܒܪ ܥܳܠܡܺܝܢ ܫܰܦܺܝܪܳܐ
ܐܶܬܒܪܺܝܘ ܠܢܺܝܚܶܗ ܕܕܰܘܝܳܐ
✤ ܢܚܰܕܶܝܢ ܝܺܚܺܝܕܳܐ ܕܐܺܝܬܽܘܬܳܐ
ܘܡܥܰܠܝܳܐ ܕܡܰܪܘܡܽܘܬܳܐ
ܘܢܰܫܪܶܐ ܠܩܰܕܺܝܫܰܝ ܡܳܪܰܢ
ܒܝܽܘܪܬܳܐ ܕܠܥܳܠܡܺܝܢ

Absoluta sunt ac pollentia perfectione, ac explentur in Eo qui *per essentiam* Unicus est, et sapientem reddunt, *mentem* illustrando, virum castum. *At* quando resipiscet improbus?

Mirum atque arcanum (altum) est dissidium naturæ nostræ humanæ : ambo quippe mundi, iique pulcri, conditi sunt ad quietem miseri (*hominis*).

Laetificet nos Unus in essentia et Excellens in sublimitate (unitas entis, et excellentia altissimi), et habitare faciat sanctos Christi (domini) in haereditate sempiterna.

ܡܐܡܪܐ ܕܐܪܒܥܝܢ ܘܬܪܝܢ

ܒܥܘܬܐ ܘܬܝܒܘܬܐ ܕܢܦܫܐ

ܘܣܡܟܬ ܒܟܠܗܝܢ ܡܫܬܟܚܐ ܘܐܬܐ ܕܪܫ

ܐܘܚܕܐ ܣܘܟܡܐ ܗܘ ܕܦܬܓܡܐ ܘܠܝܬ ܒܗ

ܐܦ ܠܐ ܙܝܢ ܘܠܐ ܫܝܢ

✣ ܣܒܪܐ ܕܣܘܟܝܐ ܡܣܟܝܢܐ
ܘܡܚܣܝܢܐ ܕܡܣܟܠܢܐ
ܒܣܘܡܣܡ ܣܡܡܐ ܟܣܝܐ
ܣܡܣܡ ܠܣܓܘܕܝܟ ܡܣܟܢܐ.

CARMEN QUADRAGESIMUM SECUNDUM

PRECATIO ET POENITENTIA ANIMÆ

Semcat in omnibus vocabulis *invenitur* : et littera initii strophæ est finis versuum. Nec est in eo zain, nec scin.

O spes (expectationis) sperantium et condonator delinquentium, medicatu (*) occultorum medicaminum medere adoratoribus tuis miseris.

(*) Ad omne fere tetrasticon consulere juvabit scholia in hoc carmen, quæ integre suo loco relata sunt.

ܐܰܦܶܝܣ ܣܽܘܟܳܠܶܐ ܕܥܰܡܝܩܶܐ ܐ
ܕܪܳܙܳܐ ܕܐܽܘܣܺܝܰܟ ܕܠܳܐ ܡܶܬܒܰܨܝܳܢܳܐ
ܠܡܕܰܒܪ̈ܳܢܰܝܟ ܡܣܰܟ̈ܢܶܐ
ܕܢܶܡܛܽܘܢ ܠܣܰܘܟܳܐ ܕܣܳܠܩܳܝ̈ܶܐ

ܒܰܚܢܳܢܳܘܟ ܣܰܒܪܰܢ ܣܰܪܗܶܒ ܒ
ܠܡܶܫܛܰܦ ܡܽܘܡ̈ܶܐ ܕܣܳܢܝܳܐ ܐܰܥܬܶܩ
ܘܰܒܢܶܣܝܽܘܢܳܐ ܥܰܫܺܝܢܳܐ
ܕܰܩܝܳܡܽܘ ܕܳܡܶܝܢ ܠܓܰܢܒܳܪ̈ܶܐ

ܚܶܘܝܳܐ ܚܰܣܡܳܐ ܢܶܬܓܕܶܪ ܓ
ܘܠܰܢ ܣܝܳܓܳܐ ܕܰܒܛܺܝܠܽܘܬܳܟ ܚܰܕܰܪ
ܘܚܰܝܠܳܐ ܕܚܶܣܡܶܗ ܢܶܬܟܠܶܐ
ܒܡܰܟܣܽܘܣܬܳܐ ܕܥܒ̈ܳܕܶܐ

Largire sensa profunda (abdita) mysterii tuæ essentiæ inscrutabilis subditis tuis (gubernatis) pusillis (abjectis) ut perveniant ad terminum eorum qui ascendunt (*ad vitam aeternam*).

Pietate tua (spongiâ), o spes nostra, matura abstergere maculas quas osor (Satan) inveterascere fecit, et in tentatione saevissima (valde *idest valide* urgente) perstantes similes sunt herois.

Serpens invidus sepiatur, *nosque* munimime (sepe) providentiæ tuæ (roboris) cinge : et vis invidiæ ejus cohibeatur obsistentia operum.

ܕܣܟܝܢ ܠܦܘܪܢܣܟ ܕܣܓܝܕ
ܘܣܟܝܢ ܠܡܥܒܕܟ ܕܣܗܕ
ܐܣܓܐ ܐܣܝܐ ܘܫܪܟ
ܒܡܫܪܝܢ ܕܣܓܒܘ ܚܘܪܒܢܐ
ܗ ܗܪܣܝܣ ܕܒܥܡܠܗ ܗ
ܣܛܢܐ ܐܣܓܝ ܠܝܘܬܪܗ
ܠܓܢܣܢ ܣܢܐ ܢܟܠܗ
ܢܣܒܢ ܣܟܐ ܡܟܝܢܐ
ܘ ܘܣܘܣܝܐ ܕܒܡܓܪܬ ܪܘܚܐ
ܘܦܘܪܢܣܐ ܡܣܝܥ ܣܢܝܩܐ

Quoniam speravimus in gubernationem tuam adorabilem, et expectavimus operationem tuam cui testimonium est (*), auge cibaria, et quod superfuit (a vastitate) in habitationibus nostris, quas circumdederunt ruinæ.

Haereses, quas suo molimine, satan multiplicavit in suum lucrum, generi *enim* nostro infensa machinatio ejus, coarctentur (accipiant limites restrictos).

Regimen (**) quod in longanimitate *sit* ac victum qui sustentet (juvet) egenum

---

(*) Testimonium scilicet laudis, sancta cum sint et perfecta omnia opera Dei. Compara illud (Act. VI, 3.) ܠܓܒܪܐ ܕܐܝܬ ܥܠܝܗܘܢ ܣܗܕܘܬܐ, et his similia I Tim. III, 7. V. 10.

(**) ܣܘܣܝܐ Cf. arab. ساس gubernare.

ܦܪܘܣ ܒܡܣܟܢܘܬܢ ܘܒܐܣܝܘ
ܥܕܪ ܠܣܕܪܝܢ ܕܡܬܛܟܣܝܢ
ܚ ܚܘܣ ܥܠ ܣܘܪܚܢܝܢ ܘܐܣܝ ܟܪܝܗܝܢ
ܡܛܠ ܕܐܬܒܐܫ ܕܚܣܡ ܠܐܣܝܘܬܢ
ܘܡܫܕܐ ܒܢܟܠܘܗܝ ܣܘܓܐܐ ܕܚܘܣܪܢܝܢ
ܛ ܛܘܦܣܐ ܕܟܬܝܒ ܒܟܬܒܝܟ
ܕܡܠܦ ܫܒܝܠܐ ܕܬܡܝܡܘܬܐ
ܒܦܢܩܝܬܐ ܕܗܘܢܢ ܪܫܘܡ
ܕܢܫܒܘܩ ܡܠܟܐ ܕܒܝܫܐ

---

adhibe imbecillitati nostræ, et medicamine adsis agminibus nostris ordinatis.

Parce delictis nostris et concede medicamina infirmis, quia malignatus est qui invidet sanationi nostræ, et diffundit insidiis suis infinita (multitudinem) detrimenta.

Exemplar quod in libris (*sanctis*) tuis expressum est, quod docet innocentiæ semitam in foliis (chartis) mentis nostrae (*) imprime ut praecidamus consilium scelestorum.

O Iuste qui osorem nostrum ignominia profligasti

(*) Cf. huic affinem dictionem in Carmine nono, versu ܓ et ejus nota.

ܘܡܟܝܟܘܬܐ ܕܓܢܣܢ ܐܣܝܬ

ܘܚܣ ܘܡܣܟܢܘܬܢ ܐܪܘܚܬ

ܐܪܘܚܢ ܒܒܘܣܡܝܟ ܦܪܘܩܝܐ

ܪ ܟܣܢ ܒܬܟܣܝܬܐ ܕܚܢܢܟ

ܘܚܘܣ ܒܒܣܝܡܘܬ ܟܝܢܟ

ܘܥܕܘܪ ܠܨܝܡܐ ܒܣܝܒܪܬܟ

ܡܦܣܩ ܪܘܦܣܐ ܕܙܒܢܐ

ܟܣܝܬܐ ܕܐܝܬܘܬܟ ܐܪܙܐ

ܘܒܚܙܘܐ ܛܘܒܢܐ ܒܐܬܪܐ

ܠܡܣܬܟܠܘ ܘܒܘܣܡܐ ܕܡܣܬܡܟܐ

ܘܢܣܒ ܦܣܐ ܡܫܒܚܐ

---

et infirmitatem nostri generis sanasti, et misertus es, ac egestatem nostram levasti, ale nos deliciis tuis salutaribus.

Vesti nos operimento (stola) misericordiæ tuæ, et misereare benigna indole tua (suavitate tuae naturae), et succurre abstinentibus (*a deliciis mundanis*) cibo tuo, o tu qui determinas motus momentorum.

Abdita *essentiae* tuae *mysteria detur nobis visione beata in patria* intelligere et delicias accumbentium *coelesti convivio* (*valeamus*) opponere nostrae egestati (*hujus vitae*) perfecta oppositione (multitudine oppositionis), et obtinere sortes benignas.

ܡ ܡܬܩܢ ܬܟܣܐ ܕܢܒܣܡ
ܠܐܓܘܫܡܢܝܬܐ ܘܓܘܫܡܢܝܬܐ ܕܥܒܕܬ
ܠܡܢܬܐ ܕܡܣܟܢܐ ܚܕܝ
ܒܣܘܦ ܦܘܪܢܣܝܟ ܡܛܝܒܢܝܬܐ
ܢ ܢܣܓܘܢ ܡܚܕܝܢܝܬܐ
ܘܢܒܨܪܘܢ ܡܚܣܪܢܝܬܐ
ܘܢܫܬܒܩܘܢ ܚܘܒܝܢ
ܘܢܣܢܐ ܠܒܥܠܕܒܒܐ ܕܡܣܢܐ
ܦ ܣܟܠܢ ܒܬܐܘܪܝܣ
ܕܟܣܝܢ ܒܦܘܩܕܢܝܟ ܘܒܛܟܣ
ܘܢܣܝܡ ܒܣܡܐ ܠܝܩܪܟ

O tu qui *tales* instituisti ordines ut voluptate perfunderes incorporeas corporeasque *creaturas* quas fecisti, sortem (finem) pauperum (*qui pauperes propter te fuerunt*) laetum fac in termino tuae providentiae (gubernationum) beneficentissimae.

Augeantur ea quae nos laetificant, et minuantur noxia (nobis): condonentur delicta nostra, et aversemur adversarium qui (*nos per peccatum*) reddit odiosos.

Erudi nos in mysteriis (theoriis) abditis in praeceptis tuis, ac in *modo* precandi (*erudi nos* in precibus), et adolebimus incensa in tui honorem (ponemus aromata gloriæ tuae)

ܒܛܘܟܣܐ ܕܡܬܟܫܦܢܐ

ܗ ܣܝܒܪ ܡܪܘܕܘܬܢ: ܘܥܕܪܝܗ

ܠܓܢܣܢ ܕܡܣܟܐ ܠܥܘܕܪܢܗ

ܘܣܦܣܪܐ ܕܠܕܚܠܝ ܡܥܕܪܢܗ

ܐܣܘܪ: ܠܩܫܝܫܝܢ ܡܫܪܪܢܐ

ܦ ܦܘܪܓܘܣܐ ܕܥܘܠܐ ܣܚܘܦ

ܘܪܕܝܢ ܒܣܒܪܬܟ ܐܘܣܦ

ܕܢܣܟܐ ܠܣܒܪܐ ܕܦܫܩ

ܦܘܠܘܣ ܡܝܬܪ ܒܡܣܒܪܢܐ

ܗ ܡܗܡܢܢ ܒܡܥܠܐ ܕܡܣܩ

ܠܛܘܪܐ ܕܪܐܙܟ ܘܫܪܐ ܐܣܘܪܐ

---

ritu (in specie) supplicantium (*).

Contumacias nostras tolera, et succurre generi nostro expectanti auxilium, et gladio quod timoratis opitulatur cinge rectores (senes) nostros qui obfirmant (*nos in fide ac pietate*).

Turres flagitiorum dirue, studiaque nostra evangelii tui intende (auge) ut tendamus (expectemus) ad spem quam enarravit Paulus insignis inter evangelistas.

Instrue nos stapede qui elevat ad montem mysterii tui, ac valet vincula inimicorum nostrorum caedere,

(*) ܡܬܟܫܦܢܐ part. a ܟܫܦ (ܟܘܫܦ) in voce passiva formæ Aphel, altero ܬ in ܛ mutato.

ܘܠܐܣܘܪܐ ܕܣܢܝܐ ܕܦܣܩ
ܘܫܘܪܟܐ ܕܚܝܠܐ ܡܦܫܝܢܠ
ܪܘܣ ܪܣܣܐ ܕܡܪܒܐ ܣܒܪ:
ܘܡܛܪܐ ܕܣܘܒܥܐ ܡܣܒܪ:
ܠܥܡܐ ܕܣܟܝ ܣܒܪܟ:
ܘܫܘܦ ܒܡܪܙܒܐ ܡܫܒܥܢܐ
ܐܫܛܠܐ ܛܢܦܘܬܐ ܕܫܘܒܗܪܢ
ܘܣܒܠ ܢܣܝܘܢܐ ܕܡܢܣܝܢ
ܘܐܬܦܠܓܬ ܘܗܘܬ ܐܬܬܘܝܬ
ܒܝܡܘܗܝ ܕܡܚܣܝܢܐ
ܣܓܕ ܒܟܣܝܐ ܡܬܚܢܢ
ܠܡܥܕܪܢܐ ܒܚܢܢܐܝܬ

---

ac compedes osoris qui *nos* impotentes reddunt (perdunt).

Sparge rorem qui crescere faciat spem pluviamque abundantiæ (saturitatis) annuntiat populo qui spem tuam expectavit, et profunde *bona tua* copiosissime (cataractis saturantibus).

Deleatur labes insolentiæ nostræ quæ deliquit at experimentum tentantium tulit ac discerpta est et sincere (prorsus) resipuit, in pelago clementiæ (expiatorum).

Adorat in abscondito suppliciter Eum qui adjuvat indulgenter,

ܕܢܶܬܬܦܰܪܢܰܣ ܣܰܓܺܝܐܳܐܝܬ
ܒܣܽܘܣܳܝܶܗ ܕܣܽܘܢܩܳܢܶܐ

---

ut instruatur copiose in suo desiderio rerum necessariarum.

ܡܐܡܪܐ ܕܚܡܫܝܢ

ܥܠ ܩܝܡܬܐ

ܘܥܠ ܓܡܝܪܘܬܐ ܘܥܠ ܥܠܡܐ ܚܕܬܐ

ܘܒܟܠܗܘܢ ܡܠܘܗܝ ܕܡܠܬܗ ܐܝܬ ܒܗܘܢ ܠܗ ܐܬܘܬܐ ܬܘ

ܬܗܪܐ ܕܡܬܬܡܡ ܒܚܪܬܐ ✣
ܒܩܝܡܬܐ ܘܒܚܘܕܬܐ
ܬܒܪ ܒܬܘܗܝܐ ܠܬܪܥܝܬܐ
ܕܬܬܠ ܠܐܠܝܢ ܡܠܬܐ

CARMEN QUINQUAGESIMUM

DE RESURRECTIONE, DE PERFECTIONE ET DE MUNDO NOVO

In omnibus vocibus invenitur tau.

Miraculum (*) quod peragetur in fine *mundi* in resurrectione *mortuorum* et renovatione *totius universi* conjecit mentem meam in stuporem ut iis qui attendunt faciat (det) verbum.

(*) Omnia scholia in hoc carmen in appendice relata sunt.

ܐ ܐܳܬܝܳܐ ܘܡܶܬܓܰܠܝܳܐ ܫܳܥܬܳܐ
ܕܐܺܝܬܶܝܗ ܐ̱ܚܪܳܝܬܳܐ ܘܩܰܕܡܳܝܬܳܐ
ܘܡܶܬܚܰܝܠܳܢ ܥ̈ܰܬܺܝܩܳܬܳܐ
ܘܡܶܬܢܰܥܪ̈ܳܢ ܡܺܝܬܽܘܬܳܐ
ܒ ܒܪܶܬܝܬܳܐ ܘܒܰܙܘܳܥܬܳܐ
ܒܬܶܗܪܬܳܐ ܘܙܰܘܥܳܐ
ܡܶܫܬܰܡܠܝܳܢ ܚ̈ܕܰܬܳܬܳܐ
ܒܦܽܘܬ ܐ̈ܳܬܘܳܬܳܐ ܕܒܣܶܒܪܬܳܐ
ܓ ܓܳܡܰܪ ܨܶܒܝܳܢܳܐ ܕܡܺܝܬܽܘܬܳܐ
ܘܡܫܰܠܶܡ ܒܗܘܢ ܕܡܽܘܬܳܐ
ܘܡܰܪܺܝܡ ܐܳܬܳܐ ܕܙܳܟܽܘܬܳܐ
ܠܡܳܝܽܘܬܳܐ ܘܡܰܫܪ̈ܝܳܬܳܐ
ܕ ܕܺܝܢܳܐ ܕܟܺܐܢܽܘܬܳܐ

Veniet et revelabitur hora quæ est postrema ac prima, roborabuntur vetusta, et excitabuntur mortua.

In tremore et pavore, in stupore et commotione perficientur nova secundum portenta quae in evangelio *consignata* sunt.

Explebit votum mortuorum ac restituet *in eis* figuram, ac attollet signum victoriae mortalibus ac exercitibus (*coeli*).

Judicium justitiæ.

ܐܬܝܐ ܒܬܪ ܗܘ ܕܢܘܚܡܐ
ܘܡܬܦܪܥܝܢ ܒܦܘܬ ܫܘܝܘܬܐ
ܕܟܟܪ̈ܐ ܐܦܣܘܢܐ

ܗ ܗܘܬܐ ܕܡܫܓܪܐ ܒܢܘܪܐ
ܡܘܩܕܐ ܠܚܛܘܝܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܘܛܘܒܢܘܬܐ
ܡܬܝܗܒܐ ܠܟܐܢܘܬܐ

ܘ ܘܡܬܛܪܕܝܢ ܫܘܥܒܕܐ
ܘܡܥܢܐ ܡܢ ܓܡܘܪܬܐ
ܕܐܡܬܝ ܕܙܟܐ ܪܘܚܢܘܬܐ
ܘܐܬܓܡܪܬ ܐܦ ܐܢܫܘܬܐ

ܙ ܙܟܘܬܐ ܕܡܠܝܠܘܬܐ
ܡܢ ܒܪܝܬܐ ܒܩܝܢ̈ܬܐ

---

veniet post resurrectionem et retribuentur secundum aequalitatem negotiationum talentorum.

Fovea incensa *igne* doloris comburet peccatores dum regnum ac beatitudo dabitur justis.

Extrudentur dolores, deficiet (morietur) fomes, tunc enim praevaluerit spiritus (spiritalitas) et perfectione donata fuerit humanitas.

Victoria rationalis creaturæ celebrabitur canticis

ܘܡܥܢ̈ܝܐ ܪ̈ܘܚܢܝܐ
ܡܬܛܟܣܝܢ ܠܡܣܝܒܪ̈ܢܝ ܥܡܠܐ
ܚ ܚܕܬܐ ܐܝܩܘܢܐ ܕܛܝܒܘܬܐ
ܛܟܣ ܒܚܟܡܬܐ ܪܒܬܐ
ܘܢܛܪܗ ܠܥܣܪܬ ܡܠܘܬܐ
ܘܐܬܚܝܡܬ ܠܐܠܗܘܬܐ
ܛ ܛܝܒܬ ܡܢ ܐܠܗܘܬܐ
ܘܒܘܣܡܐ ܡܩܘܝܡܢܐ
ܘܢܝܚܐ ܡܒܣܡܢܐ
ܘܢܘܗܪܐ ܘܚܕܘܬܐ
ܝ ܝܕܥܬܐ ܡܫܡܠܝܬܐ
ܘܐܠܗܘܬܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ
ܡܬܦܪܥܐ ܠܟܝܢܐ ܦܓܪܢܝܐ

---

et mansiones coelestes (spiritales) instruuntur (ornantur) iis qui labores *certaminis* sustinuerunt.

Novam imaginem gratiæ ordinavit sapientiâ magna, et servavit decalogum, et insita est (affinis facta est) divinitati.

Comparavit deificationem, et delicias stabiles, et requiem suavissimam et lucididatem et gaudium.

Scientia absolutissima et divinitas perfectionum rependitur corporeæ naturæ

ܘܫܠܡܘܬܐ ܘܩܛܝܢܘܬܐ
ܟܗܢܘܬܐ ܘܢܒܝܘܬܐ ܓ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܘܡܪܘܬܐ ܪܒܐ
ܘܝܬܝܪܘܬܐ ܘܫܦܝܪܘܬܐ
ܡܪܕܐ ܠܫܘܥܝܐ ܘܡܠܬܐ
ܠܝܬ ܬܡܢ ܚܣܝܪܘܬܐ ܕ
ܕܐܬܕܟܝ ܡܣܟܢܘܬܐ
ܒܥܘܬܪܐ ܓܝܪ ܘܒܣܝܡܬܐ
ܘܒܫܒܗܪܘܬܐ ܕܝܪܬܘܬܐ
ܡܬܥܒܪܐ ܚܛܝܬܘܬܐ ܗ
ܘܡܬܥܠܝܐ ܡܟܝܟܘܬܐ
ܘܡܬܨܒܬܐ ܐܦ ܫܝܛܘܬܐ

---

et integritas et subtilitas.

Sacerdotium et prophetia, et regnum et majestas et excellentia et pulcritudo describi nescia (rebellis enerrationi et verbo).

Non est ibi inopia (tenuitas) quia protrita (percussa) est paupertas per divitias nempe et thesauros, et magnificentiam haereditatis.

Auferetur peccabilitas, et elevabitur (*ad praestantiorem statum*) quidquid abjectum (infimum) *fuerat* et decorabitur (quoque) quidquid despectum *fuerat* or-

ܒܝܠܕܐ ܕܡܫܬܒܗܪܘܬܐ

ܝ ܝܘܩܕܐ ܕܪܓܝܓܬܐ
ܡܬܕܥܟܝܢ ܒܚܘܒܐ ܩܕܝܫܐ
ܘܠܚܠܝܘܬܐ ܕܚܘܒܐ
ܡܬܢܓܕܝܢ ܕܒܪܘܝܘܬܐ

ܟ ܒܣܝܒܪܬܐ ܡܩܕܫܢܝܬܐ
ܡܬܬܪܣܝܢ ܐܡܝܢܐܝܬ
ܘܡܫܬܝܐ ܡܕܟܝܢܐ
ܫܬܝܢ ܚܠܦ ܒܣܝܡܘܬܐ

ܠ ܥܠܬܐ ܕܥܠܬ ܥܠܠܬܐ
ܠܢܝܚܗܘܢ ܐܝܬܝܗ ܥܠܬܐ
ܘܡܬܪܣܝܐ ܒܫܦܝܥܘܬܐ
ܠܢܦܫܬܗܘܢ ܩܕܝܫܬܐ

---

natu splendidissimo (odibilitas ornamento «splendentiæ»).

Illecebræ cupiditatum extinguentur amore sanctissimo, et ad dulcedinem amoris trahentur creatoris.

Cibo sanctificante nutrientur continenter, et potum castificantem bibent in loco voluptatum.

Causa *quae* causa causarum *est* requiei eorum auctor (causa) erit, et alet cum profusione animas eorum sanctas.

ܦ ܦܬܚܐ ܬܪܥܐ ܕܛܝܒܘܬܐ
ܠܡܝܬܐ ܡܪܚܡܢܘܬܐ
ܘܡܥܕܪܐ ܘܡܥܬܪܐ ܡܣܟܢܘܬܐ
ܒܪܫܝܬܐ ܡܘܬܪܢܘܬܐ

ܨ ܨܐܬܐ ܕܒܨܝܪܘܬܐ
ܡܬܚܠܠܐ ܒܢܗܝܪܘܬܐ
ܘܒܘܨܪܐ ܕܒܦܓܪܢܝܘܬܐ
ܡܬܚܣܝܢ ܒܛܘܒܢܘܬܐ

ܩ ܩܡܝܬܐ ܕܐܪܥܝܢܐ
ܕܒܬܡܗܝܘܬܐ ܕܪܒܘܬܐ
ܘܒܐܘܪܚ ܪܡܬܐ
ܐܡܝܢܐܝܬ ܡܬܚܕܬܐ

ܪ ܪܚܝܡܘܬ ܚܝܐ ܕܐܝܬܘܬܐ

Aperiet portam gratiæ mortuis *divina* clementia, juvabit ditabitque pauperes per *ipsum* Principium omnium bonorum (emolumentorum).

Turpitudo quæ in labe erat eluetur luce splendente et detrimenta quae in humana (corporea) progenie fuerant expungentur in felicitatis *statu*.

Ibi extases mentium quae in miraculis magnitudinis et speculationibus altissimis constanter renovantur.

Amabilitas Entis aeterni

ܡܬܥܩܪܐ ܒܠܒܘܬܐ
ܘܬܗܘܡܐ ܕܦܢܩܘܬܐ
ܡܬܦܬܚ ܠܐܕܡܝܘܬܐ
ܫܘܬܦܐ ܒܝܩܝܪܘܬܐ ܚ
ܡܫܬܟܚܝܢ ܘܒܫܘܒܚܘܬܐ
ܘܡܬܒܣܡܝܢ ܒܒܣܝܡܘܬܐ
ܕܥܒܪܐ ܬܚܘܡ ܕܟܡܝܘܬܐ
ܗܝܕܝܢ ܡܫܬܡܠܝܐ ܡܠܬܐ ܛ
ܕܡܬܐܠܗܝܢ ܒܕܡܘܬܐ
ܘܡܬܚܝܕܐ ܬܠܝܬܝܘܬܐ
ܒܒܝܬܐ ܕܝܚܝܕܝܘܬܐ
ܐܫܬܘܐ ܙܥܘܪܘܬܢ ܠܬܕܡܘܪܬܐ ❖
ܘܠܫܦܥܐ ܕܡܪܚܡܢܘܬܐ

---

radicatur in cordibus et abyssus voluptatis reseratur adamitis.

Participes in honore invenientur et gloria, et delectabuntur in suavitate (deliciis) quæ excedit limitem quantitatis.

Tunc perficietur dictum nos esse Deo similes, (deificati in similitudine), et unitur trinitas in domo unitatis.

Digna fiat nostra tenuitas prodigio et effusione mi-

ܘܬܬܚܫܒ ܥܡ ܣܘܥܕܐ
ܕܡܬܒܣܡܝܢ ܒܦܘܢܩܐ

---

sericordiae, et admittatur in coetibus perfruentium *deliciis adhuc nobis occultis*.

APPENDIX

EXCERPTA EX SCHOLIIS

QUÆ AUCTOR SINGULIS POEMATIBUS ADJECIT.

ܟܕ ܗܘܝܬ ܡܢ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬܡܐܐ ܘܬܪܬܝܢ ܕܝܘܢܝܐ ܕܒܗ ܥܒܕܬ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܐܢܐ ܥܒܕ
ܝܫܘܥ ܡܝܛܪܦܘܠܝܛܐ ܕܨܘܒܐ ܘܐܪܡܢܝܐ ܘܥܕܡܐ ܠܫܢܬܐ ܗܕܐ ܕܐܝܬܝܗ ܐܠܦ ܘܫܬܡܐܐ
ܘܥܣܪܝܢ ܘܫܒܥ ܕܝܘܢܝܐ ܡܫܐܠ ܗܘܝܬ ܠܟܠ ܕܩܪܐ ܒܗ ܐܘ ܟܬܒ ܠܗ ܕܠܡܐ ܡܣܬܟܠ ܐܢܬ
ܡܕܡ ܕܩܪܐ ܐܢܬ ܘܗܘ ܢܐܡܪ ܗܘܐ ܘܐܡܪ ܠܝ. ܐܝܟܢܐ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܕܐܣܬܟܠ ܐܠܐ ܐܢ ܓܒܪܐ ܢܠܦܢܝ.
ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܬܚܙܝ ܠܝ ܕܐܣܝܡ ܢܘܗܪ̈ܐ ܘܦܘܫܩ̈ܐ ܘܣܘܟ̈ܠܐ ܕܡ̈ܠܐ ܘܦܬܓ̈ܡܐ ܘܫܡ̈ܗܐ
ܟܣ̈ܝܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܥܠ ܐܣܦܪ̈ܐ ܕܐܘܪܚܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܘܒܐܘܪܚܬܐ ܗܕܐ ܬܪܝܢܝܬܐ ܐܥܠ
ܐܢܘܢ ܠܣܕܪܐ ܕܓܘܫܡܗ ܕܟܬܒܐ ܐܝܟ ܕܠܝܘܬܪܢܐ ܘܡܘܬܪܢܐ ܕܩܪ̈ܘܝܐ ܪ̈ܚܡܝ ܐܠܗܐ ܕܠܗ ܫܘܒܚܐ
ܘܥܠܝܢ ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܠܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ

Quum ab anno millesimo sexcentesimo secundo æræ græcorum (Ch. 1290) quo feci librum hunc ego Ebed Iesu metropolita Sobæ et Armeniæ usque ad annum hunc qui est millesimus sexcentesimus vigesimus septimus graecorum (Ch. 1315), interrogaverim quemque lectorem ejus aut excribentem ipsum num intelligis tu quod legis, et ipse responderet dicens mihi : quomodo possum ego intelligere nisi vir me doceat, propterea visum est mihi ut ponam declarationes (luces) et explicationes et sensus verborum et sententiarum et nominum obscuriorum quæ erant in libro hoc ad marginem editionis (scriptionis) primæ, et in hac editione secunda inducam eas in ordinem corporis ipsius libri (sic) in commodum et utilitatem legentium amantium Deum cui gloria, et super nos miserationes ejus in saecula. Amen.

SCHOLIA IN PROEMIUM

1 ܓܪܡܛܝܩܘ ܡܬܩܪܝܢ ܡܡܠܠܐ

—Correcti (in) sermone

2 ܐܟܘܬ ܠܠܫܢ ܣܘܪܝܝܐ ܐܡܪ ܗ̄ ܣܘܪܝܝܐ
ܐܡܪ ܓܝܪ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܠܫܢܐ
ܣܘܪܝܝܐ ܗܘܝܘ ܠܫܢܐ ܩܕܡܝܐ. ܘܒܗ ܡܠܠ
ܠܐܠܗܐ ܥܡ ܐܒܘܢ ܐܕܡ. ܘܒܗ ܡܠܠܘ
ܒܢܝܢܫܐ ܥܕܡܐ ܠܦܘܠܓܐ ܕܠܫܢ̈ܐ ܘܩܘܝ
ܠܘܬ ܥܒܪ ܘܐܬܝܒܠ ܥܕܡܐ ܠܐܒܪܗܡ ܘܟܕ
ܥܒܪ ܢܗܪܐ ܐܬܩܪܝ ܥܒܪܝܐ

Idest syriaco: dixit enim sanctus Dominus Ephrem sermonem syriacum (ipsum) esse sermonem primitivum et ipso fatum esse Deum cum parente nostro Adam, ipsoque locutos fuisse homines usque ad divisionem linguarum, et perstitisse usque ad Heber, et deductum fuisse usque ad Abraham, et quando transivit flumen vocatum fuisse hebræum.

3 ܡܟܢܘܢܝܩܘܢ . ܡܢܓܢܝܩ

Machina. Mangianiq منجنيق (1)

4 ܫܘ̈ܐܠܐ . ܫܘ̈ܐܠܐ ܘܦܘܢܝ ܦܬ̈ܓܡܐ

— Quæstiones et redditio responsionum

ܣܡܝܘܢ . ܝܕ̈ܥܬܐ ܕܐܬ̈ܘܬܐ ܕܡܢܝ̈ܢܬܐ ܡܬܚ̈ܡܬܐ

— Notiones literarum numeratas et determinatas Cf. σημειον

5 ܛܘܦܣܐ ܗܘܝܐ ܣܘܥܪܢܝܐ ܘܡܫܘܕܥܢܐ ܕܡܢܗ
ܡܬܢܣܒܐ ܕܡܘܬܐ ܕܟܝܢ ܦܫܝܛܘܗ

— Exemplar reale et typus (significator) ex quo desumitur similitudo suæ naturæ.

SCHOLIA IN CARMEN QUARTUM

1 ܫܪ̈ܝܠܐ ܘܐܬܘܬܐ ܗ̄ ܝܕ̈ܥܬܐ ܫܪ̈ܝܪܬܐ
ܕܚܟܡܬܐ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܬܪܬܝܢ ܨܒܘ̈ܬܐ ܡܠܬܐ
ܕܫܪܪܐ ܘܥܒܕ̈ܐ ܕܛܒܬܐ

— Cognitiones veras sapientiæ quæ sunt duæ res: verbum veritatis ac opera bona.

(1) Quod reddendum videtur ballista si attendendum est ad descriptionem quam machinæ hujus nominis exhibent scriptores arabes. Cf. El-Hasanu-bnu Abdillah (اثار الاول في ترتيب الدول P. IV, (99). Eodem sensu venit apud Ibn Kaldoun Cf. ex. gr. III. P. كتاب العبر (ولاية قتيبة . فتح السند). Verum ex scholio in carmen septimum videtur idem auctori esse ac aries.

In ipsa potiuntur perfectione homines et Angeli. Sicuti Paulus clamat quod per Ecclesiam revelatur sapientia Dei plena consilii prudentiæ principibus et dominationibus quæ in cœlo sunt. Et item, scilicet : sapientiam loquimur (in) perfectis, sapientiam quæ non est hujus mundi. Et de Deo, gloria nomini ejus, quod ipse est sapiens solus, testatus est. Et propter hoc græci non vocabant magistros suos sapientes, sed philosophos, amatores sapientiæ. Et iterum : O profunditas divitiarum et sapientia et scientia Dei.

ܘܗܢܐ ܕܐܡܬܐ ܠܡܫܡܫܘ . ܘܒܢ̈ܝܐ ܘܐܝܬܝ̈ܐ
ܡܫܡܫܘܢ : ܒܗ ܠܓܡܪܘ ܐܢܫ̈ܐ ܘܡܠܐܟ̈ܐ .
ܐܝܟ ܕܦܘܠܘܣ ܡܟܪܙ ܕܒܝܕ ܥܕܬܐ
ܬܬܝܕܥ ܚܟܡܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܠܝܐ ܡܠܟܐ ܦܪܘܫܬܐ
ܠܐܪ̈ܟܘܢܐ ܘܠܫܘ̈ܠܛܢܐ ܕܒܫܡܝܐ . ܘܬܘܒ
ܟܕ ܚܟܡܬܐ ܡܡܠܠܝܢܢ ܒܓܡܝܪ̈ܐ
ܚܟܡܬܐ ܠܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܥܠ ܐܠܗܐ
ܫܘܒܚܐ ܠܫܡܗ ܕܗܘܝܘ ܚܟܝܡܐ
ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܐܣܗܕ . ܘܡܛܠܗܢܐ ܝܘ̈ܢܝܐ
ܠܐ ܩܪܘ ܗܘܘ ܠܡܠܦ̈ܢܝܗܘܢ ܚܟܝܡ̈ܐ ܐܠܐ
ܦܝܠܘܣܘܦ̈ܐ ܪ̈ܚܡܝ ܚܟܡܬܐ . ܘܬܘܒ
ܐܘ ܥܘܡܩܐ ܕܥܘܬܪܐ ܘܚܟܡܬܐ ܘܝܕܥܬܐ
ܕܐܠܗܐ

SCHOLIA IN CARMEN SEXTUM

— Ea scilicet quæ vivificant et occidunt, et ditant et pauperem faciunt, et humiliant et exaltant: arabice القضا decretum *Dei* æternum, et القدر fatum.

ܕܝ̈ܢܐ ܠܐܠܗܐ . ܗ̇ . ܕܡܚܐ ܘܡܡܝܬ ܘܡܥܬܪ . ÷
ܘܡܣܟܢ . ܘܡܫܦܠ . ܘܡܪܝܡ .
ܛܝܝ̈ܐ (1) ܐܠܩܙܐ ܘܐܠܩܕܪ

— Angeli et corpora (*cœlestia*) per quos (quorum medio) fiunt tronitrua et fulgura, et imber et ros, et ardor et gelu, et reliqua alia.

ܚܝܠܘܬܐ ܘܦܓܪ̈ܐ . ܗ̄ ܡܠܐܟ̈ܐ ܘܫܡܝܢ̈ܐ ܒ
ܕܒܝܕܗܘܢ ܗܘܝܢ ܪ̈ܥܡܐ ܘܒܪ̈ܩܐ ܘܡܛܪܐ
ܘܛܠܐ . ܘܫܘܒܐ ܘܓܠܝܕܐ ܘܫܪܟܐ ܕܐܚܪ̈ܢܝܬܐ

— homines qui cognitione veritatis et operibus bonis (integritatis morum) fiunt divini.

ܘܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܒܝܕ ܝܕܥܬܐ ܗ̄ ܫܪܝܪ̈ܬܐ ܘܥܒ̈ܕܐ
ܕܛܒܐ ܘܬܩܢܘܬܐ ܕܥܝܕ̈ܐ ܗܘܝܢ ܐܠܗܝ̈ܐ

(1) ܛܝܝܐ a طيّ Taii, at non ad ejus gentem tantum refertur apud syros, sed ad populum arabum significandum adhibetur, et in posterioribus sæculis quosque Mahumetis religioni addictos.

— Thesauros spiritus qui per decreta divina hominibus dantur.

ܓ ܓܙ̈ܐ ܪܘܚܢܝ̈ܐ . ܗܿ ܡܘܗ̈ܒܬܐ ܕܪܘܚ ܕܒܦܣ̈ܩܐ
ܐܠܗ̈ܝܐ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܡܬܝܗ̈ܒܢ .

— Decreta occulta Dei donaverunt composita quæ ex quatuor elementis et quæ ex elemento quinto *sunt* proprietatibus mirabilibus, et speciebus diversissimis.

ܗ ܗܘܝ ܠܐܣܛܘܟܣ̈ܐ . ܗܿ ܕܡ̈ܛܠ ܓܢܝ̈ܙܐ ܕܐܠܗܐ .
ܐܝܟ ܕܡܪ̈ܟܒܐ ܕܡܢ ܐܪܒܥܐ ܐܣܛܘܟܣ̈ܐ
ܘܐܝܟ ܕܡܢ ܐܣܛܘܟܣܐ ܚܡܝܫܝܐ . ܕܒܕ̈ܝܠܝܬܐ
ܬܡܝ̈ܗܬܐ ܘܕ̈ܡܘܬܐ ܡܫܚܠ̈ܦܬܐ

— Puritate ac claritate excellenti quoniam tanquam doctores et magistri sunt filiis Adam.

ܘ ܘܛܒܝܒܘ ܒܕܟܝܘܬܐ ܘܢܗܝܪܘܬܐ ܡܝܬܪܬܐ
ܢܨܝܚܐ . ܕܐܝܟ ܡܠ̈ܦܢܐ ܘܡܪ̈ܒܝܢܐ ܗܘܝ
ܠܒ̈ܢܝ ܐܕܡ

—Ministros qui faciunt voluntatem ejus.

ܙ ܙܗܝ̈ܐ ܒܟܠ ܗܘܦܟܐ . ܗܿ ܡܫܡܫ̈ܢܘܗܝ
ܕܥܒܕܝܢ ܨܒܝܢܗ

— Quæ nobis promisit in Christo præstitit per promissa de Spiritu sancto docente omnem *hominen.*

ܛ ܛܝܒܐ ܒܡܫܝܚ̈ܝܐ ܗܿ ܕܐܫܬܘܕܝ ܠܢ ܒܡܫܝܚܐ
ܫܪܪ ܒܡܘ̈ܠܟܢܐ ܕܥܠ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܠܦܐ
ܟܠ

— Ex illo : moliti sunt crimen contra legem tuam.

ܝ ܝܥܬܘ ܥܘ̈ܠܐ . ܡܢ ܗܢܘ ܕܨܒܘ ܥܘܠܐ
ܥܠ ܢܡܘܣܟ

— Necessitas enim mihi incumbit (posita est super me) et væ mihi si non evangelizavero. (I Cor. IX. 16).

ܟ ܟܝ ܐܘܠܨܢܐ . ܗܿ ܐܘܠܨܢܐ ܓܝܪ ܣܝܡ
ܥܠܝ . ܘܘܝ ܠܝ ܐܢ ܠܐ ܐܣܒܪ

— Et insidiantur ad venandum animam justi.

ܠ ܠܡܨܕ ܢܦܫܐ . ܗܿ ܘܟܡܢܝܢ ܠܡܨܕ ܢܦܫܗ
ܕܙܕܝܩܐ

— Væ vobis qui ridetis nunc quia plorabitis, et contristabimini. Et : beati estis cum probra jecerint in vos et persecuti fuerint vos, et dixerint adversus vos omne

ܡ ܡܢ ܚܕ̈ܘܬܐ . . ܘܝ ܠܟܘܢ ܓܚ̈ܘܟܐ . ܕܗܫܐ
ܬܓܚܟܘܢ ܗܫܐ ܕܬܒܟܘܢ ܘܬܬܐܒܠܘܢ .
ܘܛܘܒܝܟܘܢ ܐܡܬܝ ܕܡܚܣܕܝܢ ܠܟܘܢ
ܘܪܕܦܝܢ ܠܟܘܢ ܘܐܡܪܝܢ ܥܠܝܟܘܢ ܟܠ ܡܠܐ

verbum malum propter me in falsitate. Tunc gaudete et exultate quia merces vestra multa est in cœlo (Matth. V.). Beati estis qui ploratis nunc quia ridebitis.

ܟܠܗ ܡܛܠܬܝ ܒܕܓܠܘܬܐ. ܗܝܕܝܢ ܚܕܘ.
ܘܪܘܙܘ. ܕܐܓܪܟܘܢ ܣܓܝ ܒܫܡܝܐ.
ܘܛܘܒܝܟܘܢ ܠܕܒܟܝܢ ܗܫܐ ܕܬܓܚܟܘܢ

— Mali divites, boni pauperes *sunt*. Ii, nempe mali, opulenti in mundo, ac superbientes potentia. Dixit propheta: filii eorum sicut planta educantur a pueritia sua, etc. (Ps. CXLIII). Et prophetæ occisi, et apostoli persecutione acti, et lapidati justi et tentati omnibus amgustiis. Et illa quidem judicia profunda et inscrutabilia sicut dixit dominus Sciahdustus episcopus Tirhanæ in libro «Oratio synodica» quæ est de Patribus orthodoxis: gloriosa voluntas tua quia sapientissima et occulta, o Tu qui firmas omnia, et nemo scrutatur quid aut quomodo feceris vel facturus sis. In gubernatione sæculorum obstupuerunt cogitationes meæ, et magis miratus sum in gubernatione quæ in interiori Ecclesiæ tuæ: vexati servi tui, detenti sacerdotes, tui occisi amatores tui, et videt et tacet mare altum bonitatis tuæ.

ܣܐ ܥܬܝܪ̈ܐ ܒܝܫ̈ܐ. ܘܡܣܟ̈ܢܐ ܛܒ̈ܐ. ܗܢܘܢ̄ ܕܝܢ ܒܝܫ̈ܐ
ܥܬܝܪܝܢ. ܗܘ ܒܥܠܡܐ ܘܫܒܗܪܝܢ
ܒܚܝܠܗܘܢ. ܐܡܪ ܢܒܝܐ. ܕܒܢܝ̈ܗܘܢ
ܐܝܟ ܢܨܒܬܐ ܡܪܒܝܢ ܡܢ
ܛܠܝܘܬܗܘܢ ܘܫܪܟܐ. ܘܢܒ̈ܝܐ ܐܬܩܛܠܘ
ܘܫܠܝ̈ܚܐ ܐܬܪܕܦܘ. ܘܙܕ̈ܝܩܐ
ܐܬܪܓܡܘ ܒܟܠ ܐܘܠܨܢ. ܘܗܠܝܢ ܕܝܢ̈ܐ
ܥܡܝܩ̈ܐ ܘܠܐ ܡܬܒܨܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ
ܫܒܚܕܘܣܛ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܛܝܪܗܢ.
ܒܟܬܒܐ ܕܡܡܠܠܐ ܣܘܢܗܕܝܩܐ. ܕܥܠ
ܐܒܗ̈ܬܐ ܐܪܬܕܘܟܣܐ. ܫܒܝܚ ܨܒܝܢܟ ܕܚܟܝܡ
ܘܟܣܐ ܐܘ ܡܚܝܠ ܟܠ. ܘܠܐ ܐܢܫ ܒܨܐ
ܕܡܢܐ ܐܘ ܐܝܟܢ ܥܒܕ ܐܦ ܥܒܕ. ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܕܥ̈ܠܡܐ ܬܗܪܘ ܡܚܫ̈ܒܬܝ ܘܝܬܝܪ ܬܗܪܬ
ܒܡ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܓܘ ܥܕܬܟ. ܐܬܐܠܨܘ
ܥܒ̈ܕܝܟ. ܐܬܚܒܫܘ ܟ̈ܗܢܝܟ ܐܬܩܛܠܘ
ܪ̈ܚܡܝܟ. ܘܚܙܐ ܘܫܬܩ ܝܡܐ ܥܡܝܩܐ
ܕܛܝܒܘܬܟ

— materialia et prætereuntia.

ܗܘܠܢ̈ܝܐ ܥܠܡ̈ܢܝܐ ܘܥܒܘܪ̈ܐ

— dediti rationibus vanis et instabiles.

ܗܒܝܠ̈ܐ. ܐܚܝܕܝ ܒܪ̈ܢܝܐ ܣܪ̈ܝܩܐ. ܘܠܐ
ܡܩܘܝ̈ܢܐ

— Qui clamores edunt et congregant plebem vociferationibus suis.

ܢ ܗܘܟ̈ܠܐ ܐܝܠܝܢ ܕܡܙܥܩܝܢ ܘܡܟܢܫܝܢ ܥܡܐ
ܒܩܠܝ̈ܗܘܢ

	ܘܙܠܝ̈ܩܐ ܡܫܝܚܝܐ ܗ̄ܘ ܐܠܗܐ ܕܫܡܫܐ ܕܙܕܝܩܘܬܐ	— Radii solis justitiæ.
ܘ	ܡܛܥ̈ܢܐ ܡܕܒܪ̈ܢܐ ܗ̄ܘ ܡܛܥܢܐ ܕܡܢ ܠܥܠ ܣܝܡ ܥܠ ܡܕܒܪ̈ܢܐ. ܘܥܠ ܡܫܬܥܒܕ̈ܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܣܗܕ ܦܘܠܘܣ. ܐܢܢܩܐ ܓܝܪ ܣܝܡܐ ܠܝ. ܘܥܠ ܦܪܥܘܢ. ܕܐܠܗܐ ܐܩܫܝ ܠܒܗ. ܐܢܐ ܐܩܫܝܬ ܠܒܗ ܕܦܪܥܘܢ. ܘܬܘܒ ܕܠܗܕܐ ܐܩܝܡܬܟ ܕܐܚܘܐ ܒܟ ܚܝܠܝ. ܡܕܝܢ ܥܠ ܡܢ ܕܨܒܐ ܗܘ ܡܪܚܡ ܘܥܠ ܡܢ ܕܨܒܐ ܡܩܫܐ	— Onera (vincula) quæ de sursum imposita sunt rectoribus et subditis, sicuti testatus est Paulus: Necessitas imposita est mihi. Et de Pharaone cujus Deus induravit cor: Ego induravi cor Pharonis. Et etiam : Ad hoc posui te ut ostendam in te vim meam. Igitur cujus vult miseretur, et quem vult indurat. (1)
ܙ	ܪܗܡܣܝܢ ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܗ̄ܘ ܡܠܟ̈ܐ	— reges
	ܟܘܡܪ̈ܐ. ܟܗ̈ܢܐ	— Sacerdotes
ܚ	ܐܘܚܕ̈ܢܐ. ܗ̄ܘ ܕܚܝܠܘܬܐ ܫܡܝ̈ܐ ܀	— vires cœlorum
	ܐܬܝ̈ܐ ܗܢܘܢ ܕܩܝܡܝܢ ܒܐܐܪ. ܐܬܪܐ ܕܟܘܟ̈ܒܐ	— qui stant in æthere, loco astrorum.
ܛ	ܡܩܒܝ̈ܐ ܛܢܢ̈ܐ ܡܫܬܡܥܝܢ. ܘܙܟܘ ܠܥܡܡ̈ܐ ܕܚܕܪܝܢܗܘܢ ܒܐܠܗܐ ܀ ܀	— Machabæi zelatores audiunt, et vicerunt populos, qui circum eos stabant, in Deo.

(1) Verba quidem Apostoli sunt (Rom. IX.) at fatalisticus sensus quem videtur innuere Auctor in primo scholio adhibens verbum arabicum القدر non est certe ex mente Apostoli. Deum quippe indurare cor hominis ita ut recte agere hic non valeat absurdum est, jubet siquidem in omnibus rectitudinem sequi. Attamen cum ibi subjiciat et verbum القضا tanquam synonimum, merito censeri potest ad sensum hujus intelligere decreta Dei.

SCHOLION IN CARMEN SEPTIMUM

1 ܡܟܐܢܝܩܐ ܪܫܐ ܕܕܟܪܐ . ܛܝܝܐܝܬ ܡܢܓܢܝܩ

— Caput arietis, Arabice mangianiq. منجنيق (1)

SCHOLIA IN CARMEN NONUM

1 ܙܒܢܐ ܕܝܢ ܟܠ ܐܝܟ ܢܝܣܢ ܗ̄ ܙܒܢܐ ܗܘ
ܕܫܘܝܘܬܐ ܐܘ ܕܝܢ ܬܪܥܝܬܐ ܐܘ ܕܝܢ
ܕܡܙܓܐ ܕܦܓܪܐ ܐܢܫܝܐ ܐܘ ܕܝܢ ܕܓܡܝܪܘܬܐ
ܕܒܗ ܡܫܬܠܡܝܢ ܚܘܫ̈ܒܐ ܥܡ ܗܘܢܐ
ܘܡܫܬܩܠܝܢ ܠܘܬ ܓܡܝܪ̈ܐ ܣܢܐܬܐ ܘܪܚܡܬܐ

— Idest tempus est æquabilitatis, sieve verni temporis, sive temperiei corporis humani, sive perfectionis (*status*) : quo concordant cogitationes cum ratione, et æquilibrantur apud perfectos odium et amor.

2 ܟܠ ܡܛܠ ܕܝܠܕܢ ܘܒܗ ܐܝܟ ܡܪ̈ܓܢܝܬܐ
ܕܒܗܝܢ ܐܦܢ ܡܬܝܠܕܢ . ܘܨܘܒܥܐ
ܕܐܪܓܘܢܐ ܕܒܗ ܢܦܩ ܘܪܕܐ ܘܐܣܐ
ܘܕܦܢܐ ܠܟܠܝ̈ܠܐ ܕܡܠ̈ܟܐ ܘܫܪܟܐ
ܕܬܗܪ̈ܐ ܕܡܬܐܡܪܝ̈ܢ ܒܡܐܡܪܐ ܗܢܐ

— Ut margaritæ quæ hoc tempore nascuntur, et color purpuræ quo prodit rosa : et mirtus, et oleander pro coronis regum, et cetera mirabilia quæ memorantur in carmine isto.

3 ܢܘܗܪܐ ܓܝܪ ܘܣܗܪܐ ܣܓܝ ܡܬܬܘܣܦ . ܐܦ
ܫܘܠܡܗ ܕܣܗܪܐ ܒܗ ܡܠܝ ܡܬܪܒܐ ܗ̄
ܒܢܝܣܢ ܡܬܪܒܐ ܢܘܗܪܗ ܕܫܡܫܐ
ܘܕܣܗܪܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܬܐܘܠܘܓܘܣ
ܒܡܐܡܪܐ ܕܚܘܕܬܐ ܕܥܠ ܗܢܐ ܓܝܪ ܐܬܥܒܕ
ܗܢܐ ܡܐܡܪܐ

— Etiam orbis lunæ ipso multum crescit, idest: aprili mense crescit lux solis ac lunæ ut dixit Theologus (Greg. Naz) in libro de Renovatione : de eo quippe argumento constructum est hoc carmen.

SCHOLIA IN CARMEN DECIMUM OCTAVUM

1 ܡܢܩ̈ܠܬܐ . ܚܘܕ̈ܪܐ ܕܫܡܝܐ

— Convexa coeli.

---

(1) Potius debuisset dicere arabice كبش, nam منجنيق arabibus est ballista, ut dictum est in nota scholii 2 in proœmium.

2 ܚܝ̈ܠܐ ܬܠܬܐ ܘܐܪܒܥܐ ܘܚܡܫܐ ܗ̄ ܚܝ̈ܠܐ ܕܢܦܫܐ
ܬܠܬܐ . ܚܡܬܐ ܘܪܓܬܐ ܘܦܘܪܫܢܐ . ܚܝ̈ܠܐ
ܕܟܝ̈ܢܐ ܐܪܒܥܐ . ܢܓܘܕܐ . ܐܚܘܕܐ . ܦܫܘܩܐ .
ܘܫܕܝܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܬܘܪܣܝܐ ܘܡܪܒܝܢܐ
ܘܡܘܠܕܢܐ . ܚܝ̈ܠܐ ܕܪ̈ܓܫܐ ܓ̈ܠܝܐ ܚܡܫܐ .
ܘܚܙܝܐ ܫܡܥܐ . ܡܘܪܚܢܐ . ܛܥܡܐ . ܘܓܘܫܐ . ܚܝ̈ܠܐ
ܡܬܬܙܝܥܢܐ ܕܓܘ ܟܣܝ̈ܐ ܚܡܫܐ . ܦܢܛܣܝܐ .
ܘܡܚܫܒܬܐ ܘܥܘܗܕܢܐ . ܣܘܟܠܐ ܘܡܕܥܐ .
ܘܚܝ̈ܠܐ . ܡܥܒܕܢܐ ܕܢܦܫܐ ܬܪ̈ܝܢ ܒܬܐܘܪܝܐ
ܘܒܦܪܟܣܝܣ . ܝܕܥܬܐ ܕܫܪܪܐ ܘܥܒ̈ܕܐ
ܕܡܝܬܪܘܬܐ ܕܒܗܘܢ ܡܫܬܡܠܝܐ ܢܦܫܐ ܡܠܝܠܬܐ
ܕܬܫܘܐ ܠܛܘܒܢܘܬܐ ܘܠܒܘܣܡܐ ܕܠܥܠܡ

— Vires animæ tres : ira desiderium et discretio. Vires naturæ quatuor : attractio, tenacitas, digestio, repulsio, quæ inserviunt nutritioni augmentationi et generationi. Vires sensuum externorum (apparentium) quinque: visus, auditus, olfatus, gustus et tactus. Vires motuum internorum (occultorum) quinque: phantasia, cogitatio, memoria, intelligentia, mens. Et vires operatrices animæ duæ: vis intellectualis et vis activa, quæ operantur in speculatione et praxi scientiam veritatis et opera virtutis quibus perficitur anima rationalis ut apta fiat felicitati et fruitioni aeternæ.

3 ܨܠܡܘܗܝ ܠܐܠܗܐ ܗ̄ ܕܟܣܝܐ ܕܐܠܗܘܬܐ
ܕܒܗܘܢ ܟܣܝܢ ܐܪ̈ܙܐ ܐܠܗܝ̈ܐ ܒܢܦܫܐ ܡܠܝܠܬܐ
ܕܗܢܘܢ ܐܝܟ ܣܝܡܬܐ ܕܡܛܫܝܐ ܒܚܩܠܐ
ܘܣܝܡܬܐ ܕܒܡܐܢܐ ܕܚܨܦܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ

—Imagines divinitatis in quibus absconduntur mysteria divina in anima rationali, quia ipsæ sunt thesaurus absconditus in agro (Matt. XIII. 44), et thesaurus in vase fictili ut scriptum est (II Cor. IV. 7).

SCHOLIA IN CARMEN VIGESIMUM NONUM

1 ܕܡܘܬܐ ܕܒܗ ܐܘܪܒܢ ܒܪܐ ܒܪܢܫܐ ܗ̄
ܕܒܕܡܘܬܐ ܕܝܠܗ ܥܒܕܢ ܐܠܗ̈ܐ ܘܡܪ̈ܘܬܐ
ܕܟܠ ܕܒܐܪܥܐ

— Quod in similitudinem suam fecerit nos deos et dominos rerum omnium quæ in terra sunt.

2 ܕܥܒܕܐ ܕܒܪ̈ܢܫܘܬܐ ܗ̄ ܗܘ ܕܗܘܘ ܩܕܡ ܛܘܦܢܐ .
ܕܠܐ ܐܝܟ ܕܟܐܢܐ ܡܕܒܪܝܢ ܗ̱ܘܘ ܘܠܐ ܢܡܘܣܐ
ܐܝܬ ܗ̱ܘܐ ܠܗܘܢ . ܒܛܝܠܘܬܐ . ܘܥܠܘܒܘܬܐ ܕܥܠ
ܡܐܟ̈ܠܬܐ

— *Mores* illorum *hominum* qui *erant* ante diluvium, cum non secundum quod justitia docet se haberent, nec lex erat eis, sed lascivia et aviditas ciborum.

3 ܒܪܝܬܐ ܠܐ ܦܠܝܚܬܐ

— Inculta.

— Turbato

ܡܕܘܕܝܬܐ . ܡܫܓܫܢܘܬܐ .

— qua deformavimus (odiosam reddidimus) pulcritudinem operis ejus turpitudine operum nostrorum.

ܫܘܦܪ ܕܥܒܕܗ ܗ̄ܘ . ܕܣܢܝ ܕܐܣܢܝܢ ܫܘܦܪܐ
ܕܥܒܕܗ ܒܣܢܝܘܬܐ ܕܥܒ̈ܕܝܢ

4 — Nocens miseris et queritans : ad instar adagii antiquorum : cecidit et ploravit (1).

ܡܚܒܠܐ ܠܡ̈ܣܟܢܐ ܘܡܬܟܠܐ . ܐܝܟ ܡܬܠܐ ܕܩܕܡܝܐ
ܡܚܐܘܒܟܐ

5 — Ubi cubat leo et aliæ *belluæ*.

ܡܪܒܥܢܘܬܐ . ܐܝܟܐ ܕܪܒܝܥ ܐܪܝܐ ܘܫܪܟܐ

— vulnera ulcerum.

ܡܚ̈ܘܬܐ ܡܟܬ̈ܫܬܐ ܕܫܘ̈ܚܢܐ

— populus degens in tenebris, et qui sunt in regione et in umbra mortis.

ܥܡܐ ܕܥܡܪ ܒܚܫܘܟܐ ܘܝܬܒܝܢ ܒܚܫܘܟܐ
ܘܐܝܠܝܢ ܕܝܬܒܝܢ ܒܐܬܪܐ ܘܒܛܠܠܐ ܕܡܘܬܐ

6 — Ab educatione discit homo consuetudines moresque tum boni tum mali.

ܡܪ̈ܒܝܬܐ ܒܢ̈ܝܢ ܠܐܘܪܚܬܐ ܗ̄ܘ ܡܢ ܠܐܘܪܚܬܐ ܡܠܦ
ܐܢܫ ܡܪ̈ܒܐ ܘܥܝ̈ܕܐ ܐܦ ܕܛܒ ܘܐܦ ܕܒܝܫ ܀

7 — Eo quod contemptui habet suam dignitatem (suum esse) pravitate factorum suorum.

ܡܛܠ ܗ̄ܘ ܕܒܣܝ ܕܡܫܝܛ ܠܢܦܫܗ ܒܒܝܫܘܬ
ܥܒ̈ܕܘܗܝ

— Tumultus.

ܪܘܒܐ ܫܓܘܫܐ .

8 — Duplici sensu dicitur. Primo : mons cogitationis, idest quia non attendimus (posuimus) animum ad eum qui aberrabat in monte ignorantiæ. Secundo : perturbatio et infortunium explicatur.

ܛܘܪ ܒܠܐ . ܒܬܪܝܢ ܐܢ̈ܫܐ ܐܡܝܪ . ܩܕܡܝܐ .
ܛܘܪܐ ܕܒܠܐ ܗ̄ܘ ܕܠܐ ܣܡܢܢ ܒܠܐ ܠܘܬ ܗܘ
ܕܛܥܐ ܒܛܘܪܐ ܕܠܐ ܝܕܥܬܐ ܘܕܬܪܝܢ ܛܘܪ ܒܠܐ .
ܡܕܘܕܝܬܐ ܘܠܐ ܒܫܝܪܘܬܐ ܡܬܦܫܩ

(1) Adhuc arabibus vulgare est hoc ex malignorum puerorum more desumptum proverbium ضربني وبكى سبقني واشتكى «cecidit me et ploravit, anteivit et accusavit».

SCHOLIA IN CARMEN TRIGESIMUM SEPTIMUM

1 ܘܒܣܘܩܒܠܬܐ ܢܨܒ. ܗ̄ ܡܢ ܕܠܩܘܒܠܐ ܕܝܠܗܘܢ ܐܩܝܡ ܒܪܝܬܗ ܗ̄ ܡܢ ܗܘܠܐ ܘܠܐ ܡܢ ܓܘܫܡ ܘܚܡܝܡܐ ܘܩܪܝܪܐ ܘܪܛܝܒܐ ܘܝܒܝܫܐ ܘܝܩܝܪܐ ܘܩܠܝܠܐ ܘܚܫܘܟܐ ܘܢܗܝܪܐ ܘܥܒܝܐ ܘܩܛܝܢܐ ܘܐܪܝܟܐ ܘܟܪܝܐ ܘܛܒܐ ܘܒܝܫܐ

— Ex contrariis quæ *sibi* adversantur statuit creaturam suam : idest ex materia et ex incorporeis, ex calore et frigore, ex humido et sicco, ex gravi et ex levi, ex obscuro et lucido, ex crasso et subtili, ex longo et curto, et bono et malo.

2 ܥܒܪ̈ܝܢ ܕܟܠܗܘܢ ܗ̄ ܐܝܟ ܕܥܒܪ ܥܠܡܐ ܙܥܘܪܐ ܒܪܢܫܐ ܝܚܝܕܝܐ ܒܝܘܡ ܡܘܬܗ ܗܟܢܐ ܢܥܒܪ ܥܠܡܐ ܪܒܐ ܒܝܘܡܐ ܐܚܪܝܐ

— quemadmodum perit (transit) mundus parvus *qui est* homo individuus in die mortis ejus, sic peribit mundus magnus in die ultimo.

3 ܒܦܪܘܬܣܡܝܐ. ܗ̄ ܫܥܬܐ ܦܣܝܩܬܐ ܘܡܬܚܡܬܐ

— Hora judicii et determinata.

4 ܦܘܪܫܐ. ܡܘܬܐ ܕܒܗ ܦܪܫܝܢ ܡ̈ܢ ܥܠܡܐ

— Emigratio (mors) qua decedunt e mundo.

5 ܩ̈ܕܝܐ ܐܠܝܢ ܕܚܝܠܗ ܡܪܕܘܬܐ ܡܢ ܕܘܪܫܐ ܘܝܘܠܦܢܐ ܘܢܣܝܢܐ

— Qui pollent disciplina ex studio, doctrina et experientia.

SCHOLIA IN CARMEN QUADRAGESIMUM SECUNDUM

ܒܡܫܡܫܢܘܬ. ܗ ܒܘܕܒܪܐ ܕܟܪ̈ܝܗܐ ܕܒܣܡܡ̈ܢܐ ܘܒܡܐܟܘ̈ܠܬܐ ܘܙ̈ܢܐ ܡܫܚ̈ܠܦܐ

— administratio infirmorum, quæ in medicaminibus, et cibis et *variis* generibus medicinarum.

l ܡܣ̈ܟܠܐ ܕܣ̈ܡܐ. ܬܐܘܪܝܐ ܕܠܐ ܓܘܫܡ ܘܗܝ ܕܕܝܢܐ ܘܕܦܪܢܣܘܬܐ

— Theoria sine materia : et illa judicii et providentiæ.

ܒܡܦܪ̈ܢܣܢܘܬܟ ܗ̄ ܒܢ ܕܚܢܢ ܥܡܟ ܘܥܢ̈ܐ ܕܡܪܥܝܬܟ

— scilicet in nobis, (nos) populus tuus et oves pascuæ tuæ.

ɔ ܒܐܣܦܘܓܝܟ ܗ̄ ܒܪ̈ܚܡܐ ܕܛܝܒܘܬܟ

— (Spongia) sc. miserationibus gratiæ tuæ.

— tentatione ardua et dolorosa.	ܘܒܢܣܝܘܢ ܕܗܘ ܡܣܩܪܘܗ ܗ̄ ܢܣܝܘܢܐ ܥܫܝܢܐ ܘܟܪܝܐ	
— Satan qui est serpens ferocissimus cohibeatur.	ܕܪܡܐ ܕܚܘܝܐ ܬܠܡܣܝܢ ܗ̄ ܣܛܢܐ ܕܐܬܟܠܝܘܗܝ ܚܘܝܐ ܣܪܝܚܐ ܢܬܟܪܐ .	ܓ
— Sollicitudine tuæ *bonæ* voluntatis.	ܒܝܨܦܢ ܕܚܘܫܒܢ ܗܘ ܒܨܒܝܢܗ ܕܛܒܟ	
— compescatur.	ܬܬܟܣܐ ܗ̄ ܬܬܟܪܐ	
— oppositio mali et perversitatis operum nostrorum : clementia, et miserationes, et gratia.	ܒܣܘܦܟܠܘܬ ܣܘܒܪܢܐ ܗ̄ ܣܘܘܒܠܐ ܕܒܝܫܬܐ ܘܕܥܒܕܘܬ ܥܒ̈ܕܝܢ ܚܢܢܐ ܘܪ̈ܚܡܐ ܘܛܝܒܘܬܐ	
— nostram necessitatem corporis.	ܐܢܝܩܐ ܣܘܢܩܢ ܦܓܪܐ	ܕ
— Reliquiae hominum.	ܫܪܫܐ ܫܪܟܐ ܕܒ̈ܢܝܢܫܐ	
— ædibus nostris, quæ desolatæ sunt propter peccata nostra.	ܒܒ̈ܬܝܢ ܕܗܘܝ ܣܘܕ̈ܝܐ ܗ̄ ܕܚ̈ܪܒܝ ܕܐܣܬܦܘ ܡܛܠ ܚܛ̈ܗܝܢ	
— Regimen (a ܣܘܣܣ Cf. arab. ساس *gubernare, regere*) « longanimitatis ».	ܣܘܣܝܐ ܕܒܣܘܣܒܪܢܘ ܕܘܟܪܐ ܕܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܐ .	ܘ
— cibum.	ܦܘܪܣܐ . ܐܘܟܠܐ	
— Satan.	ܣܛܢܐ ܐܣܛܘܢܐ : ܣܛܢܐ	
— Imaginem veritatis.	ܛܘܦܣܐ ܕܫܪܪܐ ܕܚܙܘ .	ܛ
— quæ in libris divinis tuis signata est	ܕܒܣܦܪ̈ܝܟ ܐܣܛܪܛ ܗ̄ ܕܒܟܬ̈ܒܐ ܐܠܗܝ̈ܐ ܕܡܢܟ ܐܬܪܫܡ	

— viam sanctam.	ܣܘܠܐ ܐܣܛܪܛܝܐ ܗ̄ ܐܘܪܚܐ ܩܕܝܫܬܐ	
— in tabulis mentis nostræ exara.	ܒܟܪܛܝܣ ܦܝܢܩܣ ܗ̄ ܒܠܘܚܐ ܕܡܕܥܢ ܪܫܘܡ	
— Iesus	ܐܝܣܘܣ ܝܫܘܥ	ܝ
— bona parata apud te.	ܒܛܘܡܝܣ ܐܛܡܐ ܗ̄ ܛܒܬܐ ܕܡܛܝܒܢ ܠܘܬܟ	
— Determinans momenta, et horas, et udicium (decisio sententiæ).	ܡܣܡܣ ܟܪܘܢܘܣ ܕܩܝܪܘܣ ܗ̄ ܡܣܝܡ ܙܒܢܐ ܘܫܥܐ ܘܦܣܩ ܕܝܢܐ	ܟ
— Incorporea et corporea.	ܐܣܘܡܛܐ ܘܣܘܡܛܐ ܗ̄ ܠܐ ܓܘܫܡܢܐ ܘܓܘܫܡܢܐ	ܡ
— quorum fecit formas (eorum).	ܕܣܟܡ ܗ̄ ܕܨܪ ܨܘܪܬܗܘܢ	
— multiplicentur.	ܢܦܠܬܘܢ ܗ̄ ܢܣܓܘܢ.	ܢ
— diminuamur.	ܢܐܠܛܘܢ ܗ̄ ܢܙܥܪ	
— Satan qui contrarium significat.	ܣܛܢܐ ܣܛܢܐ ܕܣܩܘܒܠܐ ܡܬܦܫܩ	
— Gloriae.	ܕܘܟܣܝܣ ܕܬܫܒܘܚܬܐ	ܣ
— Blasphemata, et opera nostra mala.	ܒܠܣܦܡܝܣ ܓܘܕܦܐ ܘܥܒܕܝܢ ܒܝܫܐ	ܥ
— gladium verbi Dei quod timoratis animum indit.	ܘܣܝܦܐ ܕܡܣܬܪܐ ܡܣܡܣ ܗ̄ ܣܝܦܐ. ܕܡܠܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܡܫܘܚܬܐ ܡܠܒܒܐ	
— Turres.	ܦܘܪܓܘܣ ܡܓܕܠܐ	ܦ
— cogitationes.	ܗܘܦܣܝܢ ܪܥܝܢ	

— hæc sunt tria permanentia; fides, et charitas, et spes. Fides suadet quæ sunt in spe, et amor ex spe oritur. Qui enim *est* sine spe quæ futura est, nec credet nec amabit. Spes autem quæ videtur non est spes. Et reliqua capituli. (Rom. VIII)	ܛ ܠܣܒܪܐ ܕܦܫܛܘ̈ ܗ̄ ܗܢܘܢ ܐܝܟ ܬܠܬܐ ܕܡܩܘ̈ܝܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܘܚܘܒܐ ܘܣܒܪܐ . ܗܝܡܢܘܬܐ ܦܝܣܐ ܗ̱ܝ ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܣܒܪܐ ܘܚܘܒܐ ܡܢ ܣܒܪܐ ܡܬܝܠܕ ܗܘ ܡܢ ܕܠܐ ܠܣܒܪܐ ܕܥܬܝܕ ܠܐ ܡܗܝܡܢ ܐܦܠܐ ܡܚܒ. ܣܒܪܐ ܕܝܢ ܕܡܬܚܙܐ ܠܐ ܗܘܐ ܣܒܪܐ ܘܫܪܟܐ ܕܦܣܘܩܐ
— ad montem seu (scilicet) ad sublimitatem loci arcani tui.	ܝ ܠܛܘܪܘܣ ܠܛܘܪܐ ܗ̄ ܐܘ ܠܪܘܡܘܬܐ ܕܐܬܪܐ ܕܟܣܝܘܬܟ
— Ros, secundum illud : asperge me hyssopo et mundabor.	ܙ ܪܣܣ . ܪܣܣܐ ܗ̄ ܪܣܣ ܠܟܝ ܒܙܘܦܐ ܘܐܬܕܟܐ .
— germinare facit nobis spem.	ܕܡܣܪܗܒ ܣܒܪ ܗ̄ ܡܣܒܣ ܠܢ ܣܒܪܐ
— imbrem qui auget proventum temporis.	ܘܪܣܝܣܐ ܕܣܒܟܐ ܡܣܒܪ ܗ̄ ܡܛܪܐ ܕܡܣܓܐ ܡܢܝ ܙܒܢܐ .
— populum	ܟܠܗ ܥܡܐ
—fluenta quibus effundis super nos bona tua, sicut dixit Psaltes propheticus : insuper Dominus dat bona sua, et terra dabit proventum suum.	ܡܣܩܘ̈ܒܐ(*) ܗ̄ ܡܪ̈ܙܝܒܐ ܕܒܗܘܢ ܢܣܟ ܐܢܬ ܥܠ ܥܠܝܢ ܛܒ̈ܬܟ . ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܙܡܪܢܐ ܕܢܒܝܘܬܐ . ܘܐܦ ܡܪܝܐ ܢܬܠ ܛܒ̈ܬܗ ܘܐܪܥܐ ܬܬܠ ܥ̈ܠܠܬܗ
— mare infinitum.	ܠ ܗܕܪܝܘܣ ܝܡܐ ܠܐ ܡܣܬܝܟܢܐ

(*) Cataractæ. Saepius in bibliis est ܪܙܒܐ, at ܡܣܩܘܒܐ legitur Is. XXIV. 18.

SCHOLIA IN CARMEN QUINQUAGESIMUM

— Vere miraculum (admiratio) magnum est resurrectio mortuorum qui comsumpti sunt et corrupti et *facti* sunt pulvis et cinis. Seminabuntur nempe in corruptione, resurgent in gloria; seminatur corpus animale, resurget corpus spiritale. (I Cor. XV. 44.)

ܬܗܪܐ ܕܩܝܡܬܗܘܢ ܕܡ̈ܝܬܐ . ܒܫܪܪܐ ܬܗܪܐ ܪܒܐ
ܩܝܡܬܐ ܕܡܝ̈ܬܐ ܕܒܠܘ ܘܐܬܚܒܠܘ ܘܗܘܘ
ܥܦܪܐ ܘܩܛܡܐ ܡܙܕܪܥܝܢ ܓܝܪ ܒܚܒܠܐ ܩܝܡܝܢ
ܒܫܘܒܚܐ ܡܙܕܪܥ ܦܓܪܐ ܢܦܫܢܝܐ ܩܐܡ ܦܓܪܐ
ܪܘܚܢܝܐ

—Finis mundi temporis, et initium mundi sine fine.

ܐ ܚܪܬܐ ܘܪܫܝܬܐ . ܗ̄ ܚܪܬܐ ܕܥܠܡܐ ܙܒܢܝܐ
ܘܪܫܝܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܫܘܠܡܐ

— Illud " Sol obtenebrabitur et luna non dabit lumen suum, et astra concident e cœlo" et " vox cornuum et sibilus ingens," et illud : apperebit signum Fili Dei in cœlo.

ܒ ܡܫܠܡܢܘܬ̈ܗܝܢ ܕܬܪ̈ܬܐ ܗ̄ ܗܝ ܕܫܡܫܐ ܢܚܫܟ
ܘܣܗܪܐ ܠܐ ܢܬܠ ܢܘܗܪܗ ܘܟܘܟ̈ܒܐ ܢܦܠܘܢ ܡܢ
ܫܡܝܐ . ܘܩܠ ܩܪ̈ܢܬܐ ܘܫܘܦܪܐ ܪܒܐ ܘܗܝ
ܕܢܬܚܙܐ ܢܝܫܗ ܕܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ

— Evangelium quod ostendit bonitatem essentiæ divinæ, et amorem æternum et perpetuum.

ܓ ܣܒܪܬܐ . ܗ̄ ܡܣܒܪܬܐ ܕܡܚܘܝܐ ܛܝܒܘܬܐ ܕܟܝܢܐ
ܐܠܗܝܐ ܘܚܘܒܐ ܐܡܝܢܐ ܘܡܫܬܡܫܢܐ

—Tunc scilicet sedebit in throno gloriæ suæ et congregabuntur coram ipso omnes populi, et separabit singulos (unum ex uno) sicut pastor qui segregat oves ab hircis. Paulus enim confirmat : Omnes nos stabimus (futuri sumus ad standum) coram tribunali Christi qui retribuet unicuique nostrum in corpore suo secundum quod fecerit (factum quod ipsi est), sive bonum, sive malum, et ibunt hi in supplicium aeternum.

ܕ ܕܫܘܬܐ . ܗܝܕܝܢ ܢܬܒ ܥܠ ܬܪܘܢܘܣ
ܕܫܘܒܚܗ ܘܢܬܟܢܫܘܢ ܩܕܡܘܗܝ ܟܠܗܘܢ
ܥܡܡ̈ܐ . ܘܢܦܪܘܫ ܐܢܘܢ ܚܕ ܡܢ ܚܕ ܐܝܟ ܪܥܝܐ
ܕܡܦܪܫ ܥܪ̈ܒܐ ܡܢ ܓܕܝ̈ܐ . ܦܘܠܘܣ
ܕܝܢ ܕܡܫܪܪ ܟܠܢ ܓܝܪ ܥܬܝܕܝܢ ܠܡܩܡ
ܩܕܡ ܒܝܡ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܘܥ ܐܢܫ ܐܢܫ ܡܕܡ
ܕܥܒܪ ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܒܗ ܐܢ ܛܒ
ܐܢ ܕܒܝܫ ܘܢܐܙܠܘܢ ܗܠܝܢ ܠܫܘܢܩܐ
ܕܠܥܠܡ

— Mercatores, idest ii qui acceperunt talenta et mnas. Domine quinque talenta dedisti mihi, ecce quinque alia negotiatus sum super illa.

— Gahenna quæ est terra tenebrosa siquidem quando defecerit cursus luminarium, nec *amplius* erit lux ac splendor *ullus* fiet terra mare tenebrarum, et chaos caliginis, secundum dictum sancti Narsetis (1) doctoris: Terra fiet gehenna filiis terræ quia amaverunt terram, cruciabuntur per (secundum) id quod amaverunt.

— Locus cœli, in voluptate quæ est in lumine æterno, et revelationibus miris quæ non cessabunt.

— Angeli et homines qui superant affectus pravos.

— " Multæ nempe sunt mansiones in domo patris mei," (Io XIV. 2) et illud : ut recipiant vos in tabernaculis æternitatis. (Luc. XVI. 9)

— Classis decima (*post novem angelorum coros?*) creaturarum rationalium est ea classis humanitatis quæ unita fuit Divinitati per D. N. Jesum Christum.

— Illud : Ut sit Deus omnia in omnibus (I Cor. X.V. 28.).

(1) Narses *Leprosus*, nestorianus, cithara spiritus sancti apud suos cognominatus, scriptor et poeta celeber, versus hexasyllabi inventor, m. anno Ch. 496.

— Cognitio perfecta quæ non cessat.

ܝ ܝܕܥܬܐ ܡܫܡܠܝܬܐ . ܗ̄ܝ ܝܕܥܬܐ ܓܡܝܪܬܐ ܕܠܐ
ܦܣܩܐ

— Erunt sacerdotes in eo quod sine medio videbunt Dominum nostrum, et prophetæ propter revelationes et cognitiones sublimes quas accipient, et reges propter dominatum in domo, et nulla indigentia *erit eis.*

ܟ ܟܗܢܘܬܐ ܘܢܒܝܘܬܐ . ܘܡܠܟܘܬܐ . ܗܘܝ̈
ܟܗ̈ܢܐ ܒܗܿܝ ܕܕܠܐ ܡܨܥܝܐ ܚܙܝܢ ܠܡܪܢ
ܘܢܒ̈ܝܐ ܡܛܠ ܓ̈ܠܝܢܐ ܘܝ̈ܕܥܬܐ ܡܥ̈ܠܝܬܐ
ܕܡܩܒܠܝܢ . ܘܡ̈ܠܟܐ ܡܛܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܒܒܝܬܐ
ܘܠܐ ܣܢܝܩܘܬܐ

— Prorsus ullo modo

ܠ ܟܠܗ ܐܝܟ ܡܫܪܪܘܬܐ . ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܢ ܐܝ̈ܢ

— Quando fuerit homo perfectus cessabunt res turpes et omnes conversiones ad malum (malæ).

ܡ ܡܬܓܡܪܢܘܬܐ ܓܡܝܪܘܬܐ ܗ̄ܝ ܡܐ ܕܗܘܐ ܐܢܫܐ
ܒܛܠܝܢ ܨ̈ܒܘܬܐ ܣܢܝ̈ܬܐ ܘܟܠܗܘܢ
ܗܘܦ̈ܟܐ ܒܝ̈ܫܐ

— Cupido honesta quæ non deflectit *a recto*, idest, eradicabit concupiscentias carnis.

ܢ ܪܓܬܐ ܫܦܝܪܬܐ . ܗ̄ܝ ܪܓܬܐ ܫܦܝܪܬܐ ܕܠܐ ܡܣܛܝܐ
ܗ̄ܝ ܥܩܪܐ ܠܪ̈ܓܝܓܬܐ ܕܒܣܪܐ

— Ipsa erit causa voluptatis justorum.

ܢܝܚܘܬ ܢܝܚܬܐ ܕܙܕܝܩܐ ܗܘ ܗܘ ܥܠܬܐ
ܕܒܘܣܡܐ ܛܒ̈ܐ

— Cibus iustorum visio illa est Invisibilis primitiva quam abstulit a nobis, et potus eorum castos reddens inebriatio quæ est per vinum amoris ejus.

ܣ ܣܝܒܪܬܐ ܕܙܕܝ̈ܩܐ . ܗ̄ܝ ܣܝܒܪܬܗܘܢ
ܕܛ̈ܒܐ . ܚܙܬܐ ܗ̇ܝ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ . ܩܕܡܝܬܐ
ܕܢܣܒ ܡܢܢ ܘܡܫܬܝܗܘܢ ܡܕܟܝܢܝܬܐ .
ܪܘܝܬܐ ܕܒܚܡܪܐ ܕܚܘܒܗ

— Bonitas essentialis competit Deo ; causa est existentiæ omnium rerum, in omne quod existit est omne et perficiens

ܥ ܛܒܬܐ ܟܝܢܝܬܐ ܗ̄ܝ ܐܘܣܝܐ ܕܫܘܝܐ ܠܐܠܗܘ
ܠܐܠܗܐ . ܥܠܬܐ ܗ̄ܝ ܕܗܘܝܐ ܕܟܠ . ܒܗܘ

omnia per id quod eventurum est unicuique rei.	ܡܐ ܕܐܬܝܗܘܢ ܘܟܠ ܡܦܪܢܣ ܒܟܠ . ܒܗܘ ܡܐ ܕܦܩܚ ܠܟܠ
— amissiones.	ܐ ܬܘܒ̈ܢܐ ܗ̄ ܚܘܣܪ̈ܢܐ
— felicitas	ܛܘܒܬܐ ܐܘܕܝܡܘܢܝܘܬܐ
— humanitatem nempe quia omnes homines filii Adem sunt, et ipse homo primus.	ܒ ܐ̱ܢܫܘܬܐ ܗ̄ ܐܢܫܘܬܐ ܗ̄ ܡܛܠ ܕܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܒܢܝ̈ ܐܕܡ ܐܢܘܢ . ܘܗܘܐ ܐܢܫܐ ܩܕܡܝܐ
— Ecce Adam sicut unus ex nobis (Gen. III. 22.), nempe quia Deus perfectus et immortalis est.	ܓ ܡܫܡܠܝܐ ܡܟܠܐ ܗ̄ . ܕܗܐ ܐܕܡ ܗܘܐ ܐܝܟ ܚܕ ܡܢܢ . ܗܘ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܓܡܝܪܐ ܘܠܐ ܡܝܘܬܐ
— Ille in quo habitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter (Colos. 11, 9). Iam non est judaeus neque barbarus, nec masculus neque femina, sed omne et in omnibus Christus ut sit Deus omne in omnibus.	ܟܠܗ ܕܡܠܝܘܬܐ ܗ̄ ܗܘ ܕܒܗ ܥܡܪ ܟܠܗ ܡܘܠܝܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܓܘܫܡܢܐܝܬ . ܕܠܝܬ ܝܗܘܕܝܐ ܘܐܪܡܝܐ . ܘܠܐ ܢܩܒܬܐ ܐܠܐ ܘܒܟܠ ܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܐܠܗܐ ܟܠ ܒܟܠ

INDEX

ERRATA CORRIGENDA

Plura vocalia signa nec non attenuationis vel reduplic tionis aprelo typographico fracta fuerunt vel debito e lo deturbata, solers Lector attendens ad regulas initio lib præmissas facile ipse corriget. Potiora hic emendata subjici

SPHALMATA

pag.	linea				
23	6	pro	ܡܫܡܫܝܢ	lege	ܫܡܫܝܢ
28	4	»	ܒܫܠܡܗ	»	ܫܠܡܗ
29	7	»	ܫܘܒܚܐ	»	ܘܒܚܐ
32	Versio latina secundi versus hujus paginæ omissa e « ac præ cunctis mensibus speciosus ».				
42	3	»	ܐܫܠܡ ܘܢܒ	»	ܠܡ ܘܢܒ
43	4	»	ܡܘܪܬܐ	»	ܘܬܐ
48	1	»	ܘܒܢ	»	ܢ
49	1	»	et splendorem	»	et vide splendore
65	1	»	ܪܒܫܠܐ	»	ܒܫܠܐ
96	2	»	ܘܡܒܬܡ	»	ܡܒܬܡ

ܡܐܡܪ̈ܐ ܒܡܘܫܚܐ ܫܘ̈ܥܬܐ

ܕܡܬܟܢܝܐ

ܡܢ ܟܬܒ

ܦܪܕܝܣܐ ܕܥܕܢ

ܕܡܪܝ ܥܒܕܝܫܘܥ

ܕܨܘܒܐ